Nr. 238. Wtorek, 18. Października 1904. Rok 94.

GAZETA LWOWSKA

Wychodzi codziennie o godzinie 5. po południu z wyjątkiem dni poświątecznych.

Numer pojedyńczy kosztuje w miejscu **10** hal., pocztą **16** hal. — Biura Redakcyi i Administracyi ulica Czarnieckiego l. **12.** — Ekspedycya miejscowa w Agencyi dzienników **St. Sokołowskiego, Pasaż Hausmanna l. 9.** — Listy należy frankować.

Reklamacye otwarte wolne od opłaty.

Telefon Redakcyi nr. 88.

Prenumerata z przesyłką pocztową wynosi rocznie 32 K., półrocznie 16 K., kwartalnie 8 K., miesięcznie 2 K. 70 h. — W miejscu: rocznie 24 K., półrocznie 12 K., kwartalnie 6 K., miesięcznie 2 K. — Prenumerata zagraniczna: W Niemczech 3 K. 20 h. miesięcznie. We wszystkich innych państwach 3 K. 80 h. miesięcznie.

„Przewodnik naukowy i literacki“, dodatek miesięczny do „Gazety Lwowskiej“, otrzymają całoi półroczni abonenci bezpłatnie, jednakże ci tylko, którzy prenumerują od 1. stycznia do końca czerwca lub od 1. lipca do końca grudnia, ćwierćroczni i miesięczni za dopłatą pierwsi 1 K. 50 h., drudzy 60 h. **„Przewodnik“** prenumerowany osobno kosztuje 8 K.

CZĘŚĆ URZĘDOWA

Jego Ces. i Król. Apostolska Mość raczył Najwyższem postanowieniem z dnia 12 października b. r. najmiłościwiej nadać radcy wyższego sądu krajowego w Krakowie, dr. Bronisławowi Wolffowi, tytuł i charakter radcy Dworu z uwolniem od taksy.

Jego Ces. i Król. Apostolska Mość raczył Najwyższem postanowieniem z dnia 30 września b. r. najmiłościwiej zezwolić wielkiemu przemysłowcowi, Leopoldowi Baczewskiemu w Zniesieniu, przyjąć i nosić gwiazdę do krzyża komandorskiego papieskiego orderu św. Grzegorza.

Jego Ces. i Król. Apostolska Mość raczył Najwyższem postanowieniem z dnia 30 września b. r. najmiłościwiej zezwolić c. i k. konsulowi, Feliksowi Maryańskiemu, przyjąć i nosić nadany mu przez Jego Wysokość Kedywa order Osmanie trzeciej klasy.

Edykt.

C. k. Namiestnictwo podaje niniejszem do powszechnej wiadomości, że wykazy gruntów, które mają być wywłaszczone dla budowy projektowanej kolei lokalnej Tarnów-Szczucin wraz z planami wyłożone będą stosownie do przepisu § 14 ustawy z 18 lutego 1878 Dz. u. p. nr. 30 począwszy od 22 października 1904 przez 14 dni do przejrzenia dla ogółu w powiecie tarnowskim w urzędach gminnych: Strusina, Hyszów, Klikowa, Pawężów, Łęg, Smigno i Łukowa oraz w kancelaryach obszarów dworskich, Strusina, Hyszów, Pawężów, Łęg i Łukowa, zaś w powiecie dąbrowskim w urzędach gminnych: Żabno, Sieradza, Bagienica, Ruda, Kozubów, Swarzów, Olesno, Cwików, Dąbrówki, Wulka grądzka, Grądy, Mędrzychów, Kupienin, Wójcina, Delastowice, Lubasz, Szczucin i Łęka szczucińska, oraz w kancelaryach obszarów dworskich: Sieradza, Bagienica, Ruda, Olesno, Cwików, Dąbrówki, Mędrzychów, Wojcina, Delastowice, Lubasz i Szczucin.

Zarzuty przeciw zamierzonemu wywłaszczeniu można wnieść w ciągu powyższych 14 dni na ręce c. k. starostwa w Tarnowie i Dąbrowie lub przy rozprawie komisyjnej na miejscu, której termin zostanie później ogłoszony.

Zarzuty późniejsze nie będą uwzględnione.

Z c. k. Namiestnictwa.

Obwieszczenia

c. k. Namiestnictwa we Lwowie z dnia 14 października b. r. do l. 146.880 o zarządzeniu weterynarno-policyjnem co do przywozu zwierząt racicowych (bydła rogatego, owiec, kóz i świń) z Węgier do królestw i krajów reprezentowanych w Radzie państwa, oraz z dnia 17 października b. r. do l. 146.698 o zarządzeniach z powodu zarazy pyska i racic w dwunastu powiatach politycznych Galicyi, — zamieszczone są w „dzienniku urzędowym“ dzisiejszego numeru *Gazety Lwowskiej.*

CZĘŚĆ NIEURZĘDOWA

Lwów, 17 października.

(Klęska Rossyi).

Gdy przed tygodniem zapowiadał Kuropatkin w swym rozkazie dziennym ofenzywę, zdawało się, że dla Rossyi przyszła nakoniec chwila odwetu za wszystkie dotychczasowe klęski. Była tam mowa o tysiącach posiłków codziennie nadpływających z Rossyi, o skupieniu wszystkich potrzebnych do walki czynników, a cały ton manifestu tchnął taką pewnością wygranej, że niedowierzanie musiało umilknąć. W podobnym tonie Kuropatkin nigdy przedtem nie przemawiał; on wogóle nie tracił czasu na przepowiednie, sił swoich nie przeceniał, przeciwnika nie lekceważył.... Sytuacya więc tak przedstawiała się wedle pamiętnego manifestu: po stronie rossyjskiej osiągnięta nakoniec przewaga liczebna i podniesiony tą świadomością zapał, po stronie zaś japońskiej zniechęcenie zawodami, które spotkały armię Mikada po bitwie pod Liaojanem i — prawdopodobnie — uszczuplenie sił zbyt znaczne, by mogło nie zaważyć na szali.

W takich warunkach oręż rossyjski musiałby był oczywiście osiągnąć zwycięstwo. Widocznie jednak rzeczywistość przedstawiała się w chwili przejścia Kuropatkina w ofenzywę zupełnie inaczej i stało się, co musiało stać się: armię rossyjską poraził nowy, a straszniejszy od wszystkich dotychczasowych pogrom. Wojska carskie cofają się na całej linii pomiędzy Liaojanem, który zamierzały na nowo odebrać, a Mukdenem, któremu grozi zajęcie przez Japończyków. Zwycięski Nodzu i Oku następują na piętę rossyjskiemu centrum i prawemu skrzydłu, na zachodzie zaś północnym brzegiem rzeki Hun posuwają się spiesznie naprzód pod wodzą generała Fuszimy, dwie zupełnie nowe dywizye japońskie, o których istnieniu nic nie wiedziano przed bitwą! Ich zamiarem jest odcięcie odwrotu, w kontakcie zaś z trzema innemi napierającemi armiami zupełne ze wszystkich stron osaczenie nieprzyjaciela.

Szumnie zapowiadana ofenzywa zmieniła się w ciągu jednej nocy w defenzywę, a oczekiwane na pewne zwycięstwo — w klęskę sromotną.

Jeżeli Kuropatkin rozpoczął kroki zaczepne, tak fatalnie zakończyć się mające, z własnej inicyatywy, bitwa pod Jentajem będzie grobem jego sławy, jako wodza. Z dotychczasową jednak taktyką rossyjskiego generała i z jego psychologią nie da się w żaden sposób pogodzić takie przypuszczenie. Jakoż jesteśmy świadkami osobliwego zjawiwiska: w Petersburgu padają podobno na Kuropatkina gromy potępienia, Europa zaś bierze go w obronę. W Petersburgu zepchnąć chcą nań całą winę, gdy w Europie przeważa opinia, że Kuropatkin jest kozłem ofiarnym intrygi; że niefortunny pomysł ofenzywy był mu zupełnie obcy, narzucony i że to zły duch Rossyi na Dalekim Wschodzie, namiestnik Aleksiejew, za pośrednictwem W. książąt Włodzimierza i Aleksandra Michajłowiczów, mimo protestów Kuropatkina wyjednał u cara nakaz przejścia do zaczepnej taktyki.

Nieprędko zapewne przekonać się będzie można, po której stronie prawda. Ale gdyby nawet w owych pogłoskach **tkwiła** jedynie sama czysta prawda, bez żadnej przymieszki — nie oszczędzi historya Kuropatkinowi jednego zarzutu, a mianowicie, że zamiast w chwili tak ważnej, w obec różnicy zapatrywań tak doniosłej, złożyć buławę — zadał gwałt własnemu przekonaniu i poprowadził armię w ogień na pewną zagładę.

* * *

Kuropatkin telegrafował do cara dnia 15 b. m.: W nocy dnia 14 b. m. znaczne siły japońskie zaatakowały nasz korpus ustawiony wzdłuż brzegów rzeki Szakhe. Japończykom udało się przełamać centrum. Dla wzmocnienia korpusu wysłano kilka batalionów. — Naszym wojskom udało się wyprzeć Japończyków z obsadzonej przez nich wsi Szakhepu i zająć ją na nowo, odparłszy Japończyków o 2 kilometry poza wieś.

Położenie prawego naszego skrzydła budziło przez dłuższy czas wielki niepokój, gdyż wojska Japońskie uderzywszy na front, równocześnie usiłowały obejść nasze prawe

---

93)

Gabryela Zapolska.

A gdy w głąb duszy wnikniemy...

POWIEŚĆ WSPÓŁCZESNA.

XXXIII.

(Ciąg dalszy).

Stalewski unika spojrzenia w jej twarz natrętną.

— Z czem?

— Z ratą za willę!

— Nie zapłacimy.

Płomienie biją na twarz kobiety.

— Jak? co?.. może jeszcze mamy stracić to, co włożyliśmy?

— Może.

— Człowieku! zastanów się!.. Ciebie coś opętało! A dzieci nasze? Chcesz z nich porobić żebraków?

— Pójdą o własnych siłach...

— Nie! nie!.. tego już nadto!..

Chciała złością zionąć w stronę Anki, chciała zawołać, iż zakazuje tej dziewczynie pokazywać się tutaj więcej, skoro wpływ jej, który przeczuwa, wnosi taką destrukcyę w tak pracowicie zlepioną przez nią sytuacyę. Lecz jakiś instynkt ostrzega ją, iż nie należy już poruszać wprost tej kwestyi, która może się stać rzeczą, decydującą w rzeczach głównych. W mgnieniu oka postanawia sama tę sprawę rozwiązać.

— Powiem jej, żeby się trzymała zdaleka od niego, zagrożę... — myśli, cofając się z miną zdetronizowanej królowej do swoich pokoi.

Zamykają się pomiędzy nimi drzwi tak, jak wczoraj wieczorem, i każde z nich już z uczuciem ulgi myśli, że pozostało samo!

. . . .

Około gmachu wystawy przesuwa się Anka zamyślona, smutna. Nie obliczała drogi. Szła do Zakładu, do ojca, i natknęła się nagle na rozwichrzoną gromadkę „młodych“, strzegących obecnie gmachu, w którym za godzin kilkanaście nastąpi otwarcie Wystawy ich dzieł.

— Zagrodzka!.. jak się macie?..

Z fantazyą opadają ją „szalone Julki“ z „Sieci“ Kisielewskiego. W pelerynach, beretach są komiczne i rozgorączkowane.

Jedna z nich, której brawura polega na używaniu sprośnych wyrazów i nazywaniu rzeczy po nazwisku, uderza Ankę po ramieniu:

— Serwus Madonna! Ależ byczą macie wystawę! niech was pies całuje. Wszystko g...uziki przy was...

Anka płonie cała. Przyjmuje podane dłonie. Chce jednak uciec jak najprędzej.

— Tak? Cieszę się, że wam się podoba.

— Chodźcież do sal. Zobaczycie! Dali wam honorowe miejsce. Srodek waterklozetu!... Po Malczewskim. Jak Boga kocham.

— Tem lepiej.

— No, chodźcie!

— Nie mogę, spieszę się.

— G...uzik! Popijemy trochę później...

— Nie! nie! idę do ojca... do chorego ojca.

— Stary poczeka, a wy przecie musicie zobaczyć swoje Dzieło... Jazda, bo porwiemy za giczały i jazda na salę.

Anka energicznie oswobadza się od „Julek“. Zanim przyzwały na pomoc kolegów, już jest daleko. Dziwne przejmuje ją uczucie na myśl, że ma stanąć przed Dziełem Stalewskiego. Nie dla tego, iż w tej chwili pozornie stroi się w cudze pióra, lecz dla tego, że...

I tu się urywa możność jej wyczucia, o co właściwie jej chodzi, co paraliżuje po prostu jej wolę w tym kierunku. Czy lęka się, że ta cała jej siła, jaką zużyła celem zbudzenia głębin duszy Jana, nie była dostateczna, i czy teraz ona, Anka, nie będzie odpowiadała za ten brak, za to niedociągnięcie duchowe, które się ujawni w dziele artysty?

Ludzie już mówią o niem, że jest „bycze“, ale to niczego nie dowodzi. Ona sama musi temu dziełu spojrzeć w oczy i pozostać z niem sam na sam. Czem drgnie jej dusza? Czem?

Z tem usposobieniem wchodzi na próg Zakładu. Machinalnie omija pokój odźwiernego, kieruje się na kurytarz, na który wychodzą drzwi od pokoju jej ojca.

Niema nikogo. Cisza zupełna. Wielka, bezbrzeżna cisza. Słychać świergot wróbli w ogródku zakładowym. Anka dochodzi do drzwi pokoju ojca.

Puka — z wewnątrz dolatuje cichy jęk.

Otwiera drzwi i wchodzi.

Przez zapuszczoną storę płyną cienkie strugi słoneczne na ziemię, na sprzęty rzadkie i pod ściany przysunięte. Zagrodzki leży w łóżku pod kołdrą. Jest blady jak kreda, a na tej bladości jakaś ziemista szarość nadaje mu tę cechę ludzi, „ziemią przysypanych“. Usta ma jednak spalone gorączką, oczy błyszczące patrzą na wchodzącą Ankę.

Dziewczyna zatrzymuje się przy drzwiach. Nie wie, czy może się zbliżyć. Chory może dostać napadu szału. Może rzucić się na nią, zadusić.

— Wo...dy!... — jęczy Zagrodzki.

Anka instynktownie szuka wzrokiem szklanki. Znajduje blaszany garnuszek wysoko, na piecu. Po krześle zdejmuje... Wody nigdzie niema, ale na kurytarzu są krany. Anka wybiega, napełnia garnuszek, wracając pociska guzik dzwonka i zbliża się do ojca.

— Wo...dy!...

Anka delikatnie podnosi biedną, wymęczoną głowę i podaje choremu wodę. Zagrodzki przełyka z trudnością kilka kropel i opada na poduszki. Anka zapomina o niebezpieczeństwie, o napadach szału, widzi tylko nędzę i ból. Chce poprawić ojca, podsunąć go wyżej. Lecz zaledwie go dotknęła, chory z jękiem nieludzkim drżeć cały zaczyna. Na ustach jego pojawia się krwawa piana.

Anka, przerażona, cofa się i blednie, jak chusta.

— Co ci jest, ojcze? — pyta zmartwiałym z przestrachu głosem.

On nic nie odpowiada, tylko drży i jęczy cicho, jak małe dziecko chore, które skarży się jeno takim jękiem przestraszonym.

Drzwi otwierają się, pokazuje się w nich głowa posługacza.

— Pani dzwoniła?... a czego?...

— Pan chory! Proszę zawołać doktora.

— Pan doktor był rano. Jak będzie czas na lekarstwo, to ja podam.

— Pan krwią pluje.

— Musiał se język przykąsić. Oni to potrafią!

Zbliża się wolno i ciężko w stronę łóżka.

Chory umilkł zupełnie.

(Ciąg dalszy nastąpi).

skrzydło, ale po zajęciu kilku wiosek i posunięciu się naszych wojsk naprzód udało się prawemu skrzydłu utrzymać się na swem stanowisku. Wysunięte daleko naprzód wojska centrum po krwawej i zaciętej walce cofnęły się na podobne stanowiska, jak skrzydło prawe. Wiele pułków już przez trzy noce nie spało ani chwili. — Straty Japończyków są ogromne. Noc z soboty na niedzielę minęła spokojnie.

Według obliczeń marszałka Oyamy liczba poległych Rossyan wynosi przeszło 8550. Z tego 2000 zabitych znaleziono przed frontem armii lewej, 2500 w centrum, a 4500 przed frontem armii prawej. Straty z dni 14 i 15 b. m. nie są tu wliczone. Ogólne straty Rossyan w starciu z naszą armią prawą wynoszą 20.000 ludzi.

Biuro Reutera donosi: Po sobotniej przerwie w niedzielę rano walka rozpoczęła się na nowo atakiem Rossyan na prawe skrzydło japońskie o 10 mil na południowy zachód od Mukdenu.

Źródła angielskie podają, że pobita armia Kuropatkina składała się z 200.000 żołnierzy i 1000 dział. Prawe skrzydło Rossyan przewyższało liczebnie siły japońskie.

Zdając sprawę o usposobieniu w Petersburgu twierdzi tamtejszy korespondent *Berl. Tageblattu*, że koła wojskowe uważają klęskę Kuropatkina za częściową i bez wielkiego znaczenia. Kuropatkin stara się poprostu odwrócić uwagę nieprzyjaciół od tych punktów, gdzie ma zamiar stoczyć rozstrzygającą bitwę. Niebezpieczeństwo otoczenia jego armii lub odcięcia, jest stanowczo wykluczone.

Z korespondencyi londyńskiej *Köln. Ztg.* dowiadujemy się, że w dyplomatycznych kołach angielskich znowu zaczynają przypuszczać możliwość zawarcia nadspodziewanie prędko pokoju, z wykluczeniem interwencyj państw obcych. Ostatnia klęska miała w rozstrzygających kołach rossyjskich wywołać przekonanie o konieczności zmiany obecnego kierunku. U steru rządu staną ludzie, którzy potrafią zrozumieć niebezpieczeństwo sytuacyi, w jakiej znajduje się teraz Rossya i odpowiednio do tego postępować.

Natomiast korespondent petersburski dziennika *Echo de Paris*, który miał rzekomo sposobność mówienia z adjutantem przybocznym cara, dowiaduje się jakoby tą drogą, że mimo klęski pod Jentai, car oświadczył, iż nie zaniecha wojny, dopóki nie doprowadzi ona do zawarcia zwycięskiego dla Rossyi pokoju w Tokio.

Najświeższe depesze podają jeszcze garstkę luźnych wiadomości, które zapisujemy tu gwoli obowiązku sprawozdawczego.

O godzinie 1 rano w niedzielę eskadra bałtycka wypłynęła z portu na pełne morze. Donosi o tem *Rossyjska Agencya telegraficzna.*

Jakoż z Allinge potwierdzają, że oddziały eskadry bałtyckiej przepłynęły wczoraj o godz. 8 rano koło Hammeran (przylądek na północy duńskiej wyspy Bornholm).

Nakoniec dementi. Oto generalny sztab marynarki zaprzecza doniesieniu dzienników, jakoby kontr-admirał Wirren został mianowany komendantem pierwszej wschodnio-azyatyckiej eskadry w miejsce ks. Uchtomskiego.

Zgon króla Jerzego II.

Pisma niemieckie podają, że zmarły onegdaj król Jerzy, już od półtora roku wisiał niejako pomiędzy życiem a śmiercią. W kilka zaledwie miesięcy po objęciu tronu pojawił się u króla, dotąd niezwykle krzepkiego i czerstwego, katar oskrzeli o bardzo ostrej formie. Już wtedy przyłączyły się do innych objawów nieżytu niepokojące ataki duszności i niepokoju serca, które z przerwami, w mniejszym lub większym stopniu nękały organizm aż do ostatniego tchnienia. W lecie b. r. bawił król dla poratowania zdrowia w Gasteinie, gdzie odbyło się spotkanie z Najj. Panem. Pobyt ten przyniósł choremu monarsze znaczną ulgę. Nie na długo jednak. Z początku stan znowu się pogorszył, a zanik sił postępował tak szybko, że dziwić się tylko wypada, iż organizm tak długo jeszcze mógł stawiać opór.

Król w ostatnich dniach życia miał zupełną świadomość swego stanu i z rezygnacyą poddał się losowi. Wśród duszności, drażnienia do kaszlu i silnej gorączki wystąpiły w ciągu dnia (14 b. m.) pierwsze zwiastuny rozpoczynającej się agonii. Wymienionego dnia około godziny 7 wieczorem zażądał umierający, by Najd. Arcyksiężnę Maryę Józefę i ks. Maksa saskiego przyzwano telegraficznie. Niebawem potem przybyła do Pillnitz królowa-wdowa. O godz. 8 wieczorem przyjął król ostatnie Sakramenta w obecności królowej-wdowy, ks. Jana Jerzego i księżniczki Matyldy. Niebawem potem zaczęło się pasowanie ze śmiercią. Około godziny 10 stwierdzili lekarze beznadziejne już znużenie serca. Dostojny chory stracił przytomność, puls jednak był przez kilka minut jeszcze wyczuwalny, a ciężki oddech acz z wysiłkiem utrzymujący się, wskazywał, że życie jeszcze nie uszło. Tuż przed godziną 1 w nocy wezwała ks. Matylda służbę pałacową, by pożegnała się ze swym panem. Ks. następca tronu, bawiący w Wachnitz, zawiadomiony o zbliżaniu się katastrofy, zdołał przybyć zanim król umarł. O ile agonia była niewymowną męczarnią, o tyle sama śmierć przyszła lekko, bez cierpień. Król skonał o godzinie 2 minut 25 w nocy.

Nowy król Fryderyk August telegraficznie zaraz o zgonie ojca zawiadomił cesarza Wilhelma, który w tej samej drodze nadesłał mu serdeczną kondolencyę.

Dwór saski przywdział na czas 24 tygodni ciężką żałobę; w armii saskiej ustanowiono czas żałoby na 6 tygodni.

Zwłoki zamierzano przewieść z Pillnitz do Drezna koleją. Zapadło jednak ostatecznie postanowienie, że przewiezione zostaną Elbą za pomocą parowca. Dziś o godzinie 6 wieczorem opuszczą zwłoki Pillnitz, a około godziny 8 nastąpi w Dreźnie uroczyste ich przeniesienie do kościoła nadwornego. Pogrzeb odbędzie się we środę dnia 19 b. m. o godzinie 8 wieczorem.

Testament króla otwarty zostanie w przyszłym tygodniu.

Wedle konstytucyi saskiej przy każdej zmianie rządu winno być zwołane zgromadzenie stanów — najpóźniej w przeciągu 4 miesięcy po śmierci króla. Wobec tego zgromadzenia składa król przysięgę, iż uszanuje konstytucyę.

W Wiedniu wiadomość o zgonie Jerzego II. przyjęto ze szczerem współczuciem.

Wiener Abendpost wielbi wielkie przymioty zmarłego jako wodza, a także roztropność i umiarkowanie królewskich jego rządów.

Fremdenblatt pisze, że król Jerzy okazał w rządach swych wyborną znajomość stosunków swego państwa i miał dar należytego oryentowania się we wszystkich sprawach. Jego to poparciu ma Saksonia do zawdzięczenia tak żywy swój w ostatnich latach rozwój ekonomiczny. Z Najj. Panem łączyła króla Jerzego serdeczna przyjaźń, oparta na tradycyi obu Dworów i spowinowaceniu wzajemnem. Poselstwo saskie w Wiedniu otrzymało urzędową wiadomość o zgonie króla około godziny 9 rano. Poseł saski hr. Rex, bawiący właśnie podówczas na łowach w Vacs, na Węgrzech, zawiadomiony o katastrofie, przybył zaraz z powrotem do Wiednia. W poselstwie wyłożono arkusze dla zapisywania się składających kondolencyę. Pierwsi pośpieszyli P. Prezydent Ministrów dr. Koerber, PP. Ministrowie Böhm-Bawerk i Call; generalny adjutant hr. Paar, generał broni Bolfras, admirał. br. Spaun, kontradmirał marynarki hr. Montecuccoli i w. i. Burmistrz Wiednia dr. K. Lueger wysłał imieniem miasta kondolencyjną depeszę do saskiego ministerstwa.

Najj. Pan przyjął w sobotę P. Ministra spraw zagranicznych hr. Gołuchowskiego na dłuższej audyencyi, jak przypuszczają, w sprawie reprezentacyi Osoby Najj. Monarchy na pogrzebie króla Jerzego.

KRONIKA

Lwów, 17 października.

— **Kalendarz.** Wtorek (18) Łukasza ew. — Bratumiła. — Charytyny m.

Wschód słońca o godzinie 6·27 rano, zachód o godzinie 5·04.

— **Najd. Arcyksiążę Karol Stefan**, który — jak wiadomo — w piątek po południu przyjechał z Żywca do Krakowa, zamieszkał tam w pałacu ks. Kardynała Puzyny. Wieczorem był Najd. Arcyksiążę na koncercie Sliwińskiego, w sobotę zaś zwiedzał jubileuszową wystawę Tow. przyjaciół sztuk pięknych i zakład witraży prof. Ekielskiego; wieczorem tego dnia odjechał z powrotem do Żywca.

Najd. Arcyksięciu towarzyszył jego prywatny sekretarz p. Karol Zalewski.

— **JE. P. Minister dla Galicyi** dr. Leonard Piętak wyjechał wczoraj o godzinie 2 min. 55 po południu do Wiednia.

— **JE. ks. Arcybiskup dr. Bilczewski** — jak donoszą z Czerniowiec — przybył tam w piątek wieczornym pociągiem ze Lwowa, witany na dworcu przez miejscowego proboszcza, ks. infułata Schmida. Już na godzinę przed przybyciem pociągu zgromadziły się obok rzymsko-katolickiego kościoła parafialnego deputacye Stowarzyszeń, cechy, bractwa, oraz mimo późnej pory tłumy publiczności. U drzwi świątyni ustawili się członkowie Wydziału Czytelni polskiej i członkowie „Sokoła". Przybyli także przed kościół celem powitania ks. Arcybiskupa P. Prezydent kraju dr. Regner-Bleyleben i prezydent miasta bar. Kochanowski.

Najprzew. ks. Arcypasterza przyjął u wrót kościoła ks. W. Dubiel na czele procesyi i wprowadził do świątyni. Towarzystwo śpiewu kościelnego wykonało na chórze *Ecce Sacerdos.*

Po odprawieniu krótkiej modlitwy przy ołtarzu przemówił do zgromadzonych Najprzew. ksiądz Arcybiskup po niemiecku i po polsku, a udzieliwszy arcypasterskiego błogosławieństwa, udał się na parafię, gdzie zamieszkał. W sobotę o godzinie pół do 7 rano odprawił Najprz. Arcypasterz w kościele parafialnym cichą Mszę św., poczem odjechał rannym pociągiem pospiesznym do Kaczyki, gdzie wczoraj dokonał poświęcenia nowej wspaniałej świątyni.

— **Ks. Arcybiskup Teodorowicz** będzie miał w Stanisławowie w tamtejszym kościele ormiańskim w dniach od 20—22 b. m. konferencye religijne.

— **Arcybiskup** warszawski ks. Wincenty Chościak Popiel wyjechał do Rzymu.

— **JE. Prezydent** wyższego sądu krajowego dr. Aleksander Mniszek Tchorznicki powrócił z urlopu i objął urzędowanie.

— **Ku uczczeniu** pamięci Tadeusza Kościuszki odbyły się wczoraj uroczyste wieczory w polskiem Tow. gimnastycznem „Sokół" i w Stowarzyszeniu młodzieży rękodzielniczej im. Kilińskiego.

— **Pomnik Mickiewicza.** Członkowie komitetu budowy pomnika, jak również komitetu z łona Rady miejskiej, podzieleni na sekcye, pracują z wytężoną energią nad przygotowaniem Mickiewiczowskiego święta, które już dzisiaj zapowiada się imponująco. W biurze informacyjnem przy ulicy Klementyny Tańskiej coraz więcej zgłasza instytucyi, korporacyi i Stowarzyszeń swój udział w pochodzie hołdowniczym, a w ratuszu pracują sekcye komitetu i już z dniem jutrzejszym rozpocznie się rozsyłanie zaproszeń.

W sobotę wieczorem kooptował komitet uroczystościowy do swego grona pp.: Aleks. Milskiego, Durskiego, Hićkiewicza, Ohlego, Szeremetę i naczelnika straży ochotniczej M. Majewskiego. Omawiano i ustalono cały program obchodu, postanowiono w dniu 30 października oświetlić pomnik reflektorami elektrycznymi, a miasto całe przybrać we flagi.

Dzisiaj odbędzie się w biurze komitetu posiedzenie delegatów wszystkich Stowarzyszeń akademickich, celem urządzenia wieczoru Mickiewiczowskiego. Takież wieczorki odbędą się równocześnie w innych Stowarzyszeniach i korporacyach.

23

Z LITERATURY ZAGRANICZNEJ

DUSZA W ROZKWICIE.

(Z francuskiego).

IX.

(Ciąg dalszy).

Dawniej, bardzo go kochał, bo Michałek był milutki gdy miał lat siedm. Mówił bardzo śmiesznie, szepleniąc, nosił długie włosy, a łydki jego bardzo ładnie wyglądały, podobne do dwóch kawałków razowego chleba. Armand de Saverne nazywał go swoim „zbytkownym pieskiem", a ponieważ rodzice chłopca tak źle się znaleźli, że pomarli w niedostatku, kazał go wychować i dał mu wykształcenie wspaniałomyślnie, tak samo, jak się daje strawę zwierzętom.

— Ach! potrzebujemy naszego wujaszka! — mówił od czasu do czasu, biorąc chłopca pod brodę.

I zarabiał sobie w ten sposób mało kosztowny, na opinię szlachetności.

Fortuna musiała się uśmiechnąć tak pięknemu charakterowi. Pani de Saverne posiadała młyn w departamencie Oise; pod kierunkiem jej męża ten młyn pomyślnie się rozwinął i wkrótce piękny Armand uznał, że powinien zbudować kilka innych na niektórych rzekach francuskich. Te, które urządził niedawno na kanale Saint Amand, bardzo się rozwijały. W kilka miesięcy stały się pierwszorzędnej wagi; to też właściciel, pełen ufności w ich przyszłość, marzył o spokojnem spędzeniu reszty życia w pobliżu swoich fabryk, dozorując swoich sześćdziesięciu robotników, upudrowanych mąką, jak klowny. A jednak, cierpienia reumatyczne i kości pacierzowej, tak rzadko teraz pozwalały mu na wycieczki do Paryża!...

Tej soboty wieczorem, której Nina i Michał tak długo zasiedzieli się u stóp ukwieconego krzyża, pan de Saverne mocno był zirytowany na swego siostrzeńca. Ten wiercipięta! — co też on mógł robić o tej porze za domem, w takiej dziurze jak ta okolica? Czekano na niego trzy kwadranse z obiadem. Czy sobie drwił z delikatnego żołądka swego wuja? — Co za niewdzięczność!

O godzinie dziesiątej, wróciwszy z Montberthier, Michał zastał pana de Saverne w fumuarze. Wszedłszy, rzucił się od razu na szyję wuja.

— Dobry wieczór, wujaszku!

— Dobry wieczór, nicponiu!... Proszę! całujesz mnie? Chyba nabroiłeś porządnie ostatnimi czasy?

— Och! tak, wujaszku — odrzekł siostrzeniec z prostotą. — A jeżeli mi pozwolisz opowiedzieć sobie....

Pan de Saverne był zawsze gotów słuchać nieco drażliwych awantur — mania awanturnika, który schodzi z pola. Mylnie pojmując rodzaj wybryków swego siostrzeńca, rozchmurzył się natychmiast i zaciągając go w zaciszny kącik:

— Gadaj, lamparcie! — szepnął z błyszczącemi oczami.

— Oto mój wujaszku, potrzebowałbym trzykroć sto tysięcy franków, aby się żenić.

— Co? — krzyknął wdowiec — to wszystko, co masz mi powiedzieć?

— Och! nie, nie wujaszku! Wystarczy jeszcze najmniej na godzinę!

I rzeczywiście, Michał zaczął natychmiast mówić mu o Ninie, a o godzinie jedenastej jeszcze o końcu mowy nie było. Opowiadał całą awanturę od samego początku, wyjaśnił, w jakiem położeniu znajdują się Montberthierowie, mówił o wdzięku młodej dziewczyny, o bogactwach zawartych w lesie, o wspaniałości zamku. Prawił i prawił, niezmięszany, wysilając się na pochwały, wzdychając z zachwytu. A oczy jego promieniały podczas tego opowiadania, ręce gestykulowały a nogi zginały się, bez względu na poprawność linii dolnego ubrania. Stanowczo była to rzecz poważna i pan de Saverne od razu zrozumiał, że będzie się musiał liczyć z człowiekiem tak lirycznie zakochanym.

Kwestya trzechkroć sto tysięcy franków trochę go zaniepokoiła.

Michał to zrozumiał i stał się jeszcze wymowniejszy.

— Ależ mój wuju — mówił — ty, który tak często wzdychasz do życia rodzinnego, oto będziesz je miał, jeśli zechcesz! Będziemy mogli mieszkać wszyscy razem w tym olbrzymim zamku, umeblowanym jak pałac Cluny. Panna Nina będzie idealną synową, ręczę za to. Nie znam jeszcze wszystkich jej talentów, ale jestem przekonany, że będzie ci haftować pantofle i smarzyć konfitury. Ojciec jej musi lubić bezika, a my oboje postaramy się, abyś miał dużo wnuczków, którzy będą ciebie targać za wąsy, rączkami posmarowanemi czekoladą! Czegoż chcesz więcej? Papugę, którąby pytała, czy jadłeś śniadanie? Będziesz ją miał, mój wujaszku! A to wszystko, papuga, wnuki, synowa, zamek i las, nie będzie ciebie kosztować więcej, tylko trzykroć sto tysięcy franków! To za darmo, przysięgam ci wujaszku, a skoro ją zobaczysz, ofiarujesz drugich trzykroć twojej siostrzenicy, aby mogła ci smarzyć konfitury rączkami, na których będzie połyskiwać kilka brylantów.

Pan de Saverne nie lubił, aby kto miał jakie wątpliwości co do jego wspaniałomyślności. Był to jeden z tych ludzi, którzy wyrzucają złoto za okno, gdy kto na nich patrzy, choćby mieli potem wyzbierać je do ostatniego dukata, gdy się znajdą sami.

— Moje dziecko — rzekł z gestem à la Ludwik XIV. — dałbym trzykroć sto tysięcy za chałupkę, jeżelibyś w niej miał znaleźć szczęście!

— Dziękuję ci, mój wujaszku!

— Ale....

— Ale?

— Właśnie ową kwestyę szczęścia wartoby bliżej rozpatrzeć.

— Nie sprzeciwiam się temu, wuju.

— Czy jesteś pewny, że znajdziesz je w zamku?

— Co, mój wujaszku?

— Szczęście.

— Jestem nawet pewny, że tylko tam je znajdę!

— Lubię taką mowę, chłopcze! Zgadza się z twoim wiekiem. Ach! ja także, mając lat dwadzieścia pięć zaślepiałem się w zamkach i kasztelankach widywanych na konnych przejazdkach i wieczna miłość nic mnie nie kosztowała! Och! młodość!

I piękny Armand przesuwał śliczną ręką o długich palcach, po swoich wąsach starego kota.

(Ciąg dalszy nastąpi).

Z Sambora donoszą: Zarząd Towarzystwa „Szkoły Ludowej" w Samborze uchwalił na posiedzeniu z dnia 13 b. m. na wniosek p. Moyseowicza urządzić dnia 30 b. m. wycieczkę do Lwowa specyalnym pociągiem (o zniżonych biletach) celem wzięcia udziału w uroczystości odsłonięcia pomnika nieśmiertelnego wieszcza Adama Mickiewicza. Uchwała powyższa zostanie wykonaną, jeśli zgłosi się najmniej 200 uczestników. Tak Koło T. S. L. jak i deputacye gmin polskich samborskiego powiatu złożą wieńce i wezmą udział w uroczystym pochodzie. Osobnymi plakatami zostaną podane miejsca, w których uczestnicy będą mogli składać kwotę 2 koron 30 hal. jako należytość za zniżony o 50% bilet tam i napowrót.

Podobne komitety pozawiązywały się już i w kilkunastu innych miastach galicyjskich.

Towarzystwo Szkoły ludowej złoży u stóp kolumny wspaniały wieniec z szarfami od wszystkich Kół.

Na pomnik Mickiewicza złożyli w ostatnich dwóch dniach, na listę prezesa Radziszewskiego: Zjednoczone Towarzystwo ogrodniczo-pszczelnicze 50 koron, p. Maślanka z Uherca 20 koron; na listę p. Kazimierza Pepłowskiego: p. Obertyński z Odnowa 20 koron, N. i M. N. 1 koron 32 hal. Razem 91 koron 32 hal. Dalsze datki, w obec koniecznych większych wypłat, bardzo pożądane.

— Oddział konny polskiego Tow. gimn. „Sokół" Macierz we Lwowie weźmie udział konno w pochodzie przy odsłonięciu pomnika Adama Mickiewicza. Zarząd tego oddziału wzywa wszystkich druhów należących do gniazda lwowskiego „Sokół" Macierz, którzyby chcieli wziąć udział konno w pochodzie, by się zgłosili najdalej do 22 b. m. w kancelaryi ujeżdżalni obok boiska w godzinach rannych od 7 do 8 lub po południowych od 4 do 5 do 7.

— Czekolada Mickiewiczowska. Na dobrą bardzo myśl wpadł lwowski przemysłowiec, właściciel fabryki cukrów p. Höflinger, wprowadzając na rynek handlowy czekoladę Mickiewiczowską. Zdobi ją doskonała podobizna Wieszcza, według rysunku p. Antoniego Popiela. Tabliczka pierszorzędnej jakości kosztuje 20 h. Dochód z rozsprzedaży pierwszych 10 000 sztuk przeznaczył p. Höflinger na rzecz pomnika Mickiewicza we Lwowie.

— Kliniki lwowskie. W sprawie ustalenia sposobu pokrywania nadwyżek w kosztach utrzymania chorych w klinikach tutejszego Uniwersytetu tudzież w sprawie zwrócenia funduszowi krajowemu kwot zaliczkowo poniesionych na te nadwyżki po koniec roku 1903 względnie też za rok 1904 odbyły się w dniach od 12 do 15 października b. r. w Wydziale krajowym konferencye wysłanych w tym celu delegatów c. k. Ministerstwa oświaty i c. k. Ministerstwa skarbu z delegatami Wydziału krajowego. W konferencyach wzięli też udział reprezentanci c. k. Namiestnictwa.

Obrady doprowadziły do porozumienia między interesowanymi czynnikami, t. j. Wydziałem krajowym i Rządem niemal co do wszystkich a dość licznych kwestyj, które wymagały wyjaśnienia i jakkolwiek ostateczna decyzya co do stanowiska Rządu z natury rzeczy musiała jeszcze zostać zastrzeżoną obu wspomnianym Ministerstwom, to jednak otwarcia klinik nie stoi już nic na przeszkodzie i Wydział krajowy uchwalił też otworzyć je niezwłocznie.

— Z Towarz. politechnicznego. Pierwsze w tegorocznym sezonie zimowym zgromadzenie tygodniowe odbędzie się w lokalu Towarzystwa we środę, dnia 19 b. m., o godzinie 7 wieczorem. Na porządku dziennym: Wykład radcy Dworu Jana Frankego „O wystawie prac uczniów rękodzielniczych w Wiedniu".

— Posiedzenie naukowe polskiego Towarzystwa przyrodników im. Kopernika odbędzie się we wtorek, dnia 18 b. m., o godzinie 6 wieczorem w sali Instytutu chemicznego Uniwersytetu (ul. Długosza 6). Na porządku dziennym: 1. Prof. dr. B. Dybowski: „O śnie". 2. Prof. dr. E Romer: „O pracach naukowych ś. p. Satkego". 3. Luźne komunikacye.

— Z Uniwersytetu. P. Rudolf Maks Sokal, rodem ze Starego Czortkowa w Galicyi, otrzymał na tutejszym Uniwersytecie stopień doktora praw.

— Z Politechniki. Pp. Witold Dzięgielewicz i Bronisław Wirstlein złożyli na wydziale inżynieryi tutejszej Politechniki drugi egzamin państwowy.

— Stałym tłómaczem dla języka węgierskiego przy c. k. sądzie krajowym we Lwowie, mianowany został p. Włodzimierz Malinowski.

— Konkurs na jedno stypendyum z fundacyi imienia Antoniego Rogala Zawadzkiego w kwocie 160 koron, przeznaczonej dla ubogich uczniów, synów urzędników prywatnych, rozpisał wydział centralny Tow. wzajemnej pomocy urzędników prywatnych. Podania wnosić należy do Wydziału krajowego najdalej do 15 listopada b. r.

— Z Kasyna miejskiego. W sobotę, 22 b. m., zamiast przedstawienia amatorskiego odbędzie się wieczór artystyczny (operetka). Bilety od wtorku, 18 b. m.

— Stowarzyszenie piekarzy i młynarzy odbyło w sobotę wieczorem w lokalu Izby rękodzielniczej doroczne walne zgromadzenie, na którem po przyjęciu do wiadomości sprawozdania kasowego za rok 1903, uchwaleniu absolutoryum wydziałowi i preliminarza na rok 1904, dokonano wyborów. Przełożonym Stowarzyszenia wybrano p. Józefa Schirmera, jego zaś zastępcą p. Emanuela Mayera.

△ Odkopane kościotrupy. Na dziedzińcu gmachu Kasyna narodowego odkopali w sobotę po południu robotnicy pracujący przy przekopie w głębości zaledwie 30 ctm. dwa kościotrupy. Lekarz miejski dr. Tatarczuch orzekł, że kościotrupy leżały tam 30—40 lat. Kościotrupy odstawił komisaryat miejski na cmentarz Łyczakowski, gdzie je pochowano.

△ Znalezioną w ul. Sykstuskiej złotą bransoletę, wysadzaną granatami, może odebrać właścicielka w policyi.

— Zmarli w ostatnich dniach: we Lwowie, Franciszek Gutkowski, em. poborca niestałych dochodów miejskich, w 64 roku życia; — Ferdynand Metter, weteran z r. 1863/4, przeżywszy lat 62; — Franciszek Falczyński, majster blacharski, w 42 roku życia.

W Samborze, Józef Zawalnicki, em. starszy strażnik skarbowy, w 50 roku życia.

W Rzeszowie, Emilia z Leschenerów Lopatynerowa, żona sekretarza sądowego; — Józefa Skodowa, wdowa po sekretarzu starostwa.

W Tarnowie, Adolf Dobrzyński, b. poseł na Sejm krajowy, długoletni prezes Rady pow. sandeckiej i tarnowskiej, członek rady nadzorczej Tow. wzajemnych ubezpieczeń, w 74 roku życia.

W Bonn, prof. Edmund Hardy, jeden z pierwszorzędnych znawców literatury buddyjskiej i literatury Pali. Z dzieł jego zwłaszcza „Historya religii buddyjskiej", „Buddha" i „Monografia o królu Asoka" są bardzo znane.

— Ankieta. Jak wiedeńska *Gerichtshalle* donosi, zwołał P. Prezydent Ministrów dr. Koerber reprezentantów stałych delegacyj austryackich Izb austryackich na ankietę, która odbyć się ma 28 listopada r. b., a obradować będzie wspólnie z Ministerstwem sprawiedliwości nad zadośćuczynieniem potrzebom stanu adwokackiego. Ze strony Ministerstwa ma w ankiecie brać udział między innymi tajny radca i szef sekcyjny dr. Klein. Na porządku dziennym obrad stanie obok innych sprawa reformy administracyjnego postępowania w tym duchu, by adwokaci dopuszczeni zostali do zastępowania stron także i w sprawach administracyjnych.

— Przestroga. Podczas inauguracyi w Uniwersytecie wiedeńskim wygłosił ustępujący rektor, radca Dworu prof. dr. Gustaw Escherich przemowę, w której podniósł, że wydziały prawa i filozofii wkrótce nie będą mogły podołać swym zadaniom skutkiem nadmiernego napływu młodzieży. Ponieważ zaś na polach pracy, do których przystęp otwiera studyum prawa i filozofii, panuje już obecnie przepełnienie, — młodzież powinna więc zwrócić się także ku innym studyom, ku takim mianowicie, które umożliwiłyby jej szybsze zdobycie sobie kawałka chleba.

— Kleinowie, sprawcy potwornego morderstwa spełnionego w Wiedniu na osobie niejakiego Sikory, znajdują się wedle najnowszych poszlak prawdopodobnie w Paryżu, dokąd przybyli dnia 8 b. m. pociągiem z Bazylei o godz. 5 min. 45 wieczorem. Zawiadomiona o całej sprawie policya paryska wdrożyła stosowne kroki.

O Kleinowej donoszą z Budapesztu, że ukończyła preparandę nauczycielską w Kaloczy i była zajęta kolejno w kilku szlacheckich domach jako wychowawczyni. Nazywała się wówczas Ferike Barna.

Kronika prowincyonalna.

§ **Delegatami** do krakowskiej Izby adwokackiej wybrani zostali z Rzeszowa pp. dr. Roman Krogulski, dr. Rudolf Als i dr. Izydor Reiner.

§ **Z Jarosławia** donoszą: Ośmiu dezerterów rossyjskich, mianowicie pułkownik, sześciu oficerów i weterynarz wojskowy, przejeżdżało dnia 11 b. m. przez nasze miasto w kierunku Krakowa, skąd skierują swoją podróż do Szwajcaryi. Wspomniani oficerowie wysłani zostali przez rossyjskie ministerstwo wojny do miejscowości, położonej niedaleko granicy austryackiej w celu zakupna koni na teren wojny i korzystając z tej sposobności, przekradli się do Galicyi w zamiarze zdezerterowania do Szwajcaryi, aby więcej do ojczyzny swej nie wrócić.

W mieście szerzy się z niesłychaną szybkością kur. Niema prawie domu, w którymby nieleżało po kilka chorych dzieci.

§ **Smiertelny wypadek w fabryce.** W Niepołomicach w fabryce dachówek pp. Homolacsa i Wimmera pochwyciła dnia 11 b. m. transmisya robotnika Józefa Stawiarza i obróciła nim kilkakrotnie rozbijając mu głowę i łamiąc nogi. Stawiarz zginął na miejscu.

§ **Z Krynicy.** W czasie od 15 maja do 10 października b. r. bawiło w Krynicy ogółem osób 6352, rodzin 4251.

§ **Pożar w kopalniach nafty.** Z Borysławia otrzymaliśmy w sobotę już po zamknięciu numeru następującą depeszę:

Godzina 3 40 po południu. W skutek wybuchu gazów płoną dwa szyby. Pożar zlokalizowany. Pewien robotnik bardziej, dwóch innych lekko poparzonych.

§ **Fatalna pomyłka.** Z Nowego Sącza donoszą: Naczelnik gminy Złotne, tutejszego powiatu, Michał Cabak otruł się onegdaj, wypiwszy przez pomyłkę zamiast wódki, kwasu karbolowego, który dla celów desinfekcyjnych trzymał u siebie w zupełnie podobnej flaszce. Nieszczęśliwy osierocił żonę i 6 dzieci.

Listy paryskie.

Paryż, w październiku 1904.

(Tout-Paris powraca. — Toalety Paquina i kapelusze à la Gainsborough. — Premiera w Nouveautés. — „Clou" sezonu jesiennego: „Les trois Anabaptistes". — Nowoczesne czarownice. — Fantin-Latour: Wspomnienie pośmiertne. — Le fiacre à quinze sous! — czyli nowe dorożki z taksametrem. — Odnowienie zamku Malmaison i jego dzieje w ciągu stulecia. — Romans „flou" i romans à thèse).

(Ciąg dalszy).

Zmarły niedawno „Fantin-Latour", malarz, litograf, akwaforcista, był mistrzem w każdym z tych rodzajów i uwiecznił swe imię w sztuce francuskiej. Do arcydzieł jego należą: „Atelier aux Batignolles" w Muzeum Luxemburskiem, które zawiera tryskające życiem portrety Maneta, Duranty, Zoli, Renoira, Moneta, Sisleya i kilku innych artystów; „L'Hommage à Delacroix"; „Autour du Piano" gdzie są ugrupowani muzycy: Benoit, Chabrier, Vincent d'Indy; „le Coin de table" z portretami poetów: Bouviera, Verlainea, Valadea, Raimbauda, d'Hervilly, oraz ogromna ilość innych portretów. Z równem mistrzowstwem malował także kwiaty i postacie alegoryczne. A jednak obrazy jego, które dziś uchodzą za arcydzieła w starym i nowym świecie, nie miały w czasie powstania swego, uznania; spotykały się z obojętnością publiczności. Przyczyna leży przedewszystkiem w tem, że dzieła jego należą do tych, na które patrzeć należy *sub specie aeternitatis*, powtóre zaś przyczyniła się do tego własna natura mistrza. Jednym z głównych warunków powodzenia artysty nowoczesnego jest — narzucanie się publiczności tak swą osobą, jak i utworami, czyli ciągłe słowy przebywanie w wyższych sferach towarzystwa i ubieganie się o jego względy. Fantin-Latour zaś był typem artysty w szlachetniejszem tego słowa znaczeniu. Zdolny i energiczny, zawsze skłonny do walki ze wszelkiemi trudnościami, lecz żyjący na uboczu i w dobrowolnem odosobnieniu. Nie było to wynikiem mizantropii, ani dumy, lecz z jednej strony ogromnej i bezustannej pracowitości, z drugiej zaś strony bardzo wysubtelnionego uczucia godności osobistej. Całe przedpołudnie poświęcał stale swej pracy artystycznej. Popołudniu pracował również, a to w ten sposób, iż zaznajamiał się z życiem i dziełami wielkich poetów i myślicieli, skąd czerpał swe wizye poetyckie, tak przeczyste i potężne, które wlewał w swe symfonie kształtów i barw. Miłość poezyi, pogląd na świat i rzeczy opanowywały go coraz bardziej, chociaż, jako uczeń Courbeta, rozpoczął swą karyerę, jako realista. Cała wewnętrzna natura tego artysty maluje się w kilku słowach, napisanych przezeń przy następującej okazyi: Jeden z krytyków artystycznych, korespondując z nim, wyraził mu raz w liście zdziwienie, że mistrz, który poświęcił tyle przedziwnych obrazów i litografii sławie i geniuszowi Schumana, Wagnera, Berlioza i Rossiniego, nie spróbował ani razu złożyć hołdu takiego największemu z geniuszów muzyki — Beethovenowi. W odpowiedzi otrzymał tych kilka słów na karcie pocztowej: „Beethoven! Nie miałbym odwagi"!

Powracający do swego „home" Paryżanie, zastali tu pewną praktyczną inowacyę, która w codziennych ich zajęciach przedstawia korzyść, a zarazem oszczędza wiele przykrości. Jest to uprzystępnienie i uregulowanie jazdy powozami zapomocą nowego przyrządu mierniczego, t. zw. taksametra. „Le fiacre à quinze sous"! to ideał, zapowiadany od lat kilku, lecz zjawiający się dotąd tylko w ale goryach i kupletach śpiewanych w Przeglądach scenicznych z końca roku; ten ideał obecnie urzeczywistniony przynosi z sobą oszczędność, usunięcie sprzeczek z woźnicą, usunięcie „przeciętnej zapłaty", przyczyny strejków i t. d. Taksametr podobny jest do zegara, a raczej do budzika umieszczonego na koźle z prawej strony obok woźnicy. Do aparatu przytwierdzona jest chorągiewka metalowa z napisem „Wolny" (Libre). Gdy gość siada, woźnica zniża chorągiewkę, a tem samem wprowadza w ruch aparat, tak że w tej chwili jazda odbywa się wedle taryfy kilometrycznej, czyli, że za cenę 75 centymów ma się prawo do 1200 metrów — co jest przeciętnym kursem powozowym Paryża. Powyżej tej liczby, za każde dalsze 400 metrów ukończonych lub rozpoczętych, dopłaca się 10 centymów, tak że n. p. za 1700 metrów gość zapłaci 95 cent. Suma do zapłacenia zaznacza się automatycznie na tabliczce umieszczonej przy aparacie, gdy na drugiej tabliczce zaznaczają się sumy dodatkowe za pakunki, za kurs nocny i t. p. Po ukończeniu jazdy, gość zlicza tylko sumy na tabliczkach i wie dokładnie, ile ma zapłacić. Gdy odchodzi, woźnica podnosi chorągiewkę, a tym samym ruchem wykreślają się sumy wypisane na tabliczkach. Jeżeli jadący przerywa jazdę i zatrzymuje się przez pewien czas, wówczas za naciśnięciem guzika taksametr zmienia swą funkcyę i zamiast kilometrów oznacza teraz minuty. Cena 75 cent. odpowiada 9 pierwszym minutom, potrzebnym do przebieżenia 1200 metr. Do tego dodaje się po 10 cent. za każde dalsze 3 minuty.

Korzyści tej reformy są oczywiste. Przedtem płacono za każdy kurs w Paryżu, bez względu na długość drogi 1½ franka, a nadto „pourboire", co było połączone z krzywdą bądź to dla jadącego, bądź dla woźnicy. Płaca woźnicy oznaczoną została przy tej reformie na 25 prc. całodziennego dochodu. Jazda szybka leży więc tak samo w jego interesie, jak w interesie gościa i właściciela powozu. I jest to nie najmniejsza zaleta taksametru, że wprowadził w praktykę tę asocyacyę, a co najmniej współudział robotnika w zyskach przedsiębiorcy, którego tak natarczywie domagają się syndykaty.

Wielką nowiną, żywo interesującą Paryż, jest przejście dawnej posiadłości cesarzowej Józefiny, słynnego Malmaison, w ręce państwa. Przed ośmiu laty nabył posiadłość tę znany z licznych fundacyi i darów bogacz Osiris i oddał ją w darze krajowi, chcąc by to miejsce, gdzie Pierwszy Konsul przepędził dni swej sławy, było własnością narodu. Wkrótce parlament rozstrzygnie o kredycie 25.000 fr. i rozpocznie się instalacya. Lud francuski będzie miał na niedziele nowy pałac do zwiedzania.

Restauracya tej posiadłości przedstawiała wielkie trudności, lecz po ośmiu latach właściciel jej oddał administracyi Sztuk Pięknych prawdziwe arcydzieło historycznej rekonstrukcyi. Ileż to najrozmaitszych przejść miał zamek ten do zaznaczenia, począwszy od Prusaków, którzy z mieszkania Bonapartego uczynili obozowisko aż do osławionego kanonika Rosenberga, który przed kilku laty zamienił je w magazyn mebli! Nowy właściciel Osiris wydał na ten cel wiele energii i wiele pieniędzy; co prawda, posiada jednej i drugich podostatkiem.

Cały wiek minął od epopei napoleońskiej. Ileż to rewolucyi, ile walk, ile odmiennych form rządu! A po każdej burzy nowy „duch czasu" zmiata pamiątki przeszłości. Ileż tam zostać mogło z istoty Józefiny, Hortensyi, tych kobiet pięknych a lekkich, które nie spoważniały nawet po strasznych wstrząśnieniach, jakie przebyły wraz z krajem całym? — Zamek, który był już ruiną, jest dziś takim jak przed wiekiem. Szeroka alea platanów wiedzie z gościńca paryskiego do bramy zamkowej, która ma już znaczenie w historyi. Tu rycerze Bonapartego, odprowadziwszy generała swego do jego małżonki, zatrzymywali się, zakładali obóz i śpiewali Marsyliankę. Wchodzimy do domu i czujemy się owiani atmosferą z przed stu laty. Malowidła delikatnie zretuszowane, sufity z girlandami o bladych kolorach, harmonizują z rozwieszoną na osobnych „panneaux" bronią konsularną; z przedpokoju wchodzi się do salonu Józefiny, do sali bilardowej, na lewo do sali Marszałków, gdzie odbywały się obrady prywatne, i do biblioteki z wysoką boazeryą i kolumnami z drzewa cedrowego. Tu znajdują się portrety, które wymalować kazał Bonaparte, przypominające mu jego ulubionych autorów od Homera i Ossyana. Na razie niema jeszcze mebli, będzie to zadaniem państwa uzupełnić to dzieło umeblowaniem, jeżeli nie zupełnie autentycznem, to możliwie zbliżonem do owej epoki. Na pierwszem piętrze dwie wielkie sale, zniszczone bardzo przez Prusaków, przeznaczone są dla specyalnych zbiorów muzealnych. Trzy dalsze pokoje w prawem skrzydle pozostały niezmienione: sypialnia Bonapartego, pomiędzy pokojem i garderobą Józefiny. — W tych to pokojach umierała cesarzowa opuszczona.

(Dokończenie nastąpi).

Puk.

§ Tyfus plamisty w kraju. Wubiegłym tygodniu stwierdzono w rozmaitych powiatach naszego kraju 26 nowych wypadków tyfusu plamistego.

§ W gminie Horaj ad Werchrata, powiatu rawskiego, wybuchła czarna ospa. Ośm osób zachorowało a jedna umarła.

Kronika zagraniczna.

* Zmarły król Jerzy II. — czytamy w *Kuryerze Poznańskim* — był u nas doskonale znany i otaczany najwyższym szacunkiem i sympatyą. Pobożność zmarłego, który przy każdej swej bytności w Poznaniu, codziennie o godzinie 6 z rana klęcząc modlił się na Mszy św. w kościele św. Wojciecha, jednała mu przychylne uczucia katolików. „Dla nas Polaków — pisze wspomniany organ — o tyle był bliższym jeszcze, o ile jego szanowna postać wzbudzała pamięć lepszej przeszłości: był przecież descendentem dawnych królów polskich, a szczególniej tyle cenionego księcia warszawskiego".

* Chrzest ks. Piemontu odbędzie się d. 11 listopada w Rzymie. W dniu tym między innemi na koszt królewski odbędzie się w willi Borghese olbrzymi bankiet dla biednych. Sam obrzęd chrztu dokonany zostanie w sali balowej Kwirynału o godzinie 11 przed południem. Dokona chrztu kapelan nadworny ks. Vecearia w asystencyi 12 kapłanów. Po chrzcie odbędzie się śniadanie familijne u dworu.

* Sarę Bernhardt spotkał przykry wypadek. Podczas jazdy koleją z Verviers do Akwizgranu wpadła jej okrucha szkła w oko, skutkiem czego wystąpiły gwałtowne objawy zapalenia rogówki. Artystka wysiadłszy w Akwizgranie, udała się zaraz do miejscowego specyalisty, który orzekł, że na szczęście oku nie zagraża niebezpieczeństwo, leczenie jednak potrwa dni kilkanaście. Skutkiem tego zapowiedziane występy gościnne musiano odroczyć.

* Z klęską Rossyi pod Jentajem zbiegła się 50 rocznica rozpoczęcia oblężenia Sebastopola. Pozostającą pod komendą generała Totlebena twierdzę, rozpoczęły ostrzeliwać dnia 15 października 1854 zjednoczone wojska Francuzów, Anglików, Turków i Sardynii. W 11 miesięcy później, dnia 5 września 1855 po zdobyciu fortu Kornilewa, Sebastopol kapitulował.

* 19 zabitych, 20 rannych — oto nowe ofiary karkołomnego pospiechu kolei amerykańskich. Owo sute żniwo zebrała śmierć d. 15 b. m. nieopodal Beaver-Creek w Stanie Colorado, gdzie pociąg pospieszny zdążający na wschód z Denveru i Rio-Grando wpadł na pociąg towarowy.

* W procesie Bonmartini-Murri rozpoczęła się rozprawa sądowa w ubiegły piątek. Linda Bonmartiui jest zupełnie złamana. W więzieniu śledczem wychudła i postarzała się; odpowiada nieśmiało, lękliwie. U innych oskarżonych pozostało więcej pewności siebie. Obrona usiłowała za pomocą różnych formalnych zarzutów uzyskać odroczenie rozprawy, lecz powiodło to się tylko częściowo, w przyszły bowiem czwartek będzie wznowiona.

* Ciancabilla, jeden z przywódców skrajnego anarchizmu, duchowy ojciec zbrodni popełnionych przez Luccheniego i Bresciego, umarł w San Francisco w 33 roku życia.

Notatki literacko-artystyczne.

Repertoar teatru miejskiego we Lwowie.

Dziś, w poniedziałek po raz 23 ci „Eros i Psyche", fantazya dramatyczna w 7 rozdziałach J. Żuławskiego.

We wtorek po raz czwarty „Konsul generalny", operetka w 3 aktach Henryka Reinhardta.

We środę po raz trzeci „Nitka jedwabiu", komedya w 4 aktach Wiktoryna Sardou.

We czwartek po raz piąty „Konsul generalny", operetka w 3 aktach Henryka Reinhardta.

W piątek po raz pierwszy (nowość) „Lilith", bajka w 3 aktach przez Juliusza Germana. W przedstawieniu biorą udział panie: Bednarzewska, Solska, Stachowicz, Leńska, Ogińska, Pawińska, Zielińska — pp.: Solski, Chmieliński, Feldman, Hierowski, Jaworski, Nowacki Kwiatkiewicz, Wysocki, Antoniewski, Rasiński, Brzozowski. W roli „studenta" wystąpi gościnnie p. Tarasiewicz. W roli „wielkiego górala" wystąpi po raz pierwszy p. Janusz.

W sobotę po raz drugi (nowość) „Lilith", bajka w 3 aktach przez Juliusza Germana. Nowa wystawa.

W niedzielę o godzinie pół do 4 po południu „Słodka dziewczyna", operetka w 3 akt. H. Reinhardta.

W niedzielę o g. pół do 8 wieczorem po raz trzeci „Lilith", bajka 3 akt. J. Germana. Nowa wystawa.

Z Izby sądowej.

Kraków, dnia 17 października.

(Telegram).

(Sługa morderczynią swej pani).

Przed trybunałem przysięgłych pod przewodnictwem radcy Ferensa rozpoczęła się dzisiaj rozprawa o zbrodnię morderstwa i kradzieży przeciw służącej Annie Batkównie, która dnia 1 czerwca b. r. w straszny sposób pozbawiła życia swoją służbodawczynię ś. p. profesorową Bogucką. — Oskarżenie wnosi zastępca prokuratora Państwa dr. Obtułowicz; broni adwokat dr. Włodzimierz Lewicki.

Batkówna, lat 19, rodem z Taszyc, pozostawała, jak przedstawia akt oskarżenia, w służbie u pp. Boguckich od połowy kwietnia b. r. Z powodu niedbałego wykonywania obowiązków i drobnych kradzieży, służbodawczyni wypowiedziała jej miejsce z dniem 1 czerwca b. r. Dnia tego po godz. 11 przed południem usłyszeli lokatorowie kamienicy l. 19 na placu Groble, gdzie pp. Boguccy mieszkali na I. piętrze, niezwykłą kłótnię między Bogucką a jej służącą, następnie brzęk stłuczonego szkła, a nakoniec jęk, który ustał po dłuższym czasie. Sądzono jednak, że między panią a służącą zaszła zwykła sprzeczka i że skarcona Batkówna płacze, dlatego nie przywiązywano wagi do zasłyszanych z I. piętra odgłosów.

Dopiero na krzyk syna Boguckiej, który po godzinie 12 powrócił ze szkoły, że matka jego leży zabita, zbiegli się sąsiedzi i oczom ich przedstawił się straszny widok. Na podłodze pokoju na wznak, w wielkiej kałuży krwi leżała profesorowa Bogucka. Na pytanie, co jej się stało, odpowiedziała jeszcze w tej chwili przytomna Bogucka: „Służąca mnie zabiła" i dodała: „Tak mnie biła, mordowała", poczem utraciła przytomność, a przewieziona na oddział chirurgiczny szpitala św. Łazarza, niebawem życie zakończyła.

Jako przyczynę śmierci prof. Boguckiej uznali lekarze upływ krwi, w przeważnej części całego jej zapasu, a powodem tego było 18 ran.

Orzeczenie lekarzy, jak również zeznania świadków — podnosi akt oskarżenia — zbijają tłómaczenie się Batkówny, która po czynie zbiegła do Morawskiej Ostrawy i dopiero w kilkanaście dni została tam przytrzymaną.

Batkówna twierdzi mianowicie, że ś. p. Bogucka pierwsza zaatakowała ją obuchem siekiery za to, iż nie chciała otworzyć kufra i pokazać rzeczy. Dopiero wówczas oskarżona miała porwać tasak od mięsa i uderzyła Bogucką w głowę, a szarpana za włosy, w odwecie biła tasakiem po głowie, szyi i karku Bogucką tak długo, choć krew się lała, aż kobieta upadła na podłogę; nie przestała i dalej zadawać jej ciosów, aż gdy się uciszyła i jęczyć przestała. Wtedy Batkówna od swej ofiary odstąpiła.

Po czynie wyjęła z otwartej szafy służbodawczyni swą książkę służbową, przyczem zabrała oprócz swych rzeczy 25 koron, część bielizny i odzieży, zawinęła w tobołek i udała się drogą około Wisły do Podgórza, a przebrawszy się w sieni domu przy moście Podgórskim (bo kaftanik jej był krwią zbroczony), wsiadła w Płaszowie na pociąg i pojechała do Morawskiej Ostrawy, gdzie się zgodziła do służby i gdzie ją aresztowano.

Batkówna w obec koleżanek w areszcie śledczym przyznała się, że sama otarła sobie naskórek na palcu, by upozorować, że ją napadła ś. p. Bogucka. Jeszcze w służbie u Boguckich odgrażała się Batkówna, gdy jej raz serwetka upadła i druga służąca ją podniosła: „Te psiekrwie (Boguccy) będą na niej jeszcze tylko 2 tygodnie jedli"; do innej służącej powiedziała: „Tem bym panią swoją biła i rąbała, żebym miała w ręce", wreszcie, „że nie byle jak ze swą panią się rozejdzie". Batkówna obwiniona też jest o kradzież na szkodę poprzednich swych służbodawców.

Kraków, 17 października. *(Tel. pryw.).* Obwiniona Batkówna przesłuchiwana na dzisiejszej rozprawie zeznaje, że w Daszycach pod Wieliczką ma półtrzecia morga gruntu, nadto gotówkę w Kasie sierocej. Opowiada, że gdy miała odejść ze służby, pani zażądała otwarcia kuferka i pokazania rzeczy. Obwiniona sprzeciwiła się temu, a pani uderzyła ją tak silnie obuchem siekiery w plecy, że ostrze oderwało się, przebiło szybę i wyleciało na ganek. Obwiniona odepchnęła panią, a ta zaczęła ją bić pogrzebaczem. Obwiniona dopiero wówczas pochwyciła tasak i uderzyła nim panią w skroń, potem biła dalej, szamotały się obie i doszły do pokoju, gdzie pani potknęła się i przewróciła, obwiniona uderzyła ją jeszcze tasakiem, ile razy — nie pamięta. Następnie zabrała z szafy 25 koron, bieliznę i rzeczy, zamknęła mieszkanie i pojechała do Ostrawy, gdzie ją aresztowano.

Na pytanie obrońcy Lewickiego odpowiada Batkówna, że nie miała zamiaru zabić pani.

Przewodniczący wykazuje obwinionej różne sprzeczności w jej zeznaniach. Obwiniona, ubrana w jedwabną chustkę na głowie, odpowiada płynnie i dosyć wyraźnie, mówi tak szybko, że ją trzeba hamować.

OSTATNIA POCZTA

Najj. Pan wyjechał w sobotę o godz. 3 min. 30 po południu z Wiednia specyalnym pociągiem Dworskim do Budapesztu. Powrot Najj. Pana na czas krótki do Wiednia zapowiedziany jest na 24 b. m.

W sobotę po południu odbyła się w Wiedniu rada gabinetowa pod przewodnictwem dr. Koerbera. Wzięli w niej udział wszyscy Ministrowie z wyjątkiem dr. Piętaka, który bawił we Lwowie.

W tutejszych kołach sejmowych lubelskich krąży pogłoska, iż Sejm krainski będzie w tych dniach zamknięty. W sprawie tej prezydent kraju bar. Hein bawi w Wiedniu.

W kołach politycznych węgierskich ujawnił się w sobotę zwrot ku pewnemu uspokojeniu. Hr. Juliusz Andrassy zetknął się tego dnia w kuloarach z przywódzcami opozycyi, mianowicie F. Kossuthem, Gezą Polonyim i bar. Banffym. Odnieśli oni z rozmowy z hr. Andrassym takie wrażenie, jak gdyby hr. Tisza gotów był cofnąć swój wniosek o komisyi dla rewizyi regulaminu, gdyby opozycya wydelegowała swych przedstawicieli międzypartyjnej konferencyi ku omówieniu reformy regulaminu. Część opozycyi nic nie chce jednak słyszeć nawet o takiem załatwieniu zatargu.

Hr. Tisza oświadczył wobec korespondenta *Reichswehr*, że o konferencyach z opozycyą absolutnie nic nie wie i stoi zupełnie zdala od nich.

Magyar Nemzet w sobotnim artykule pisze, że rząd zdecydowany jest cierpliwie dążyć do rewizyi regulaminu sejmowego, ale gdyby nie udało mu się rozwiązać tego węzła w spokoju, nie zawaha się przeciąć go mieczem.

Wnoszą ztąd, że rząd liczy się z możliwością nowych niedługo wyborów.

Jak donosi *Deutsche Tageszty.* parlamentowi niemieckiemu wkrotce po zebraniu się, równocześnie z budżetem, przedłożony zostanie znowu projekt pomnożenia armii niemieckiej na stopie pokojowej. Dopiero w roku zeszłym przeprowadzono w parlamencie pomnożenie armii. — Tym razem jednak podwyżka ma być mniejszą, niż zwykle.

Program najbliższej podróży cesarza Wilhelma po Morzu Śródziemnem nie jest jeszcze ułożony, mówią jednak w Berlinie o tem, że cesarz zatrzyma się przez kilka dni w Tryeście, zkąd uda się do Miramare Zamek Miramare, odnowiony w zeszłym roku, oddany został przez Najj. Pana jeszcze poprzednio do dyspozycyi cesarzowi niemieckiemu.

Powstanie Witbojów budzi coraz większe zaniepokojenie w Niemczech. Wiele dzienników nie kryje się z tem przekonaniem, że Niemcy stoją u wrót bardzo poważnej i ciężkiej wojny kolonialnej. Obawiają się tam również o losy załóg niemieckich, tem bardziej zagrożonych, że nie można liczyć na wierność krajowców, służących armii za przewodników i poganiaczy bydła.

Z Aten donoszą, że grecki minister finansów Smiopulo podał się do dymisyi.

Sejm.

(10 posiedzenie II. sesyi VIII peryodu).

Lwów, dnia 17 października.

Dzisiejsze posiedzenie Sejmu otworzył JE. P. Marszałek krajowy Stanisław hr. Badeni o godzinie 10 minut 30 przed południem.

Przed przystąpieniem do porządku dziennego odczytali sekretarze petycye, dla poparcia których zabierali głos pp. Huryk, T. Cieński i Tomaszewki.

Z kolei zawiadomił JE. P. Marszałek krajowy Izbę, że na ręce jego nadeszło pismo, zawiadamiające, że Najj. Pan polecił wyrazić Sejmowi kraj. Najwyższe Swe podziękowanie za życzenia, złożone Mu w dniu Imienin.

Następnie odczytali sekretarze zgłoszone wnioski i interpelacye.

Wnioski:

P. Krempy i tow. o wydzielenie kilku gmin z powiatu kolbuszowskiego a przydzielenie ich do powiatu mieleckiego;

P. Wincentego Kraińskiego i tow. o założenie szkoły średniej w Sokalu.

P. Tarnowskiego i tow. o założenie szkoły realnej w Przemyślu.

P. ks. Stojałowskiego i tow.: 1. w sprawie budowy budynków gminnych, dostarczania gminom kompletu dzienników ustaw krajowych i państwowych i 2. o zaprowadzenie czwartej klasy w pociągach, względnie osobnych wagonów dla żydów.

P. Szajera i tow. o utworzenie szkoły realnej w Kolbuszowy.

P. Żardeckiego i tow. o utworzenie szkoły w średniej w Łańcucie.

Interpelacye:

P. dr. Głąbińskiego i tow. w sprawie rzekomego utworzenia paralelek niemieckich w seminaryum nauczycielskiem żeńskiem we Lwowie.

P. Skołyszewskiego i tow. w sprawie niewypłacenia przez starostę bocheńskiego należytości za kamień pewnemu przedsiębiorcy.

P. Szajera i tow. w sprawie regulacyi tamy na Wisłoku.

P. Kramarczyka i tow. w sprawie regulacyi Soły.

P. Stapińskiego i tow. w sprawie przyłączenia gmin Dobry szlacheckiej i Dobry rustykalnej do starostwa w Sanoku.

P. Tomaszewskiego i tow. w sprawie zmniejszenia łóżek na klinikach lwowskich.

P. dr. Oleśnickiego i tow. w sprawie nadużyć urzędu podatkowego w Radymnie przy ściąganiu podatków.

W dalszym ciągu posiedzenia zawiadomił P. Marszałek krajowy Izbę, że udzielił dwudniowego urlopu p. Męcińskiemu z powodu śmierci w rodzinie, poczem Izba udzieliła urlopów pp.: Ich Eks. dr. Piętakowi i dr. Bilińskiemu do końca bieżącej sesyi.

Z porządku dziennego nastąpiło uzasadnienie zgłoszonych na piątkowem posiedzeniu wniosków.

P. ks. Stojałowski uzasadniał wniosek o zmianę ordynacyi wyborczej gminnej z dnia 12 sierpnia 1866 Dz. u. kr. nr. 19. Wnioskodawca domagał się zmiany tej ordynacyi wyborczej w tym kierunku, że zniesione będą koła wyborcze a przypadająca wedle §. 14 ustawy gminnej liczba radnych wybieraną będzie przez wszystkich, którzy dotychczas uprawnieni są wedle obowiązującej ustawy gminnej do głosowania. Rekursy przeciw wyborom załatwiać ma Rada powiatowa w przeciągu trzech miesięcy.

Wniosek ten przekazała Izba komisyi gminnej.

Po usunięciu z porządku dziennego drugiego punktu: uzasadnienie wniosku p. Cieleckiego w sprawie założenia jednego seminaryum nauczycielskiego z kierunkiem rolniczym, z powodu nieobecności wnioskodawcy w Izbie, zabrał głos p. ks. Stojałowski, celem uzasadnienia drugiego swego wniosku. We wniosku tym żądał p. ks. Stojałowski wezwania Rządu, ażeby przy obsadzaniu posad sądowych unikał mianowania żydów na samoistnie rozstrzygających sędziów a w każdym razie w drodze administracyjnej zarządził, ażeby sędziowie żydzi nie odbierali przysięgi od chrześcian. Nadto domagał się wnioskodawca wezwania Rządu, ażeby procedurę cywilną i karną uzupełnił w tym kierunku, iżby chrześcianie nie byli zmuszeni wbrew woli do składania przysięgi, lecz ażeby podanie ręki sędziemu miało te same prawne skutki, jakie dotychczas ma złożenie fałszywej przysięgi.

Pod względem formalnym wniósł p. ks. Stojałowski o odesłanie jego wniosku do komisyi prawniczej.

P. Rayski imieniem klubu demokratycznego oświadczył, że klub mowcy głosować będzie przeciw odesłaniu do komisyi prawniczej.

W głosowaniu uchwalono bardzo znaczną ilością głosów przejść nad wnioskiem p. ks. Stojałowskiego do porządku dziennego.

P. Szwed uzasadniał wniosek, żądający wezwania Rządu o zmianę § 34 ustawy wojskowej z dnia 11 kwietnia 1889 r. Dz. p. p. nr. 41 w tym kierunku, ażeby młodszy syn, prowadzący gospodarstwo rolnicze był uwolniony od czynnej służby wojskowej, jeżeli jest potrzebny do utrzymania ojca, matki, lub rodzeństwa i jeżeli starsi synowie prowadzą oddzielne gospodarstwa lub opuściwszy dom rodzinny, nie dają [illegible] dać nie mogą rodzinie dostatecznego utrzymania.

Wniosek ten odesłał Sejm do komisyi prawniczej.

P. ks. Wilczkiewicz uzasadniając swój wniosek domagał się wezwania Rządu, aby ustawę z dnia 2 października 1865 Dz. p. p. nr. 108 o bezpłatnem używaniu zakładów pocztowych w tym duchu zmienił, żeby zarówno urzędom gminnym jak i duchownym wszystkich stopni hierarchii przysługiwało uwolnienie od należytości rekomendacyjnej w wypadkach, w których pomienione urzędy uznają za konieczne rekomendowanie swoich korespondencyj urzędowych.

Wniosek przekazano komisyi prawniczej.

P. ks. Mazikiewicz w obec tegorocznej klęski posuchy uzasadniał wniosek o udzielenie dla powiatu rawskiego odpowiedniej ilości soli bydlęcej i to jeszcze przed 1 grudnia b. r.

P. Huryk w uzasadnieniu swego wniosku, domagał się wezwania Rządu, ażeby jak najrychlej w drodze konstytucyjnej wezwał dyrekcyę kolejową w Stanisławowie do przekształcenia rampy przy dworcu kolejowym w Stanisławowie przy ul. Wołczyńskiej względnie do usunięcia szybowania wozów z tej rampy i w ten sposób umożliwił przejazd dla wyżej wymienionych gmin i obszarów dworskich do dworca i miasta Stanisławowa.

Wniosek przekazała Izba komisyi kolejowej.

P. ks. Effinowicz uzasadniał wniosek o przyznanie dla powiatu brodzkiego soli bydlęcej w odpowiedniej ilości ze względu na tegoroczną klęskę posuchy.

P. Buynowski referował sprawozdanie komisyi drogowej o petycyach Wydziałów powiatowych względem powiększenia zasiłku z funduszu kraj. na utrzymanie dróg powiatowych i gminnych. Referent zakończył swe sprawozdanie wnioskiem, by petycye Rad powiatowych w Grybowie, Limanowej, Nowym Targu, Sokalu, Jarosławiu, Rzeszowie, Starym Samborze, Sanoku, Tarnopolu, Gródku, Trembowli, Turce, Cieszanowie i Wieliczce, wniesione w tym kierunku do Sejmu, odstąpione zostały Wydziałowi kraj. do zbadania i możliwego uwzględnienia w budżecie na r. 1906.

W toku dyskusyi postawił p. ks. Wilczkiewicz wniosek, aby Sejm podwyższył w swym budżecie drogowym pozycye dla zasilenia powiatowych funduszów drogowych z kwoty 80.000 K. na 160.000 K.

Wniosek ten uznał P. Marszałek kraj. za samoistny i nie poddał go pod głosowanie.

W głosowaniu przyjęto wniosek komisyi drogowej.

W dalszym ciągu uchwaliła Izba bez dyskusyi projekt ustawy w sprawie wyłączenia obszaru 1366 morgów obejmującego majętności tabularnej „Stawisko, „Szymanówka“, „Lewinówka“, „Wyrki“ i niwy rustykalne „Pańkowa“ z terytoryum gminy katastralnej i administracyjnej Niewica, powiatu politycznego kamioneckiego i sądowego radziechowskiego a przydzielenie go do terytoryum gminy katastralnej i administracyjnej Stanisławczyk, powiatu politycznego brodzkiego i sądowego łopatyńskiego.

P. dr. Maiss referował sprawozdanie komisyi administracyjnej o sprawozdaniu Wydziału kraj. z projektem ustawy co do użycia części nadwyżek z obrotu kas sierocych zbiorowych, przyznanych krajowi ustawą państwową z dnia 3 czerwca 1901 Dz. u. p. nr. 62 i przedłożył projekt ustawy, zawierającej bliższe postanowienia co do użycia części tych nadwyżek.

W dyskusyi generalnej nad projektem tej ustawy p. Trzecieski podniósł zasługi zakładu sierot „Powściągliwość i praca“, założonego przez ks. Markiewicza w Miejscu Piastowem, w którym sieroty są doskonale prowadzone i czują się szczęśliwemi. P. Trzecieski zwrócił się do Sejmu z prośbą, aby Sejm ze środków będących do dyspozycyi udzielił temu zakładowi wydatnej pomocy.

P. Maryewski podniósł brak domów podrzutków w kraju.

P. ks. Stojałowski radził, by sieroty i podrzutki umieszczano w domach prywatnych, poczem Izba przystąpiła do dyskusyi szczegółowej.

W dyskusyi szczegółowej ustawę powyższą przyjęto bez zmiany.

Z kolei referował p. Sękowski sprawozdanie komisyi gospodarstwa krajowego o sprawozdaniu Wydziału krajowego o krajowych niższych szkołach rolniczych w Bereźnicy, Horodence, Jagielnicy, Kobiernicach i Suchodole, oraz o założeniu niższej szkoły rolniczej w Miłocinie. Referent zakończył sprawozdanie wnioskiem o przyjęcie sprawozdania Wydziału krajowego o tych szkołach rolniczych do wiadomości, a nadto o upoważnieaie Wydziału krajowego do zawarcia umowy z kuratoryą fundacyi stypendyjnej im. Jana Towarnickiego i objęcia w swój zarząd niższej szkoły w Miłocinie, którą założy kuratorya fundacyjna własnem staraniem. W dalszym wniosku proponuje komisya gospodarstwa krajowego, aby Sejm zgodził się na otwarcie niższej szkoły rolniczej w Miłocinie w roku 1906 i upoważnił Wydział krajowy, żeby w tym celu wstawił do preliminarza budżetu krajowego na rok 1906 stosowny kredyt na koszta wewnętrznego urządzenia.

W dyskusyi generalnej p. dr. Oleśnicki domagał się założenia na terenie górskim, lub podgórskim a w szczególności w powiecie nadwórniańskim szkoły rolniczej z ruskim językiem wykładowym, któraby głównie zajmowała się hodowlą owiec i mleczarstwem. Następnie poddał ostrej krytyce sprawozdanie Wydziału kraj. o niższych szkołach rolniczych i zaznaczył, że szkoły te nie odpowiadają swemu zadaniu, gdyż na 482 absolwentów tych szkół pracuje na własnych gospodarstwach 47, reszta pozostaje przeważnie w służbie dworskiej. Nadto domagał się p. dr. Oleśnicki założenia we wschodniej części naszego kraju szkoły dla gospodyń wiejskich. W dalszym ciągu podniósł potrzebę wprowadzenia w szkołach rolniczych we wschodniej części kraju ze względów praktycznych języka ruskiego jako wykładowego. W końcu postawił p. Oleśnicki cały szereg wniosków, w których domaga się spełnienia swoich żądań.

P. Kramarczyk domagał się wydatniejszego subwencyonowania niższych szkół rolniczych, by mogły zaradzić w wyższym stopniu brakom drobnego rolnictwa. Mowca wyraził również życzenie, aby Wydział krajowy uwzględniał w większej mierze petycye niższych szkół rolniczych.

P. Stapiński wyraził życzenie, aby nauczyciele szkół rolniczych w obrębie najbliższej okolicy tych szkół urządzali wykłady popularne z dziedziny rolnictwa dla ludności wiejskiej.

P. ks. Stojałowski wykazywał potrzebę zakładania szkół gospodyń wiejskich albo przynajmniej tworzenia osobnych takich kursów przy istniejącyah niższych szkołach rolniczych.

Członek Wydziału kraj. dr. Pilat udzielił całego szeregu wyjaśnień, odnoszących się do niższych szkół rolniczych, a omawiając postawione przez p. dr. Oleśnickiego wnioski wyraził zdanie, że należałoby je dla dokładniejszego rozpatrzenia przekazać wpierw komisyi gospodarstwa krajowego.

Po przemówieniu referenta p. Sękowskiego uchwaliła Izba wnioski komisyi.

Wnioski p. dr. Oleśnickiego przekazano do rozpatrzenia komisyi gospodarstwa krajowego.

P. Wincenty Kraiński uzasadniał wniosek nagły o przyznanie 12.000 koron subwencyi na koszta założenia domu przytułku dla starców i kalek w Sokalu.

Wniosek ten przekazała Izba komisyi budżetowej.

Na tem o godzinie 2·55 zamknął JE. P. Marszałek krajowy posiedzenie, naznaczając następne na środę, godzinę 10 rano.

* * *

Sejmowe Koło polskie na odbytem w sobotę posiedzeniu uchwaliło następującą rezolucyę:

„Sejmowe Koło, stojąc niezłomnie na tem stanowisku, że uzdrowienie parlamentu jest najpilniejszą potrzebą zarówno dla krajów koronnych, jak i całego Państwa, wyraża Kołu polskiemu w Wiedniu uznanie za usiłowania, mające na celu sanacyę stosunków parlamentarnych i oświadcza, że zgadza się zupełnie ze stanowiskiem Koła polskiego w Wiedniu, które stosunek swój do Rządu uczyniło zależnem od jego polityki zachowania się w sprawach odnoszących się do kraju naszego i od szczerego popierania przez Rząd usiłowań podjętych celem uzdrowienia parlamentu“.

* * *

Na dziś popołudniu zwołane zostały komisye: budżetowa i szkolna oraz klub autonomistów; na jutro rano komisye dla reform agrarnych, przemysłowa, prawnicza, sanitarna i klub posłów krakowskich na popołudniu komisya administracyjna.

Komisya górnicza odbędzie posiedzenie we środę o godzinie 9 rano.

TELEGRAMY GAZETY LWOWSKIEJ

Kraków, 17 października. *(Tel. pr.).* Arcybiskup Popiel odjechał stąd do Zassowa, skąd wróci do Krakowa, poczem odjedzie do Rzymu.

Wiedeń, 17 października. Wczoraj odbyło się tu wielkie zgromadzenie urzędników, urządzone staraniem Towarzystwa państwowych urzędników w Austryi, celem omówienia przykrego położenia finansowego, w jakiem znajdują się urzędnicy państwowi z powodu drożyzny. Zgromadzeni w liczbie przeszło 2000 urzędnicy państwowi uchwalili bez dyskusyi rezolucyę, domagającą się. 20% dodatku drożyźnianego dla urzędników państwowych oraz natychmiastowego przystąpienia do reformy dodatków aktywalnych

Praga, 17 października. Klub socyalistyczno-polityczny zwołał w dniu wczorajszym do sali giełdy zbożowej ludowe zgromadzenie. Na porządku dziennym było „powszechne prawo wyborcze“. Zebranie minęło spokojnie. Po zgromadzeniu udali się jego uczestnicy ku Grabenowi, połączyli się koło „prochowni“ z uczestnikami zgromadzenia robotników budowlanych, poczem ustawiwszy się w szeregi, w liczbie 1500 osób, z redaktorem *Prava lidu* dr. Soukupem na czele poszli na Graben, śpiewając pieśni robotnicze, wznosząc okrzyki z żądaniem powszechnego prawa wyborczego.

Przed niemieckiem kasynem wołano: „Hańba niemieckim liberałom!“.

Przed kawiarnią „wiedeńską“ wygłosił dr. Soukup przemowę. Gdy dwaj urzędnicy policyjni usiłowali przerwać mowcy, przybrał tłum w obec nich groźną postawę. Trzeci urzędnik, spieszący im z pomocą, otrzymał uderzenie laską w plecy. Dobył więc szabli, poczem policyanci uczyniwszy to samo rozpędzili tłum, który rzucił się do ucieczki. Potratowano przytem więcej osób. Część demonstrantów wpadła na plac Wacława, aby przy budowie hotelu „Arcyks. Stefana“ zaopatrzyć się w kamienie; policya jednak rozpędziła ich aresztując przytem 1 osobę. Podczas zajścia koło „kawiarni wiedeńskiej“ uwięziono dwóch demonstrantów. Cztery osoby ranne lekko od cięcia szabli zgłosiły się na stacyę ratunkową.

Po skończeniu się demonstracyi przybyła do dyrektora policyi radcy Dworu Krikawy deputacya demonstrantów pod wodzą dr. Soukupa, aby użalić się na użycie broni przez policyę. Radca Dworu Krikawa odparł, że wdroży co do przyczyn użycia broni szczegółowe dochodzenia, jak zawsze w podobnych wypadkach, — zaznaczył jednak z naciskiem, że odpowiedzialność za następstwa demonstracyi spada w pierwszym rzędzie na tych, którzy w sposób zupełnie sprzeczny z ustawami, do najwyższego stopnia drażnią już i tak wzburzone umysły tłumu i starają się wpoić w nie przekonanie, że jest potęgą, mogącą dyktować to, co się jej tylko podoba. Lud pracujący ma w obec teraźniejszej tak rozległej swobody zgromadzeń i prasy dosyć środków i dróg, aby swe żądania w odpowiedni sposób zgłosić. Dyrektor policyi ostrzegł przed wznawianiem demonstracyj oświadczając zarazem, że stosownie do swoich obowiązków z całą stanowczością wystąpi przeciw ewentualnym dalszym wykroczeniom. Wyraził w końcu nadzieję, że roztropnym żywiołom wśród robotników uda się pohamować swych towarzyszy.

Morawska Ostrawa, 17 października. Wczoraj przed południem odbyło się tu zgromadzenie socyalistyczne przy udziale około 2500 osób. Po zgromadzeniu udali się jego uczestnicy na rynek. Policya odebrała niesiony czerwony sztandar. Z rynku podążył tłum do „domu niemieckiego“; redaktor Prokes chciał wygłosić przed gmachem mowę i wyszedł na rampę, lecz pewien Niemiec strącił go stamtąd, Prokes odniósł lekką ranę. W tłumie zapanowało wielkie oburzenie, usiłowano przypuścić szturm do „domu niemieckiego“. Policya przeszkodziła temu i rozpędziła demonstrantów.

Budapeszt, 17 października. Prezydent ministrów hr. Tisza był u Najj. Pana na jednogodzinnem prywatnem posłuchaniu.

Berlin, 17 października. Wczoraj przed południem znaleziono wdowę Elżbietę Waschérową, z zawodu praczkę, w mieszkaniu jej nagą, nieżywą z ustami zakneblowanemi i ciałem rozprutem. Policya wyznaczyła 1000 marek nagrody za wykrycie mordercy.

Hamburg, 17 października. Kanclerz hr. Buelow odjechał do Berlina.

Rzym, 17 października. Trzy stronnictwa najskrajniejszej lewicy, radykalne, republikańskie i socyalistyczne, odbyły wspólną naradę i uchwaliły zażądać od rządu zwołania parlamentu. Połączenie się tych trzech stronnictw uważają za rzecz dokonaną.

Zgon króla Jerzego II.

Drezno, 17 października. Król wydał rozkaz do armii, w którym wyraża nadzieję, że armia pod nowym królem tak samo, jak pod jego poprzednikami, pozostanie wierną swoim sławnym tradycyom i tak w wojnie, jak i podczas pokoju zajmować zawsze będzie swe zaszczytne miejsce wśród wielkiej armii niemieckiej.

W odezwie do narodu saskiego podnosi król, iż zawsze starać się będzie o dobro ludu i kraju i o zadowolenie wszystkich poddanych.

WOJNA
rossyjsko-japońska.

Petersburg, 17 października. *Rossyjska Agencya telegraficzna* donosi z Charbinu, że przybył tam wczoraj Aleksiejew.

Moskwa, 17 października. Rossyjski konsul z Inkau, Grosset, który tu przybył, opowiada, że Japończycy po przybyciu do Inkau zaprosili wszystkich konsulów na naradę o ogólnem położeniu. Zaproszenie otrzymał także Grosset, lecz nie przyjął go. Następnie zdjęto flagę z urzędu cłowego, a wywieszono japońską. Japońskie władze zabroniły Japończykom wstępu do domu Grosseta. Zagraniczni konsulowie powitali przybycie Japończyków życzliwie. Amerykański konsul zachował się z rezerwą. Japończycy wmaszerowali do miasta w 5 godzin po opuszczenia go przez Rossyan.

Fakkebjerg, 17 października. Rossyjskie okręty zatrzymywały się u wybrzeży wyspy Langeland pomiędzy miejscowościami Brolykke a Fakkebjerg, celem zabrania z trzech okrętów przewozowych ładunku węgla.

Fakkebjerg, 17 października. (Na południowym wybrzeżu duńskiej wyspy Langoland). Eskadra bałtycka przybyła tu dziś o godzinie pół do 7 rano. Widziano 24 okrętów. Duński krążownik „Heindal“ powital salwą rossyjski okręt admiralski i towarzyszył mu w dalszej drodze na północ.

Londyn, 17 października. *Biuro Reutera* donosi z Tokio pod datą 16 b. m. wieczorem: Według urzędowego sprawozdania z pola walki z dnia 15, wojska I. armii dotarły tego dnia wieczorem do rzeki Szacho, gdzie natrafiły na silny opór. Stojąca tam rossyjska dywizya opuściła 15 b. m. swe stanowiska po zaciętej walce.

Lewa armia japońska atakowała miejscowości Szachopu i Sanitin i zajęła je w końcu po długiej, krwawej walce. Po południu rossyjskie oddziały ponownie zaatakowały Japończyków, lecz zostały odparte.

Dnia 16 b. m. wieczorem — jak donosi *Biuro Reutera* — słyszano w Mukdenie od strony południowo-zachodniej gwałtowny ogień armatni. Żołnierze walczyli wprost bohatersko, są jednak bardzo znużeni a nadto niedostatecznie zaopatrzeni. Drogi zapełnione są Rossyanami, będącymi w odwrocie. Japończycy ostrzeliwają ich ciągle szrapnelami. Poległo wielu wyższych oficerów. Kuropatkin wśród największego ognia zachował niezwykłą energię i nawet w najgorszej chwili nie stracił nadziei. Dnia 16 walka chwilowo ustała w skutek wycieńczenia obu stron. Japończycy zbliżają się do Mukdenu. Rossyanie cofali się 16 bez dalszej walki.

W przeciwieństwie do tego donosi *Biuro Reutera* w późniejszym telegramie z Mukdenu, że w nocy 16 na 17 b. m. walka znów się zaczęła. Rossyanie zatrzymali swe pozycye nad rzeką Szacho i wykonali kilka ataków, przyczem zabrali 6 japońskich armat. Armia wschodnia popiera obecnie armię zachodnią.

Tokio, 17 października. (Telegram *Biura Reutera* z dnia 16 b. m. godz. 11 przed południem). Podług doniesień, nadeszłych z pola wojny, z liczby znalezionych zwłok Rossyan na polu walki, można ocenić straty Rossyan w ostatnich dniach na przeszło 40.000. Doniesienia o stratach japońskich są niedokładne, w każdym razie straty te są w porównaniu z rossyjskiemi znacznie mniejsze. Generał Oku miał w czasie od 10 b. m. zabitych i rannych razem 2.500,

Tokio, 17 października. *(Biuro Reutera).* Nadeszłe tu depesze marszałka Oyamy zawierają szczegółowy opis walk w ostatnich dniach i wyliczają szereg miejscowości, których na mapie znaleźć nie można, są to bowiem małe wioski. Oyama kończy uwagą, że wynik walk w dniach 10—14 b. m. jest w każdym kierunku korzystny. Nieprzyjaciela, który był o wiele silniejszy, Japończycy nietylko pokonali, lecz nadto energicznie go ścigali. „Ścigamy Rossyan ku lewemu brzegowi rzeki Hun i zadajemy im znaczne straty. Liczba jeńców wynosi kilkaset. Plan nieprzyjaciela zupełnie się nie udał. Prócz armat zabraliśmy wielką liczbę wozów, wiele amunicyi i broni“. Japończycy stracili w dniach 11 i 12 b. m. 1250 żołnierzy, prócz tego 15 oficerów zabitych a 46 rannych.

Odpowiedzialny redaktor:

Adam Krechowiecki.

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 17. października 1904.

HOTEL GEORGEA.

PP. K. hr Roztworowski z Hrehorowa, S. Kulczewski z Oszczowa, W. Przybysławski z Uniża, J. Liebermann z Krakowa.

HOTEL EUROPEJSKI.

PP. K. br. Krusenstern z Niemirowa, R. dr. Witoszyński z Liska, W. Walter z Sanoka, A. dr. Wurst z Kałusza.

HOTEL IMPERIAL.

PP. C. Leszczyński z Olszanicy, Z. Lewakowski z Rossowca.

HOTEL CENTRALNY.

P. L. Pastor z Bircza.

CENNIK

lwowskiej Izby handlowej i przemysłowej

Lwów, dnia 17 października 1904.

	płacą		żądają	
	walutą koron			
	K.	h.	K.	h.
I. Akcye za sztukę.				
Banku hip. gal. po 200 zł. (400 kor.)	545	—	555	—
Banku gal. dla handlu i przem. po zł. 200 (400 kor.)	—	—	260	—
Banku kred. gal. po 200 zł. w. a. w likwidacyi	—	—	—	—
Kol. gal. Kar. Ludw. po 200 zł. mk. (420 kor.)	—	—	—	—
Kol. Lwów-Czern.-Jassy po 200 zł. w. a. w srebrze (400 kor.)	575	—	585	—
Garbarni w Rzeszowie po 200 zł. w. a. (400 kor.)	—	—	—	—
Fabryki wagonów w Sanoku przedtem Lipińskiego po 500 kor.	350	—	370	—
Tow. dla gal. przedsięb. elektrycznych wod. po 200 zł. (400 kor.)	400	—	410	—
II. Listy zastawne za 100 kor. *(bez kuponu bieżącego)*				
Banku h. g. 5% w. a. wyl. z 10%	111	25	—	—
„ „ „ 4½% „ los w 50 l.	101	50	102	20
„ „ „ 4½ „ 60 l. po 200 k.	98	80	99	50
„ kraj. 4½% „ los w 51 l.	101	50	102	20
„ „ 4% „ los w 57 l.	99	20	99	90
Tow. kred. gal. ziem. 4% (pierwsza emisya)	99	80	—	—
Tow. kred. galic. ziemsk. 4% los. w 41½ lat	99	80	—	—
4% los. w 56 lat	99	20	99	90
III. Obligi za 100 kor.				
Gal. funduszn propin. 4% w. a.	99	60	100	30
Bukow. funduszu propin. 5% w. a.	102	80	—	—
Komunalne Banku kr. 5% (2 em.)	102	60	—	—
„ „ „ 4½% (3 em.)	101	30	102	—
„ „ „ 4% (4 em.)	98	90	99	60
Kol. lokalne dtto 4% po 200 kor.	98	80	99	50
Pożyczki kr. 6% w. a. z r. 1873	—	—	—	—
„ „ 4% po 200 kor. z roku 1893	99	30	100	—
Pożyczka m. Lwowa 4% po 200 kor.	97	—	97	70
„ „ „ 4½% „ 200 „	101	10	101	80
IV. Losy.				
M. Krakowa po zł. 20 (40 kor.)	85	—	91	—
V. Monety.				
Dukat cesarski	11	26	11	40
20 frankówka	19	—	19	25
100 rubli rosyjskich srebrnych	250	—	253	—
100 rubli rosyjskich papierowych	253	—	255	—
100 marek niemieckich	117	20	117	80

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 16. października 1904.

Koronowa waluta.	płacą	żądają
A. Ogólny dług państwa.		
Jednolity dług państwa w banknot.		
maj-listopad	99·80	100·—
styczeń-lipiec	99·75	99·95
Jednolity dług państwa w srebrze		
luty-sierpień	100·25	100·45
kwiecień-październik	100·30	100·50
Losy z roku 1854 po 250 zł. mk. 3·2 pr.	—·—	—·—
„ „ 1860 po 500 zł. wa. 4 pr.	155·20	15?·20
„ „ 1860 po 100 zł. 4 pr.	185·—	188·40
„ „ 1864 po 100 zł.	265·—	26?·—
„ „ 1864 po 50 zł.	265·—	269·—
Listy zast. domen państ. po 120 zł. 5 pr.	292·25	294·—
B. Dług państwa (wszystkich w Radzie państwa reprezentowanych krajów koronnych).		
Austr. renta złota wolna od podatku za 100 zł. 4 pr.	119·60	119·80
Austr. renta w wal. kor. wolna od podatku za 200 kor. 4 pr.	100·—	100·20
C. Obligacye kolejowe.		
Kol. Arcyks. Albrechta za 100 zł. 4 pr.	99·70	100·70
Kol. Cesarz. Elżbiety w złocie wolne od podatku za 100 zł. 4 pr.	118·60	119·60
Kol. Ces. Elżbiety za 200 zł. mk. 5¾ pr. (ostemp. akcye)	508·—	510·—
Kol. Cesarza Franciszka Józefa za 100 zł. 5¼ pr.	127·75	128·75
Kol. Karola Ludwika po 200 zł. mk. (ostemp. akcye) 5 pr.	99·50	100·50
Kol. Arcyks. Rudolfa w wal. koron. wolne od podatku za 200 kor. 4 pr.	99·55	100·55
Obligacye pierwszeństwa (kolejowe).		
Kol. Arc. Albrechta za 300 zł. 5 pr.	—·—	—·—
w złocie za 200 zł. 5 pr.	—·—	—·—
Kol. Czeskiej zach. za 200 1000 i 5000 zł. 4 pr.	99·75	100·75
Kol. Czeskiej emiss. z r. 1895 za 400 kor. 4 pr.	99·85	100·85
Kol. bukowińskiej lokaln. za 400 kor. 4 pr.	99·25	100·25
Kol. galic. Karola Ludwika za 200, 100 zł. 4 pr.	99·55	100·55
Kol. lwowsko-czern.-jasskiej z r. 1894 za 200 kor. 4 pr.	99·60	100·60
Kol. Arcyks. Rudolfa (Salzkammergut) za 400 marek 4 pr.	118·—	—·—
D. Dług państwa (krajów korony węgierskiej)		
Węg. złota renta za 100 zł. 4 pr.	—·—	—·—
„ „ „ w wal. kor. za 200 kor. 4 pr.	97·75	97·95
Węg. obl. pr. regul. Cisy za 100 zł. 4%	163·—	165·—
„ poż. prem. za 100 zł. (200 kor.)	210·—	212·50
„ „ „ za 50 zł. (100 kor.)	210·—	212·50
E. Obligacye indemnizacyjne.		
Kroacyi i Slawonii	98·50	—·—
Węgier za 100 zł. 4 pr.	97·60	98·60
F. Inne publiczne pożyczki.		
Losy regul. Dunaju z r. 1870 za 100 zł. 5 pr.	276·—	282·—
Poż. regul. Dunaju z r. 1878 los 5 pr.	106·70	107·70
Poż. kraj. Bukowiny z r. 1893 los za 200 kor. 4 pr.	98·85	99·85
Bukowińskie obl. propinacyjne los za 100 zł. 5 pr.	103·30	104·30
Gal. poż. kr. z r. 1873 za 100 zł. 6 pr.	—·—	—·—
„ „ „ „ 1893 za 200 k. 4 pr.	98·95	99·95
„ obl. prop. „ 1889 za 100 zł. 4 pr.	99·30	100·30
Pożyczka miasta Lwowa z r. 1896 za 100 zł. 4 pr.	96·65	97·65
Renta włoska za 100 lirów (96 kor.) 4 pr.	—·—	—·—
Poż. serb. prem. za 100 frank. 2 pr.	94·—	98·—
Tureckie obl. prem. kol. za 400 frank.	—·—	—·—
G. Listy zastawne. Oblig. hipot. i listy dłużne (za 100 zł. Nom.).		
Anglo Austr. banku los w 30 l. 4½ pr.	—·—	—·—
Austr. zakł. kr. ziem. los w 50 l. 4 pr.	99·60	100·60
„ „ obl. prem. z r. 1880 3 pr.	309·—	319·—
„ „ „ „ „ 1889 3 pr.	299·—	310·—
Bukowiński zakł. kred. ziem. los 5 pr.	104·65	105·65
„ „ „ „ los 4 pr.	98·95	99·50
Gal. akc. b. hip. 10 pr. prem. los 5 pr.	111·—	112·—
„ „ „ „ los 50 l. 4½ pr.	101·50	102·50
„ „ „ „ „ 60 l. za 200 kor. 4 pr.	99·—	100·—
Gal. Tow. kred. ziem. 4 pr. los. 56 lat	98·60	99·60
„ „ „ „ 4 pr. los. 41 lat	100·—	—·—
„ „ „ „ 4 pr. stare	99·75	100·50
„ „ „ „ 4 pr. za 200 kor.	—·—	—·—
Banku krajowego dla Galicyi Lodom. 4½ pr. 51½ lat zwrotne	101·40	102·40
Banku krajowego oblig. komun. 2 emisya 5 pr.	103·—	104·—
Banku krajowego oblig. komun. 3 emisya 42 lat za 200 kor. 4½ pr.	101·75	102·—
Banku kr. losy 57½ l. za 200 k. 4 pr.	98·75	99·75
Austro-węg. banku 40½ lat los. 4 pr.	100·25	100·50
„ „ „ 50 lat los. 4 pr.	100·35	101·35
H. Obligacye z prawem pierwszeństwa za 100 zł. nom.		
Tow. żegl. par. po Dunaju za 100 i 200 zł. 6 pr.	108·—	109·—
Tow. żegl. par. po Dun. Em. r. 1886 4 pr	116·50	—·—
Kol. półn. ces. Ferd. em. z r. 1886 4 pr.	100·80	101·75
„ „ „ „ „ „ 1887 4 pr.	101·20	102·20
„ „ „ „ „ „ 1888 4 pr.	101·70	102·70
„ „ „ „ „ „ 1891 4 pr.	101·60	102·60
Kolej Lwów-Czern.-Jassy z r. 1884 za 300 zł. 5 pr.	92·35	93·35
Kolej Lwów-Czern. z r. 1884 za 300 zł. 4 pr.	99·15	100·15
Gal. kol. lok. wschod. za 100 zł. 4 pr.	—·—	—·—
Węg. gal. kol. em. 1870 za 100 zł. 5 pr.	110·25	111·25
„ „ „ „ 1878 za 200 zł. 5 pr.	110·25	111·35
„ „ „ „ 1887 za 200 zł. 4 pr.	99·10	100·10
J. Losy (za sztukę).		
Budapeszteńskie (Basilica) 5 zł.	20·90	21·90
Zakład kred. dla hand. i przem. 100 zł.	479·—	489·—
Clary 40 zł. m. k.	156·—	167·—
Pożyczka miasta Insbruku 20 zł.	78·—	83·—
Losy miasta Krakowa 20 zł.	84·—	88·50
Pożyczka miasta Lublany 20 zł.	67·—	71·—
Palfy 40 zł. m. k.	163·50	173·50
Czerw. krzyża austr. tow. 10 zł.	53·75	55·75
Czerw. krzyża węg. tow. 5 zł.	28·80	29·80
Losy fund. arcyks. Rudolfa 10 zł.	65·—	70·—
Salma 40 zł. mk.	223·—	233·—
Pożyczka miasta Salzburga 20 zł.	77·—	81·—
St. Genois 40 zł. mk.	—·—	—·—
Pożyczka m. Stanisławowa 20 zł.	—·—	—·—
„ „ Tryestu 100 zł. mk. 4½ pr.	—·—	—·—
„ „ Tryestu 50 zł. 4 pr.	230·—	300·—
K. Akcye banków (za sztukę).		
Banku Anglo-Austr. 240 kor.	281·50	282·50
Peszt. banku handl. 500 zł.	2832·—	2838·—
Zakł. kred. dla handlu i przem.	—·—	—·—
Węg. banku kredyt. 200 zł.	776·—	777·—
Dolno austr. tow. esk. 500 zł.	534·—	536·—
Galic. banku hip. 200 zł.	549·—	550·—
„ „ dla handl. i przem. 200 zł.	270·—	290·—
Banku dla krajów koronnych 200 zł.	452·10	453·10
„ Austro-węg. 1400 k.	1635·—	1640·—
„ Związk. (Unionbank) 200 zł.	535·—	537·—
Czeskiego banku związkowego 100 zł.	249·—	250·—
Zivnosteńska banka 100 zł.	249·—	250·—
L. Akcye Przedsiębiorstw transportowych.		
Buk. kol. lok. akc. pierw. 200 zł.	432·—	—·—
„ „ „ akcye zakład. 200 zł.	410·—	420·—
Kolei półn. ces. Ferd. 1000 zł. mk.	5550·—	5575·—
Kołom. kol. lok. (akc. pierw.) 230 zł.	—·—	—·—
Kol. Lwów-Bełzec (akc. pierw.) 200 zł	—·—	—·—
„ Lwów-Czern.-Jassy 200 zł.	578·—	584·—
„ wschod.-galic.-lokaln. 200 zł.	392·—	400·—
„ państwowych 200 zł.	—·—	—·—
„ południowej 200 zł.	—·—	—
„ węg. galic. l. 200 zł.	407·—	407·50
Austr. Tow. żegl. na Dunaju 500 zł. mk.	855·—	859·—
M. Akcye Przedsiębiorstw przemysłowych.		
Tow. kopalń węgla w Brüx 100 zł.	653·—	666·—
Galic. karpackie naft. tow. 500 kor.	1060·—	1068·—
Austr. tow. górnicze Alpine 100 zł.	479·75	480·75
Pragskiego tow. żelazn. przem. 200 zł	2420·—	2425·—
Schodnicy 500 kor.	695·—	705
Tureck. zarz. tytoniow. 500 franków	—·—	—·—
Trifail. tow. kop. węgla 70 zł.	308·—	312·—
N. WEKSLE.		
Berlin za 100 marek 5 pr.	117·52½	117·82½
Londyn za 10 funt. szt. 4 pr.	239·32½	239·55
Paryż za 100 franków	95·25	95·35
Petersburg za 100 rubli 5½ pr.	—·—	—·—
Niemieckie banki	117·65	117·90
Włoskie banki	95·20	95·35
Francuskie banki	95·10	95·20
Szwajcarskie banki	95·10	95·20
O. WALUTY.		
Dukat cesarski	11·36	11·40
Austr. węg. 8 guld. złota moneta	—·—	—·—
20-frankówka	19·08	19·11
20-markówka	23·48	23·57
Rosyjski półimperyał	—·—	—·—
Niemieckie bankuoty za 100 marek	117·60	117·80
Włoskie banknoty za 100 lir	95·15	95·35
Ruble	2·53¾	2·54½

DZIENNIK URZĘDOWY.

Licytacye.

L. cz. E. 68 1 (173) (8634 1—3)

Na żądanie galic. Towarzystwa kredytowego ziemskiego we Lwowie zastąpionego przez adw. Dra Tadeusza Skałkowskiego odbędzie się dnia 28. listopada 1904 o godzinie 10 przed południem w Sądzie niżej wymienionym w biurze Nr. 13 licytacya majętności Leszczków, objętej lwh. 413 ks. gr. tut. Sądu dla większych posiadłości, zobowiązanej Stefanii z Lewandowskich Łomnickiej własnej, zaś dnia 29. listopada 1904 o godz. 10 przed południem w sądzie niżej wymienionym w biurze Nr. 13 licytacya majętności Sulimów, obj. lwh. 438 ks. gr. tut. sądu dla większych posiadłości, zobowiązanej Stefanii z Lewandowskich Łomnickiej własnej; każdej z tych majętności wraz z przynależytościami, składającemi się z budynków, gorzelni, inwentarzy żywego i martwego.

Majętności te wystawione na licytacyę są ocenione a mianowicie majętność Leszczków na kwotę 658230 kor. 32 hal. z czego przypada na przynależność kwota 175798 kor. 64 hal., zaś majętność Sulimów na kwotę 578693 kor 98 hal. z czego przypada na przynależność kwota 154379 kor. 50 hal.

Najniższa cena wynosi co do majętności Leszczkowa kwotę 438820 kor. 22 hal. a co do majętności Sulimowa kwotę 385796 kor., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tych nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły oceniania i t. d.), może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 19.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższych nieruchomościach bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

Dla wierzycieli hipot. którymby nie mogło doręczenie uchwał wcześnie nastąpić, ustanowiono kuratora w osobie adw. Dra Jakóba Horowitza we Lwowie.

C. k. Sąd krajowy cywilny, Oddział VII.

Lwów, dnia 17. września 1904.

L. cz. E. 2911/4 (8646)

Zobowiązani Tekla Maksymiak i Iwan Maksymiak w Kadubnej,

Dnia 31. pazdziernika 1904 o godz. 9 rano, odbędzie się w sali rozpraw Nr. III. sądu tutejszego licytacya 1) realności lwh. 593 gm. Kadubna Tekli Maksymiak własnej i 2) połowy realności lwh. 695 tejże gminy Iwana Maksymiaka własnej

Nieruchomości, wystawione na licytacyę są ocenione na ad 1) 700 kor., ad 2) 3?0 kor.

Najniższa cena wynosi ad 1) 466 kor. 67 hal., ad 2) ?35 kor., poniżej tych cen sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i inne odnośne dokumenta przejrzeć można w sądzie tutejszym w biurze Nr. 8.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższych nieruchomościach bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział I.

Kałusz, dnia 23. września 1904.

L. cz. E. 358/4 (7) (8620)

Dnia 3. listopada 1904 o godzinie 9 przed południem, odbędzie się w biurze Nr. IV. sądu tutejszego licytacya 6/16 części realności lwh. 75 gminy Toporów.

Realność oceniono na 3800 kor. z czego na 6/16 wypada 1400 kor.

Najniższa cena, niżej której sprzedaż nie nastąpi, wynosi 933 kor. 33 hal.

Warunki licytacyjne i inne odnośne dokumenta można przejrzeć w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. IV.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.

Łopatyn, dnia 15. września 1904.

L. cz. E. 1384/4 (6) (8624)

Dnia 4. listopada 1904 o godz. 10 przed południem, odbędzie w biurze Nr. 5 sądu tutejszego w zabudowaniu apteki, licytacya realności lwh. 256 gminy Stratyn.

Realność tę oceniono na 770 kor.

Najniższa cena, niżej której sprzedaż nie nastąpi, wynosi 513 kor. 33 hal.

Warunki licytacyjne i inne odnośne dokumenta przejrzeć można w sądzie tutejszym, w biurze Nr. 5.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.

Rohatyn, dnia 1. października 1904

L. Pr 9497/4 (8600 2—3)

Obwieszczenie.

Celem oddania w przedsiębiorstwo dostawy sprzętów kancelaryjnych a mianowicie robót stolarskich dla sądu powiatowego w Gorlicach rozpisuje się publiczną licytacyę w drodze ofert, które mają być wniesione do Prezydyum sądu krajowego wyższego w Krakowie w terminie do 31. października 1904. Cena kosztorysowa wynosi 4718 kor.

Szczegółowe wykazy sprzętów kancelaryjnych, wzory tychże i bliższe warunki dostawy mogą być przejrzane w Dyrekcyi kancelaryi sądu krajowego wyższego w Krakowie, w kancelaryi Prezydyum sądu obwodowego w Jaśle i w sądzie powiatowym w Gorlicach.

Prezydyum c. k. Sądu krajowego wyższego.

Kraków, dnia 9. października 1904.

L. cz E. 394/4 (5) (8617)

Dnia 31. października br. o godz. 10 przed południem, odbędzie się przymusowa sprzedaż 3/4 części realności lwh. 87 gm. Poremba oszacowanej na 1064 kor.

Najniższa cena wynosi 709 kor. 33 hal.

Warunki licytacyjne przejrzeć można w tus. kancelaryi.

C. k. Sąd powiatowy w Krzeszowicach.

L. cz. E. 736,4 (10) (8649)

Dnia 4. listopada 1904 o godz. 10 przed południem, odbędzie się w biurze Nr 5 sądu tut. w zabudowaniu apteki, licytacya realności lwh. 348, 514 i połowy realności lwh. 478 gm. Babuchów z przynależnościami.

Realności te z przynależnościami oceniono na 699 kor.

Najniższa cena, niżej której sprzedaż nie nastąpi, wynosi 460 kor. 68 hal.

Warunki licytacyjne i inne odnośne dokumenta przejrzeć można w sądzie tutejszym, w biurze Nr. 5.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższych nieruchomościach bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.

Rohatyn, dnia 30. września 1904.

L. cz. Prez. 2608 (16/4) (8601)

Obwieszczenie.

Celem zapewnienia dostawy drzewa i słomy dla tutejszego domu więziennego na rok 1905 odbędzie się licytacya in minus na dniu 28. października 1904 o godzinie 10 przed południem.

Pisemne oferty zaopatrzone w wadyum na drzewo w kwocie 233 kor. a na słomę w kwocie 19 kor. wnosić należy do tutejszego Prezydyum.

Przedsiębiorcy winni zastosować się do warunków licytacyjnych, które w Prezydyum sądu obwodowego przejrzane być mogą.

Prezydyum c. k. sądu obwodowego.

Nowy Sącz, dnia 13. października 1904

L. cz. E. 722/4 (6) (8613)

Na żądanie Simona Reissa kupca w Bolechowie, odbędzie się dnia 20. października 1904 o godz. 9 przed południem w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 4 w Bolechowie, licytacya połowy realności lwh. 254 i całej whl. 900 ks. gr. gm. kat. Wołoska wieś Hrynia Furowicza własnej i 1/8 części whl. 826 i połowy whl. 827 ks. gr. gm. kat. Wołoska wieś, zobow. Michała Glińskiego własnej.

Nieruchomości powyższe mające być wystawione na licytacyę, są ocenione a to: 1/2 realność whl. 254 gm. Wołoska wieś w gruntach na 1811 kor. 55 hal., w budynkach na 950 kor., realność whl. 900 w gruntach na 1072 kor., 1/8 części realności whl. 826 w gruntach na 35 kor. 75 hal., połowa realności whl. 827 w gruntach na 433 kor., razem 4302 kor. 30 hal.

Najniższa cena wynosi a to a) połowa realności lwh. 254 — 1841 kor. 54 hal., b) całej realności lwh. 900 — 714 kor. 66 hal., c) 1/8 części realności lwh. 826 — 23 kor. 82 hal., d) połowa realności lwh. 827 — 288 kor. 66 hal, poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tych nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły oceniania i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 3.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższych nieruchomościach bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

Wyznaczenie terminu licytacyjnego należy zanotować na karcie ciężarów wykazów hipotecznych dla wzmiankowanych cząstek nieruchomości.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.

Bolechów, dnia 6. października 1904.

Konkursa.

L. 4446 (8542 3—3)

KONKURS.

Przy magistracie miasta Trembowli jest do obsadzenia posada notaryusza miejskiego za kontraktem służbowym z roczną remuneracyą w kwocie 800 kor.

Kompetenci zechcą wnieść swoje podania należycie udokumentowane najdalej do 15. listopada 1904 do Magistratu miasta Trembowli.

Z Magistratu król. wol. m. Trembowli

Trembowla, 6. października 1904.

Burmistrz: Dr. Olpiński.

L 13.729/pr. (8560 3—3)

KONKURS.

W celu obsadzenia jednej posady weterynarza powiatowego w X. klasie rangi z systemizowanymi poborami rozpisuje się niniejszem konkurs z terminem do końca października 1904.

Ubiegający się o tę posadę winni wnieść podania w terminie konkursowym za pośrednictwem swej władzy przełożonej względnie za pośrednictwem powiatowej władzy politycznej ich miejsca pobytu do Prezydyum c. k. Namiestnictwa i dołączyć dowody przepisane ustawą z 27. września 1901 Nr. 148 Dz. p. p.

Prezydyum c. k. Namiestnictwa.

Lwów, dnia 10. października 1904

L. 41.267. (8591 2—3)

Ogłoszenie konkursu.

Celem nadania stypendyum opróżnionego z fundacyi jubileuszowej im. Najjaśniejszego Pana Cesarza Franciszka Józefa I. ustanowionej przez Zygmunta Weisera dla uczniów państwowej szkoły przemysłowej we Lwowie w kwocie 500 kor. rocznie ogłasza się niniejszem konkurs z terminem wnoszenia podań do 20. listopada 1904.

O to stypendyum mogą ubiegać się uczniowie rzeczonej szkoły bez różnicy wyznania, którzy wykażą ubóstwo i dobry postęp w naukach.

Ubiegający się winien wnieść podanie zaopatrzone w wymagane dowody za pośrednictwem c. k. państwowej szkoły przemysłowej przed upływem terminu konkursowego do c. k. Namiestnictwa.

Z c. k. Namiestnictwa.

Lwów, dnia 11. października 1904.

L. 121887/II. (8596 2—3)

KONKURS.

Na posadę ekspedyenta przy c. k. Urzędzie pocztowym w Dydiatyczach, z poborami 3 klasy 6 stopnia i ryczałtem 504 kor. rocznie na służącego.

Podania należy wnieść najpóźniej do 27. października br. do c. k. Dyrekcyi poczt i telegrafów we Lwowie.

Lwów, dnia 11. października 1904.

(8597 2—3)

Ogłoszenie.

Celem obsadzenia posady lekarza miejskiego przy tutejszej gminie rozpisuje się konkurs.

Ubiegający się o tę posadę mają prócz dostatecznej fizycznej zdolności posiadać następujące warunki:

1. Prawo obywatelstwa austryackiego,

2. Dyplom doktora medycyny uprawniający go do wykonywania praktyki lekarskiej,

3. Praktykę najmiej 2-letnią w zawodzie lekarskim.

Do tej posady przywiązaną jest roczna płaca 800 kor. wliczając w to i wynagrodzenie za sprawowanie czynności oglądacza bydła i zwłok.

Podania należy wnosić na ręce Zwierzchności gminnej do końca października 1904.

Zwierzchność gminna.

Pomorzany, 14. października 1904.

Naczelnik gminy
Biłyk.

L. Prez. 19054 (8593 1—2)

KONKURS.

Odnośnie do konkursu w Nr. 237 „Gazety Lwowskiej" ogłoszonego, zawiadamia się, że konkurs na posady adjunktów sądowych z dniem 6. listopada 1904 upływa.

Prezydyum c. k. wyższego Sądu krajowego.

Lwów, dnia 12. października 1904.

L. Prez. 19054 (8594 1—2)

KONKURS.

Odnośnie do konkursu w Nr. 237 „Gazety Lwowskiej" ogłoszonego, zawiadamia się, że konkurs na posady sekretarzów sądowych w Sokalu i Gródku upływa z dniem 6. listopada 1904.

Prezydyum c. k. wyższego Sądu krajowego.

Lwów, dnia 12. października 1904.

Kuratele.

L. cz XI. 654 (11) (8075 2—3)

Za umysłowo chorą uznano Olgę z Pankiewiczów Horodyńską z Czarnej wsi.

Kuratorem jej ustanowiono Tadeusza Horodyńskiego w Krośnie.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział XI.

Kraków, dnia 28. lipca 1904.

L. cz. P. VII. 192,4 (8) (8087 2—3)

C. k. Sąd powiatowy w Samborze ustanawia na podstawie udzielonego przez c. k. sąd obwodowy w Samborze uchwałą z dnia 21. maja 1904 l. cz. Nc. V. 164/4 (1) zatwierdzenia, kuratelę nad Józefem Pastuszczakiem w Biskowicach z powodu stwierdzonego przez Sąd powiatowy w Samborze marnotrawstwa kuranda a kuratorem ustanawia Wawrzyńca Strojnego gospodarza w Biskowicach.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział VII.

Sambor, dnia 31. sierpnia 1904.

L. cz. P. XI. 169/4 (11) (8117 2—3)

Za marnotrawcę uznano Stanisława Kierdaja w Krzysztoforzycach.

Kuratorem jego ustanowiono Antoniego Podobińskiego w Krzysztoforzycach.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział XI.

Kraków, dnia 26. sierpnia 1904.

L. cz. P. 106/4 (8) (8165 2—3)

Za marnotrawcę uznano Dmytra Melnyka Wasylowego w Ottynii.

Kuratorem jego ustanowiono Fedora Piwowarczuka w Ottynii.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.

Ottynia, dnia 1. września 1904.

L. cz. P. 101/4 (8169 2—3)

Semena Hrycaka s. Michała ze Staruni uznano marnotrawcą, kuratorem dla niego ustanowiono Petra Kowalskiego ze Staruni.

C. k. Sąd powiatowy.

Sołotwina, dnia 27. maja 1904.

L. cz. L. 54 (11) (8193 2—3)

Wasyl Huculak syn Dmytra z Niwry z powodu marnotrawstwa pod kuratelę postawiony, kurator Fedir Krywecki z Niwry.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.

Mielnica, dnia 2. września 1904.

L. cz. L. 11/3 (8) (8189 2—3)

Wasyla Bałusza ze Streptowa uznano marnotrawcą, kuratorem jego ustanowiono Nykołę Nosa ze Streptowa.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.

Kamionka str., dnia 9. kwietnia 1904.

L. cz. L. I. 2/4 (9) (8162 2—3)

Jędrzej Domałaczny syn Jakóba z Sieniawy oddany został pod kuratelę z powodu niedołęstwa umysłowego.

Kuratorem jego ustanowiony został Wojciech Domalik z Sieniawy.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział I.

Nowy Targ, dnia 15. września 1904.

L. cz. P. 177/4 (8223 2—3)

Emil Lewicki z Knihynicz uznany został umysłowo chorym, a kuratorem dlań ustanowiono Hnata Roik.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział I.

Rohatyn, 22. czerwca 1904.

L. cz. P. 174/4 (4) (8251 2—3)

Cirlę Dortort z Tyśmienicy uznano umysłowo chorą, kuratorem ustanowiono Majera Fischera z Tyśmienicy.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.

Tyśmienica, dnia 29. września 1904.

Rozmaite obwieszczenia.

(8559 2—3)

Obwieszczenie.

P. Dr. Stanisław Hahn adwokat we Lwowie zamierza przesiedlić się do Buska.

Z Wydziału Izby adwokatów.

Lwów, dnia 1. października 1904.

Obwieszczenie.

P. Dr. Jakób Fell adwokat w Kołomyi zamierza przesiedlić się do Drohobycza.

Z Wydziału Izby adwokatów.

Lwów, 1. października 1904.

Obwieszczenie.

P. Dr. Henryk Feigenbaum wpisany został z dniem 1. października 1904 na listę adwokatów z siedzibą we Lwowie.

Z Wydziału Izby adwokatów.

Lwów, 1. października 1904.

L. 470 (8591 1—3)

Dr. Bertold Herzig wpisany został na naszą listę adwokatów z siedzibą w Przemyślu.

Z Wydziału Izby adwokatów.

Przemyśl, dnia 12. października 1904.

L. cz. C. I. 330/4 (1) (8650)

Przeciw Abrahamowi Leibie Weilerowi, który z miejsca pobytu jest nieznany, wniesionym został do c. k. sądu powiatowego w Szczercu przez Christiana Linka pozew o wykreślenie ze stanu biernego realności wyk. hip. l. 137 ks. gr. gm. Krasów Reichenbach objętej intabulacyi prawa zastawu dla sumy 200 złr. i 115 złr. na rzecz Leisora Weilera w pozycyi 19 i 20 karty C. uskutecznionej.

Na podstawie pozwu wyznaczono audyencyę do rozprawy na dzień 18. listopada 1904 godz. 9 rano w sądzie tut. sala rozpraw Nr. I.

Celem strzeżenia praw pozwanego Abrahama Leiby Weilera, ustanawia się p. Władysława Buszyńskiego, substytuta c. k. not. w Szczercu kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie Abrama Leibę Weilera w rzeczonej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział I.

Szczerzec, dnia 16. września 1904.

L. cz. C. I. 94/4 (1) (8631)

Przeciw nieobecnemu Tomaszowi Kolakowi, wniósł Michał Świerczek z Faliszowic pozew o uznanie własności i intabulacyę prawa własności realności lwh 30 ks. gr. gminy Faliszowice objętej.

Rozprawę wyznaczono na dzień 28. października 1904 o 9 rano Nr b. 16.

Ustanowiony dla strzeżenia praw kurator Jan Świerczek będzie go zastępywał dopóki pozwany nie zgłosi się w sądzie lub pełnomocnika nie ustanowi.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział I.

Zakliczyn, dnia 30. września 1904.

L. 146.880.

OBWIESZCZENIE

c. k. Ministerstwa spraw wewnętrznych z 13. października 1904 L 45.463, normujące aż do odwołania przywóz zwierząt i mięsa z krajów korony węgierskiej do królestw i krajów zastąpionych w Radzie państwa.

I.

Poniżej wymienia się te gminy na Węgrzech i w Kroacyi-Slawonii, z których w myśl artykułu 1., ustęp 1. i 2., rozporządzenia ministeryalnego z dnia 22. września 1899 (Dz. u. p. Nr. 179) z powodu istnienia chorób stadnych zakazany jest przywóz szczegółowo podanych gatunków zwierząt.

Te zakazy, które już z mocy samej umowy obowiązują, rozciągają się na gminy imiennie wymienione i na gminy sąsiednie.

W myśl tego jest zakazany:

1. Z Węgier:

a) z powodu **zarazy pyskowo-racicowej przywóz zwierząt racicowych** (bydła rogatego, owiec, kóz i świń):

komitat Abauj-Torna, powiat sądowy Göne: z gmin Abaujszantó, Gibárt, Sima, Vilmány, Vilmánykisfalu, Viszoly; powiat sądowy Torna: z gminy Szilas;

komitat Alsó-Fehér, powiat sądowy Kisenyed: z gminy Kisenyed; powiat sądowy Marosujvar: z gmin Cintos, Istvánháza, Kutyfalva, Magyarbükkös, Magyarforró, Magyarsülye, Maroscsúcs, Magyarherepe, Maroskoppand, Marosszentjakab, Medvés, Oláhpéterlaka, Szentbenedek;

komitat Arad, powiat sądowy Borossebes: z gmin Dézna, Diécs, Dulcsele; powiat sądowy Elek: z gminy Gyulavarsánd; powiat sądowy Kisjenö: z gmin Agya, Miske, Szintye;

komitat Bács-Bodrog, powiat sądowy Apatin: z gminy Szilberek; powiat sądowy Zenta: z gminy Ada; powiat sądowy Zombor: z gminy Gádor;

komitat Bars, powiat sądowy Aryanosmarót: z gminy Kisfalud; powiat sądowy Garamszentkereszt: z gmin Felsö Bessenyö, Kiszelfalu, Mocsár, Nogylócsa; powiat sądowy Verebély: z gmin Néved, Rendve, Zsitvaujfalu;

komitat Békés, powiat sądowy Szeghalom: z gminy Vésztö;

komitat Bereg, powiat sądowy Tiszahat: z gminy Tivadar;

komitat Beszterce-Naszód, powiat sądowy Bessenyö: z gmin Szeretfalva, Sófalva;

komitat Bihar, powiat sądowy Berettyóujfalu: z gmin Csökmö, Pocsaj, Zsáka; powiat sądowy Cséffa: z gmin Geszt, Inánd, Mezögyám, Zsadány; powiat sądowy Elesd: z gmin Alsólugos, Cécke; powiat sądowy Ermihályfalva: z gminy Piskolt; powiat sądowy Margitta: z gmin Almás, Apátikeresztur, Bályok, Bártfalva, Boszaly, Csehtelek, Déda, Erfancsika, Királyi, Papfalva, Szentlazar, Széltalló, Szolbobágy, Szunyogd, Tóti, Vámosláz, Vedresábrány; powiat sądowy Sarrét: z gminy Bakonyszég; powiat sądowy Székelyhid: z gminy Csanalos;

komitat Borsod, powiat sądowy Mezöcsát: z gmin Hejökeresztúr, Höschalonta, Szakáld, Tiszabábolna; powiat sądowy Szendrö: z gmin Boldva, Mucsony; powiat sądowy Szentpéter: z gminy Sajószentpéter;

komitat Csik, powiat sądowy Felcsik: z gmin Csikborzsova, Csikcsicsó, Csikcsobotfalva, Csikdánfalva, Csikdelne, Csikgöröcsfalva, Csikgyimesbükk, Csikmadaras, Csikmadéfalva, Csikmindszent, Csikpálfalva, Csikrákos, Csikcsomortan, Csiktaplóca, Csikszentmihály, Csikkarcfalva, Csikszentmiklós, Csikszépviz, Csikvacsárcsi, Csikvárdotfalva, Csikzsögöd i z miasta Csikszereda; powiat sądowy Györgyószentmiklós: z gmin Gyergyóalfalu, Györgyócsomafalva, Gyergyókilyénfalva, Gyergyószárhegy, Gyergyótekeröpatak; powiat sądowy Kászonalcsik: z gmin Csikménasag, Csikszentgyörgy, Kászonaltiz, Kászonfeltiz, Kászonimper, Kászonjakabfalva;

komitat Csongrád, powiat sądowy Tiszáninnen: z gminy Sövényháza;

komitat Esztergom, powiat sądowy Esztergom: z gminy Kesztölc; powiat sądowy Párkány: z gminy Köhidgyarmat;

komitat Fejér, powiat sądowy Sárbogárd: z gminy Hercegfalva; powiat sądowy Vál: z gmin Sóskút, Vértesacsa;

komitat Gömör-Kishont, powiat sądowy Rimaszécs: z gminy Söreg;

komitat Györ, powiat sądowy Puszta: z gminy Ravaszd; powiat sądowy Sokoróalja: z gmin Csékény, Rábasszentmihaly, Tétszentkut; powiat sądowy Tószigetcsilizköz: z gminy Rábapatona;

komitat Hajdú, powiat sądowy Hajdúböszörmeny: z miasta Hajdúnánós; powiat sądowy Hajdúszoboszló: z gminy Nádudvar;

komitat Háromszék, powiat sądowy Miklosvár: z gmin Nagybacon, Szarazajta;

komitat Heves, powiat sądowy Eger: z gminy Besenyötelek, Dormánd, Mezötárkany; powiat sądowy Gyöngyes: z gmin Adács, Karácsond;

komitat Jasz-Nagykun-Szolnok, powiat sądowy Jászsagy-Felsö: z gminy Jászárokszállás; powiat sądowy Tisza-Felsö: z miasta Turkeve;

komitat Kis-Küküllö, powiat sądowy Dicsöszentmárton: z gmin Aalsóbajom, Balázstelke, Dombo, Kiralyfalva; powiat sądowy Erzsébetváros: z gminy Nagykend, Szászörményes; powiat sądowy Hosszuaszó: z gmin Betlenszentmiklós, Fajsz, Olahkacsonfalva, Szászvesszös, Szászvölgy, Tatarlaka; powiat sądowy Radnót: z gmin Bábahalma, Bord, Csapó, Dég, Gyulas, Kerelö, Kincses, Marosugra, Nagycserged, Oláhkocsárd, Oláhsályi, Szelkut, Vidrátszeg;

komitat Kolozs, powiat sądowy Kolozsvár: z gminy Apahida i z miasta Kolozs; powiat sądowy Mezöörményes: z gminy Lompért; powiat sądowy Mócs: z gmin Alsócsuk, Kötelend: powiat sądowy Nagysármás: z gmin Kiscég, Nagycég;

komitat Komárom, powiat sądowy Csallóköz: z gminy Nagykeszi; powiat sądowy Udvard: z gminy Szentpéter;

komitat Máramaros, powiat sądowy Izavölgy: z gminy Izasópatak; powiat sądowy Sugatag: z gminy Desze; powiat sądowy Sziget: z gminy Kabolapatak i z miasta Máramarossziget;

komitat Maros-Torda, powiat sądowy Maros-Felsö; z gminy Szabéd;

komitat Moson, powiat sądowy Magyaróvár: z gmin Darnó, Horvatkimle, Magyarkimle, Szolnok;

komitat Nagy-Küküllö, powiat sądowy Medgyes: z gminy Buzd; powiat sądowy Szentágota: z gminy Novas;

komitat Nógrád, powiat sądowy Fülek: z gminy Bárna, Obást; powiat sądowy Gács: z gmin Tamási;

komitat Nyitra, powiat sądowy Ersekújvár: z gminy Özdöge; powiat sądowy Vágsellye: z gminy Sopornya;

Komitat Pest-Pilis-Solt-Kiskun, powiat sądowy Bia: z gminy Albertfalva, Budaörs; powiat sądowy Kisköros: z gminy Sükösd; powiat sądowy Kiskunfélegyháza: z gmin Kiskunmajsa, Ujkéckske; powiat sądowy Kunszentmiklós: z gmin Izsák, Kunszentmiklós; powiat sądowy Pomáz: z gmin Nagykovacsi, Pesthidegkut, Pilisvörövár, Solymár; powiat sądowy Vác: z gminy Dunakeszi;

komitat Pozsony, powiat sądowy Alsócsallóköz: z gminy Kisfalud; powiat sądowy Galánta: z gmin Alsószeli, Kajal, Nádszeg; powiat sądowy Nagyszombat: z gmin Halmos, Pudmeric; powiat sądowy Szempe: z gminy Kisenkviz i z miasta Modor;

komitat Somogy, powiat sądowy Csurgó: z gmin Inke, Mihald; powiat sądowy Marcal: z gmin Balatonkeresztúr, Csákány, Fehéregyház, Kéthely, Nemesdéd, Sámson, Sávoly, Vése; powiat sądowy Tab: z gmin Kapoly, Köttse;

komitat Sopron, powiat sądowy Csorna: z gmin Alsópásztor es Felsöpásztor, Arpás, Csorna, Egyed, Farád, Tabacsanak, Rábapordány, Szentandras, Szilsárkány, Szill, Szovát, Szany;

komitat Szabolcs, powiat sądowy Dada-Alsó: z gmin Tiszabüd, Tiszaladány, Tiszalök, Tiszapolgár;

komitat Szatmár, powiat sądowy Erdöd: z gminy Orosfalu; powiat sądowy Fehérgyarmat: z gmin Kisar, Nagyar; powiat sądowy Máteszalka: z gmin Máteszalka, Nyircsászári, Nyircsaholy, Opalyi; powiat sądowy Nagybánya: z gminy Zazá i z miasta Nagybanya; powiat sądowy Nagysomkut: z gminy Koltókatalin; powiat sądowy Szinyérvaralja; z gmin Bartafalu, Valaszut, Veresmart;

komitat Szilágy, powiat sądowy Tasnád: z gmin Magyarcsaholy, Oláhcsaholy; powiat sądowy Zilah: z gminy Bádon;

komitat Szolnok-Doboka, powiat sądowy Betlen: z gminy Felsöilosva; powiat sądowy Csákigorbó: z gmin Alsóhagymás, Semesnye; powiat sądowy Dés: z gmin Bálványosváralja, Révkolostor, Kozarvár; powiat sądowy Kékes: z gmin Noszoly, Szaszmáté, Szásujös, Szászzsombor; powiat sądowy Nagy Ilonda: z gmin Kabalapataka, Oroszmezö, Tökepataka; powiat sądowy Szamosujvár: z gminy Nagyiklód;

komitat Tolna, powiat sądowy Simontornya: z gminy Simontornya;

komitat Torda-Aranyos, powiat sądowy Marosludas: z gmin Kikisland, Maroslekence, Marosludas, Mezöbodon, Mezöpete, Mezöujfalu, Mezöszakál, Szentmargita;

komitat Torontál, powiat sądowy Antalfalva: z gminy Csenta; powiat sądowy Nagykikinda: z gminy Mokrin; powiat sądowy Nagyszentmiklós: z gmin Kisteremia, Nagyteremia, Nyerö; powiat sądowy Törökbecse: z gminy Karlova;

komitat Trencsén, powiat sądowy Zsolna: z gmin Bánfalva, Bittsica, Ilove, Köporuba, Kunfalva, Kunyerad, Ljetavalucska, Moys, Moyslucska, Poluszje, Porubka, Sztrányavi, Sztranszke, Sztrecsnó, Turotridvori, Zbinyó, Zsolna;

komitat Udvárhely, powiat sądowy Homoród: z gmin Bardóc, Bene, Bibarcfalva, Derzs, Füle, Homoródalmás, Homoródkarácsonfalva, Homoródokland, Homoródremete, Homoródszentpál, Homoródszentpéter, Homoródujfalu, Homoródvárosvalfa, Kisbarcon, Magyarhermány, Olasztelek, Petek, Száldobos, Vargyas, Zsombor; powiat sądowy Székelykeresztur: z gmin Bözöd, Csehétfalva, Kobátdemeterfalva, Szentdemeter, Szentmihály; powiat sądowy Udvarhely: z gmin Agyagfalva, Atya, Felsösófalva, Kadicsfalva, Kápolnásoláhfalu, Kecsetkisfalud, Korond, Lengyelfalva, Oroszhegy, Szentkirály, Szentlélek, Szenttamás, Tibod, Ülke, Zetelaka i z miasta Székelyudvarhely;

komitat Vas, powiat sądowy Kiscell: z gmin Csönge, Egyházashetye, Egyházaskeszö, Kecskéd, Kemenesmihályfa, Kemenessömjén, Kemenesszentmárton, Kenyeri, Kisköcsk, Mersebelsövát, Magyargencs, Nemesmagasi, Pórmagasi, Simonyi, Tokorcsujmihályfa, Várkeszö Vónöck; powiat sądowy Sárvár: z gmin Hegyfalu, Ivánegerszeg, Keményegerszeg, Pósfa, Répcelak, Szentivánfa, Zsédeny; powiat sądowy Szombathely: z gmin Böd, Vát;

komitat Veszprém, powiat sądowy Zirc: z gminy Bakonyszentkirály;

komitat Zala, powiat sądowy Kanizsa: z gmin Balatonmogyoród, Galambok, Garabonc, Karos, Kiskomárom, Zalamernye; powiat sądowy Keszthely; z gmin Cserszegtomaj, Egenföld, Egregy, Keszthely, Keszthely (polgárváros), Sármellék, Zalaszántó, Zalavár; powiat sądowy Pacsa: z gmin Egeraracsa, Esztergál, Kerecseny, Kisrada, Nagyrada, Orosztonybaksaháza, Szabár, Zalaapáti; powiat sądowy Tapolcza: z gminy Kisapáti;

komitat Zemplén, powiat sądowy Szerencs: z gmin Golop, Ratka; powiat sądowy Tokaj: z gmin Tarcal, Tolcsova, Tokaj;

komitat Zólyom, powiat sądowy Besztercebánya: z gmin Ponik, Sebö; powiat sądowy Breznóbanya: z gmin Cserpatak, Kisgaram; powiat sądowy Zólyom: z gmin Garamberzence, Hajnik, jakoteż z miasta Zólyom

i z municypalnych miast Kecskemét I. rejon, Komárom, SzatmárNémeti;

b) z **powodu pomoru świń przywóz świń**:

komitat Abauj-Torna, powiat sądowy Kassa: z gmin Csontosfalva, Kassabéla, Zdoba;

komitat Alsó-Fehér, powiat sądowy Balázsfalva: z gmin Balázsfalvafalu, Besenyö, Buzásbocsárd, Csufud, Kiscserged, Kis-Monora, Obába, Sorostély, Székás; powiat sądowy Kisenyed: z gmin Alamor, Gergelyfája, Örményszékes, Pókafalva, jakoteż z miasta Vizakna; powiat sądowy Marosujvár: z gmin Gambuc, Hari, Kutyfalva, Magyarbükkös, Maroscsúcs, Marosgezse, Marosszentjakab; powiat sądowy Nagyenyed: z gmin Asszonynépe, Felgyógy, Kisakna, Miriszló, Muzsina Szaszujfalu i z miasta Nagyenyed;

komitat Arad, powiat sądowy Borossebes: z gmin Alcsil, Borossebes, Berindia, Diécs, Jószás, Krokna, Revetis; powiat sądowy Nagyhalmágy: z gmin Ascuca, Banesd, Csúcs, Guravoj, Kishalmágy, Lázur, Nagyhalmágy, Plescuca, Talács;

komitat Bács-Bodrog, powiat sądowy Titel: z gminy Sajkászentiván: powiat sądowy Zenta: z gmin Ada, Mohol Magyarkanizsa i z miasta Zenta I. i II. rejon; powiat sądowy Zsablya: z gminy Zsablya;

komitat Baranya, powiat sądowy Pécsvárad: z gmin Máriakéménd, Püspökmarok, Véméad;

komitat Bars, powiat sądowy Aranyosmarót: z gmin Ebedec, Fenyökosztolány, Hizér, Keresztur, Kisapáti, Kisaranyos, Macholány, Lédec, Néver, Perlep, Peszér, Szkicó, Taszár, Valkóc, Zsitvakenéz; powiat sądowy Oszlány: z gmin Pázsit, Simony; powiat sądowy Verebély: z gmin Bessenyö, Cseke, Felsöpél, Kisvezekény, Nagymánya, Ohaj, Vörosvár, Zsitvagyarmat;

komitat Békés, powiat sądowy Szeghalom: z gmin Szeghalom, Vésztö;

komitat Bereg, powiat sądowy Mezökászony: z gminy Bátyn; powiat sądowy Tiszahát: z gminy Nagybereg;

komitat Beszterce-Naszód, powiat sądowy Bessenyö: z gmin Besenyö, Kissajó, Szászbongrád;

komitat Bihar, powiat sądowy Belényes: z gminy Szód; powiat sądowy Cséffa: z gmin Körösszeg, Marciháza, Okány, Ugra, powiat sądowy Sárrét: z gmin Bakonszeg, Bihartorda, Biharudvari, Dancshaza, Nagybajom; powiat sądowy Vaskoh: z gmin Kerpenyet, Lehecseny, Pojána, Vaskohszelistye;

komitat Borsod, powiat sądowy Ózd: z gmin Balaton, Bojok, Sajónémeti, Sajóvárkony, Uppony; powiat sądowy Szentpéter: z gmin Alacska, Prasznya, Tapolcsány, Tardona, Visnyó;

komitat Brassó, powiat sądowy Hétfalu: z gmin Csernátfalu, Hosszufalu;

komitat Csik, powiat sądowy Felcsik: z gminy Csikvacsárcsi; Gyergyótölgyes: z gminy Gyergyóbékás; powiat sądowy Kászonalcsik: z gmin Csikcsekefalva, Csikkozmás, Csiklázárfalva, Csikménaság, Csikszentmárton, Csikszentkirály, Csikszentsimon, Csikverebes, Csiktusnád, Csikszentimre, Kászonaltiz;

komitat Csongrad, powiat sądowy Tiszáninnen: z gmin Algyö, Horgos, Kiskundorozsma, Sövényháza;

komitat Fejér, powiat sądowy Vál: z gmin Alcsut, Martonvásár, Sóskut, Tárnok, Tordas, Vál, Vértesacsa;

komitat Fogaras, powiat sądowy Alsóárpás: z gmin Alsóárpás, Alsóvist, Drágus, Felsövist, Kerc, Nyugotifelsöszombatfalva, Oláhfalu, Rukkor; powiat sądowy Fogaras: z gmin Alsószombatfalva, Fogaras, Illény, Kopacsel, Lisza, Ludisor, Szevesztrény, Voila; powiat sądowy Sárkány: z gmin Kocsuláta, Lubsa, Páró, Todorica, Vád, Vledény;

komitat Gömör-Kis-Hont, powiat sądowy Garamvölgy: z gminy Polonka; powiat sądowy Nagy Röcze: z gmin Nandrás, Ratkó, Ratkolehota, Rákós, Ujvásár i z miast Jklsva i Nagyröce; powiat sądowy Rozsnyó: z gmin Berzéte, Betlér, Borzova, Felsösajó, Jólész, Krasznahorkahosszúrét, Krasznahorkaváralja, Szilice;

komitat Háromszék, powiat sądowy Miklósvár: z gmin Barót, Bölön, Nagyajta, Szárazajta; powiat sądowy Orba: z gmin Barátos, Papolc, Tamásfalva, Telek, Zabola, Zágon; powiat sądowy Seps: z gmin Bükszád, Egerpatak, Eresztevény, Gidófalva, Lisznyó, Szotyor;

komitat Hont, powiat sądowy Bát: z gmin Bagonya, Dalmad, Füzesgyarmat, Varsány; powiat sądowy Ipolynyék: z gminy Alsóipolynyék; powiat sądowy Korpona: z gmin Cseri, Felsödacsolam, Felsölegénd, Hontsomos, Lászlód, Szentantal i z miasta Korpona;

komitat Hunyad, powiat sądowy Hátszeg: z gmin Demsus, Pojeny, Várhely; powiat sądowy Petrozsény: z gminy Petrozsény; powiat sądowy Szászvaros: z gmin Alkenyér, Balomir, Kasztó;

komitat Jász-Nagykun-Szolnok, powiat sądowy Tisza-Felsö: z gmin Abádszalók, Dévaványa, Tiszaderzs; powiat sądowy Tisza-Közép: z gminy Tiszapüspöki i z miasta Szolnok;

komitat Kis-Küküllö, powiat sądowy Erzsébetváros: z gmin Bún, Darlac, Körös, Szásznádas; powiat sądowy Hosszúaszó: z gmin Alsókápolna, Betlenszentmiklós, Hosszúpatak, Kisiklod, Lodormán, Magyarpeterfalva, Szancsal, Szászvölgy, Tatárlaka, Zsidve;

komitat Kolozs, powiat sądowy Almás: z gminy Bábony; powiat sądowy Bánffyhunyad: z gmin Bánffyhunyad, Farnas, Ketesd, Marótlaka, Nyárszo; powiat sądowy Gyalu: z gmin Melegszamos, Szászfenes, Tótfalu; powiat sądowy Nádasment: z gmin Egeres, Jegenye, Magyarsárd, Magyarszentpál, Szucsak, Szumurduk, Vista; powiat sądowy Teke: z gmin Dedrád, Dedrádszéplak, Faragó, Mezöerked, Oláhsolymos, Szászbanyica, Szászludvég, Szentandras, Teke;

komitat Krassó-Szörény, powiat sądowy Bogsán: z gminy Románbogsán; powiat sądowy Jám: z gmin Jám, Leszkovica, Mercsina; powiat sądowy Moldova: z gminy Ó-Moldava; powiat sądowy Oravica: z gmin Greovac, Székás, Zsurzsova; powiat sądowy Orsova: z gmin Korámnik, Orsova, Tuffier;

komitat Maros-Torda, powiat sądowy Maros-Alsó: z gmin Akosfalva, Csiba, Fintaháza, Harcó, Haraszikeret, Káposszentmiklós, Kelementelke, Nyárádkarácsonyfalva, Nyárádszentbenedek, Szentgerice, Szöverd; powiat sądowy Nyárádszereda: z gminy Moson; powiatsądowy Régen-Alsó: z gmin Beresztelke, Görgénylibántalva, Görgényüvegcsür, Görgényorsova, Görgésnyszentimre, Magyarpéterlaka, Marosjára, Radnótfája, Toldalag i z miasta Szászrégen; powiat sądowy Régen-Felsö: z gmin Felfalu, Marosvécs;

komitat Nagy-Küküllö, powiat sądowy Medgyes. z gmin Baromlaka, Berethalom, Kiskapus, Kisselyk, Szászivánfalva i z miasta Medgyes; powiat sądowy Nagysink: z gmin Morganda; powiat sądowy Segesvár: z gminy Segesd; powiat sądowy Szentágota: z gmin Apátfalva, Hégen, Jakabfalva, Netus, Rozsonda, Szentagota;

komitat Nógrád, powiat Gács: z gmin Felsötiszovnyik, Nagylam, Závoda;

komitat Nyitra, powiat sądowy Ersekujvár: z gmin Bánkeszi, Csornok, Egyháznagyszek, Komját, Malomszeg, Nagysurány Tótmegyer, Zsitvafödémes i z miasta Ersekujvár; powiat sądowy Nagytapolcsány; z gmin Bellesz, Nyitrasarsö; powiat sądowy Nyitra: z gmin Abalehota, Alsóköröskény, Assakürt, Csabaj, Csabb, Csalad, Csápor, Csekej, Felsököröskény, Geszte, Ghymes, Könyök, Molnos, Nyitraivánka, Nyitraujlak, Pográny, Sarlókajsza, Szill, Üzbék; powiat sądowy Privigye; z gminy Bajmóe; powiat sądowy Vágsellye: z gmin Királyi, Mocsonok, Sopornya, Vágvecse; powiat sądowy Vagujhely; z gmin Hradek, Komját, Malomszeg, Nagysurány, Tótmegyer;

komitat Pest-Pilis-Solt-Kiskun, powiat sądowy Bia: z gminy Nagytétény; powiat sądowy Kisköros: z miasta Kis-Kun Hallas; powiat sądowy Vác: z gmin Galgagyörk, Galgamácsa, Rákospalota, Szöd, Ujpest, Vácduka, Váckisujfalu, Zsidó i z miasta Vác;

komitat Pozsony, powiat sądowy Felsöscallóköz; z gminy Jóka, powiat sądowy Galanta: z gmin Deáki, Hidaskürt, Vágszer-

dahely; powiat sądowy Nagy-Szombat: z gminy Roszavölgy;

komitat Szabolcs, powiat sądowy Bogdány: z gmin Berkesz, Demecser, Ke mesce, Kék, Kótaj, Nyirbogdany, Tét, Tura, Vasmegyer; powiat sądowy Dada-Felsö: z gmin Bezcel, Buj, Gáva, Nagyfalu, Vencsellö, Zalkod; powiat sądowy Kisvarda: z gmin Berencs, Dombrád, Döge; powiat sądowy Tisza: z gmin Cserepeskenéz, Kisbáka, Nagybáka;

komitat Szeben, powiat sądowy Nagyszeben: z gmin Bongárd, Kistalmac, Moh, Nagydisznód, Nagytalmács, Porcsesd, Rüsz, Sellenbere, Szenterzsébet i z miasta Nagyszeben; powiat sądowy Szelistye: z gmin Orlat, Szecsel; powiat sądowy Szer-dahely: z gmin Doborka, Nagyludas; powiat sądowy Ujegyház: z gmin Alcina, Márpod, Ujegyház, Vurpod;

komitat Szepes, powiat sądowy Gölnicbánya: z gmin Alsószlovinka, Felsöszlovinka, Hrisóc, Kalyava, Kluknó, Margitfalu, Nagykunhfalu, Oviz, Prakfalu, Richnó, Svedler, Szomolnokhutta Zakarfalu i z miasta Gölnicbánya; powiat sądowy Igló: z gminy Szebessümeg;

komitat Szilágy, powiat sądowy Kraszna: z gmin Récse, Varsolc;

komitat Szolnok-Doboka, powiat sądowy Betlen: z gmin Folzöilosva, Nagydebreg; powiat sądowy Csákigorbó: z gminy Alperét, powiat sądowy Magyarlápos: z gmin Domokós, Cisdebrecen, Láposdebreg, powiat sądowy Nagyilonda: z gminy Kabalapataka, Oláhfodorháza, Oroszmező;

komitat Temes, powiat sądowy Buziás: z gmin Szinérszeg, Törökszakos, Ujlak; powiat sądowy Rékás: z gmin Aga, Buzád, Temesrékás; powiat sądowy Vinga: z gmin Brukenau, Knez, Monostor, Varjas!

komitat Torda-Aranyos, powiat sądowy Alsójára: z gmin Magura, Sütmeg;

komitat Torontjál, powiat sądowy Antalfalva: z gmin Lajosfalfa, Ozora, Torontálvásárhely; powiat sądowy Csene: z gmin Klari, Öregfalu; powiat sądowy Nagy-Becskerek: z gmin Ernesztháza, Ittvarnok, Németécska, Orlovát, Perlasz, Románécska, Zsigmondfalva; powiat sądowy Nagy-Kikinda: z gmin Vocsár, Nagybikacs, Szerbpáde Tiszahegyes; powiat sądowy Törökbecse: z gmin Beodra, Törökbecse; powiat sądowy Törökkanizsa: z gmin Gyalu, Öszentiváan; powiat sądowy Zsombolya: z gmin Csösztelek;

komitat Trencsén, powiat sądowy Zsolna: z gminy Zsolna;

komitat Túróc, powiat sądowy Szentmártonblatnica: z gmin Necpáll, Podhrágy;

komitat Udvarhely, powiat sądowy Homoród: z gmin Dálya, Homoródalmás, Homoródszentmárton, Homorodujfalu; powiat sądowy Székelykeresztúr: z gmin Bordos, Bözöd, Medesér, Szenterzsébet, Szent-Miklós, Tarcsafalva, Tordátfalva; powiat sądowy Udvarhely: z gmin Alsósófalva, Felsösófalva, Kadicsfalva, Kápolnásoláhfalu, Parajd, Szentegyházasoláhfaln, Zetelaka;

komitat Ugocsa, powiat sądowy Tiszáninnen: z gmin Olyvös, Salánk;

komitat Ung, powiat sądowy Kapos: z gmin Csap, Lakárt, Szenna; powiat sądowy Ungvár: z gmin Bacsara, Daroc, Putkahelmec i z miasta Ungvár;

komitat Zemplén, powiat sądowy Bodrogköz: z gmin Bodrogvécs, Karcs; powiat sądowy Gálszécs: z gmin Gálszécs, Magyarizsép, Pelejte; powiat sądowy Nagymihály; z gmin Alsókörtvélyes, Lask, Morva, Pazdics, Vásárhely; powiat sądowy Sátoraljaujhely; z gmin: Céke, Gercsej, Józseffalva, Kisbári, Legenye, Sarospatak, Zemplén i z miasta Sátoraljaujhely; powiat sądowy Sztropkó: z gminy Sandal; powiat sądowy Varanno: z gmin Banszka, Kolchosszúmezö, Varannocsemernye, Varannóhosszúmezö;

komitat Zólyom, powiat sądowy Besztercebánya: z gmin Alsómicsinye, Badin, Kerenicse; powiat sądowy Breznóbánya: z gmin Alsólehota, Beneshäza, Bikás, Cserpatak, Erdökäz, Felsölehota, Feketebalog, Garamhidvég, Kisgaram, Lopér, Mihálytelek, Németfalva, Olaszka, Vacok; powiat sądowy Nagyszalatna: z gminy Herencvölgy; powiat sądowy Zólyom: z gmin Bacur, Berezna Hálászi, Lakóca;

jakoteż z municypalnych miast Kolozsvár, VI. rej.; Szeged I. IV. i V. rej.;

c) z powodu **zarazy róży wąglikowej przywóz świń**:

komitat Abauj-Torna, powiat sądowy Füzér: z gmin Abaujvár Alsómisle, Bologd, Csákány, Felsöhutka, Felsökéked, Füzér, Garbócbogdány, Hollóhaza, Komlós, Kovácsvágás, Nádasd, Nádaska, Osva, Pányok, Petöszinye, Szkáros, Telkibánya; powiat sądowy Kassa: z gmin Alsóolcsvár, Barca, Beszter, Hidasnémeti, Kassaujfalu, Kenyhéc, Kisida, Lengyelfalva, Miglec, Nagyida, Rás, Semse, Szurdok, Tornysnémeti;

komitat Alsó-Fehér, powiat sądowy Marosujvár: z gmin Elekes, Istvánháza, Medvés, Oláhpeterlaka; powiat sądowy Nagyenyed: z gmin Felenyed, Marosszentkirály i z miasta Nagyenyed;

komitat Arva, powiat sądowy Alsókubin: z gminy Felsökubin; powiat sądowy Námesztó: z gminy Breza;

komitat Bács-Bodrog: powiat sądowy Zenta: z gminy Magyárkanizsa;

komitat Bars, powiat sądowy Aranyosmarót: z gmin Aranyosmarót, Hecse, Ledec, Németi, Néver; powiat sądowy Garamszentkereszt: z gmin Repistye, Vihnyepeszerény; powiat sądowy Verebély: z gmin Alsópél, Besse, Gyékényes, Zsitvaujfalu;

komitat Bekes, powiat sądowy Gyoma: z gmin Endröd, Gyoma: powiat sądowy Szeghalom: z gmin Szeghalom, Vésztö;

komitat Bihar, powiat sądowy Sárrét: z gminy Sáp;

komitat Borsod, powiat sądowy Ózd; z gmin Csépány, Csermely, Domaháza; powiat sądowy Szent-Péter: z gminy Sajóvadna;

komitat Brassó, powiat sądowy Felvidek: z miasta Brassó;

komitat Csik, powiat sądowy Felcsik: z gmin Csikdelne, Csikcsicsó, Csikmindszent, Csikszentdomokos, Csikvárdotfalva, i z miasta Csikszereda; powiat sądowy Kászonalcsik: z gmin Csikcsatószeg, Csikszentgyörgy, Kászonfeltiz, Kászonimper, Kászonjakabfalva, Kászonujfalu;

komitat Csongrád, powiat sądowy Tiszáninnen: z gminy Sándorfalva;

komitat Fogaras, powiat sądowy Alsóárpás: z gminy Kerc; powiat sądowy Sárkány: z gmin Felsökomána, Grid Ujsinka;

komitat Gömör-Kishont powiat sądowy Rosznyó: z gmin Csetnek, Gencs, Páskaháza i z miasta Rozsnyó;

komitat Háromszék, powiat sądowy Kézd: z gmin Albis, Alsócsernaton, Dálnok, Felsöcsernáton, Futásfalva, Márkosfalva, Martonfalv, Szentkatolna, Torja; powiat sądowy Miklósvár: z gminy Barót, Köpec; powiat sądowy Orba: z gmin Kovászna, Pake, Zabola; powiat sądowy Seps: z gmin Arkos Besenyö, Kisborosnyo, Nagyborosnyó, Sepsiszentkirály Zalán;

komitat Hont, powiat sądowy Ipolynyék: z gmin Erdömeg, Ipolyszécsényke, Ujfalu; powiat sądowy Korpona: z gmin Alsóbgyon, Bozok;

komitat Hunyad, powiat sądowy Petroszény: z gminy Petroszény;

komitat Jász-Nagykun-Szolnok, powiat sądowy Tisza-Felsö: z gmin Abádszalók Kunhegyes, Kunmadaras i z miasta Karcag; powiat sądowy Tisza közep: z miasta Mezötur I. i IV. rejon;

komitat Kis-Küküllö, powiat sądowy Erzsébetváros: z gmin Cikmántor, Korodszentmárton, Oláhsolymos;

komitat Kolozs, powiat sądowy Mócs: z gmin Kötelenz, Mezöör; powiat sądowy Nádasment: z gmin Magyargorbó, Türe; powiat sądowy Teke: z gminy Batos;

komitat Krásso-Szörény, powiat sądowy Jám: z gminy Mirkovác; powiat sądowy Moldova: z gmin Padinamatei;

komitat Liptó, powiat sądowy Liptószentmiklós: z gminy Kvá san, Prószek; powiat sądowy Rózsahegy: z gmin Rózsahegy, Sztankován;

komitat Maros-Torda, powiat sądowy Nyárádszereda: z gmin Kibéd, Moson;

komitat Nagy-Küküllö, powiat sądowy Köhalom: z gmin Urmös, Zsiberk; powiat sądowy Medgyes: z gminy Bolya; powiat sądowy Nagysink: z gmin Báránykút, Kálbor, Pusztacelina; powiat sądowy Segesvár: z gmin Rudaly, Szászkézd;

komitat Nyitra, powiat sądowy Galgóc: powiat sądowy Nagytapolcsany: z gminy Nyitrabajna; powiat sądowy Nyitrazsámbokrét: z gminMajovac, Redanóc; powiat sądowy Vágsellye; z gmin Vágsellye; powiat sądowy Vág-Ujheli: z gmin Csejte Hradek;

komitat Pest-Pilis-Solt-Kiskun, powiat sądowy Bia: z gmin Albertfalva, Tarökbálint, Zsámbék;

komitat Pozsony, powiat sądowy Alsó-Csallóköz: z gmin Beketfa, Cséfa, Csentöfa, Kislucs, Nagylucs, Ogelle, Pósfa; powiat sądowy Felsöcsallóköz: z gmin Csenke; powiat sądowy Galánta: z gminy Galánta; powiat sądowy Nagyszombat: z gmin Felsödiós, Keresztur, Majtény, Nagybreszt vany, Szomolány;

komitat Szabolcs, powiat sądowy Bogdány: z gminy Kotaj; powiat sądowy Dada-felsö: z gmin Rakamaz Szabolcs; powiat sądowy Tisza: z gminy Cserepeskenéz;

komitat Szatmár, powiat sądowy Fehérgyarmat: z gmin Cégény, Cégénydányád, Kisar, Kömörö, Majtis;

komitat Szeben, powiat sądowy Nagyszeben: z gminy Selenberk; powiat sądowy Szerdahely: z gminy Toporcsa; powiat sądowy Ujegyház: z gminy Kürpöl;

komitat Szepes, powiat sądowy Gölnicbánya: z gmin Jekelfalvu, Kojso, Nagyfolkmár; powiat sądowy Igló: z gmin Illésfalu, Leszkovján, Pálmafalu, Szepespatak, Tamásfalu, Teplicska, Vidernik, Zavaika i z miasta Iglo; powiat sądowy Löcse: z gmin Alsórépás, Csötörtökhely, Felsörépás, Görgö, Illésfalu, Lengvár, Nemessán, Szepesdaróc, Toriszka; powiat sądowy Szepesváralja: z gmin Almás, Baldóc, Grancpetróc, Körtvélyes, Krompach, Ragyóc;

komitat Szilágy, powiat sądowy Kraszna: z gmin Krasznahorvát, Magyarvalkó;

komitat Szolnok-Doboka, powiat sądowy Nayilonda: z gminy Galgó;

komitat Temes, powiat sądowy Vinga: z gminy Vinga;

komitat Torda-Aranyos, powiat sądowy Alsójára: z gmin Kákova, Kisbánya;

komitat Torontál, powiat sądowy Antalfalva: z gminy Baranda; powiat sądowy Törökbecse: z gminy Beodra;

komitat Trencsén, powiat sądowy Bán: z gmin Halács, Kissztrice, Nagysztrice, Podluzsány, Ribény, Ruszkóc; powiat sądowy Illava: z gminy Trsztye; powiat sądowy Zsolna: z gmin Bella, Tyerchova, Zavodje, Zsolna;

komitat Turóc, powiat sądowy Mosócznió: z gmin Dubova, Ivánkafalu, Kisfalu, Mosóc, Nagycsepcsény, Toprona, Valcsa; powiat sądowy Szent-Martonblatnica: z gmin Bisztricska, Kostyán, Nagyjeszen, Prekopa, Suttó, Szklabinya, Szucsány, Tomcsány, Turán, Turócszentmarton, Ruttka, Suttó, Zaturcsa, Zsámbokrét;

komitat Udvárhely, powiat sądowy Homoród: z gminy Szaldobos; powiat sądowy Székelykeresztur: z gmin Alsóiménfalva, Erked, Magyarhidegkut;

komitat Ugocsa, powiat sądowy Tiszántúl: z gminy Kisgérce;

komitat Ung, powiat sądowy Pereszeny: z gminy Perecseny;

komitat Zemplén, powiat sądowy Bodrogköz: z gmin Nagyrozvágy Ricse; powiat sądowy Gálszécs: z gmin Egres, Isztáncs, Tusaujfalu Upor; powiat sądowy Sátoraljaujhely: z gmin Biste, Csörgö, Felsöregnec, Kasó, Kolbása, Ladmóc, Mihályi, Mikóháza, Ragybári, Rudábányacska, Schölöske; powiat sądowy Varanno: z gminy Tótkajnya;

komitat Zólyom, powiat sądowy Besztercebánya; z gmin Zólyomlipcse; powiat sądowy Breznóbánya: z miasta Breznóbánya,

jakoteż z municypalnych miast: Hódmezö-Vásárhely, Kassa, Marosvasárhely, Pozsony;

d) z powodu **ospy u owiec, przywóz owiec**:

komitat Alsó-Fehér, powiat sądowy Alviuc: z gminy Vorbánd;

komitat Arad, powiat sądowy Arad: z gmin Csicsér, Szabadhely;

komitat Bács-Bodrog, powiat sądowy Bácsalmás: z gminy Mátételke;

komitat Bihar, powiat sądowy Vaskoh: z gmin Alsókimpány, Felsökimpány, Föváca, Rézbányaváros;

komitat Brassó, powiat sądowy Alvidék: z gminy Apáca;

komitat Kis-Küküllö, powiat sądowy Dicsöszentmárton: z gminy Királyfalva; powiat sądowy Erzsébetvaros; z gminy Szászkisalmas;

komitat Krássó-Szörény, powiat sądowy Jám: z gminy Csukics; powiat sądowy Moldova: z gminy Berzászka; powiat sądowy Orsova: z gminy Petnik; powiat sądowy Teregova: z gmin Bogoltin, Domasnia;

komitat Nagy-Küküllö, powiat sądowy Segesvár: z gmin Almakerók, Valdhid; powiat sądowy Szentágota: z gmin Bürkös, Prépostfalva;

komitat Szatmár, powiat sądowy Fehergyarmat: z gminy Kisnaméuy;

komitat Temes, powiat sądowy Detta: z gminy Soosd; powiat sądowy Fehértemplom: z gminy Temesmiklós; powiat sądowy Köspont: z gmin Mehala, Románszentmihály; powiat sądowy Kubin: z gminy Temeskubib; powiat sądowy Vinga: z gminy Vinga;

komitat Torontál, powiat sądowy Pancsova: z gmin Almás Torontálalmás;

komitat Udvarhely, powiat sądowy Homoród: z gmin Daróc, Homoródszentmárton; powiat sądowy Székelykeresztúr: z gmin Bözöd, Etéd, Körispatak, Szolokna; powiat sądowy Udvarhely: z gminy Maréfalva;

2. Z Kroacyi-Slawonii.

a) z powodu **pomoru świń przywóz świń**:

komitat Belovar-Krizevci, powiat Cazma: z gmin Klostar Ivanic, Kriz; powiat Kutina: z gmin Kutina, Ludina, Papovaca;

komitat Lika-Krbava, powiat Brinje: z gmin Brinje, Jezerane; powiat Korenica: z gmin Bunić, Korenica, Zavalje; powiat Udbina: z gminy Udbina;

komitat Modrus-Rieka, powiat Slunj: z gmin Slunj;

komitat Pozega, powiat Nova-Gradiska: z gmin Cernik, Davor, Nova-Gradiska vanjska, Masić, Nova-Gradiska, Nova-Kapela, Resetari, Stara-Gradiska, Staro Petrovoselo; powiat Novska: z gmin Jasenovac, Krapje, Medjurić, Novska, Raic; powiat Pakrac: z gmin Badljevina, Buc;

komitat Sriem (Syrmien), powiat Mitrovica: z gmin Jarak, Lezimir, Martinci; powiat Vukovar: z gmin Lovas, Opatovac, Sotin;

komitat Zagreb, powiat Glina: z gmin Bucica, Kraljevcani, powiat Kostajnica: z gmin Crkvenibok, Majur, Mecencani, Staza;

jakoteż z municypalnych miast Osiek Zagreb;

b) z powodu **zarazy róży wąglikowej przywóz świń**:

komitat Lika-Krbava, powiat Udbina: z gminy Udbina;

komitat Pozega, powiat Pakrac: z gminy Buc;

c) z powodu **zarazy stadniczej przywóz zwierząt jednokopytowych** (koni, osłów, mułoosłów: *)

komitat Belovar-Krizevci, powiat Krizevac: z gminy Vojakovac;

komitat Varazdin, powiat Ludbreg: z gminy Ludbreg;

II.

Z dawniej wydanych zakazów z powodu zawleczenia zaraz zwierzęcych utrzymuje się nadal w mocy zakazy:

1. Z Węgier:

a) z powodu zawleczenia **zarazy pyskowo-racicowej zakaz przywozu zwierząt racicowych** (bydło rogate, owce, kozy, świnie):

z następujących powiatów sądowych: Mór, Székesfejérvar (komitat Fejér), Gesztes, Tata, (komitat Komárom), Nezsider (komitat Moson), Csepreg, Felsöpulya, Kapuvár, Sopron (komitat Sopron), Deveczer, Pápa, łącznie z miastem tej samej nazwy (komitat Veszprém); jakoteż z municypalnych miast Sopron, Székesfehérvár;

b) z powodu zawleczenia **pomoru świń zakaz przywozu świń**:

z następujących powiatów sądowych: Cserehát, Göncz, Szikszó, Torna (komitat Abauj-Torna), Alvincz łącznie z miastem Gyula-Fehérvár, Magyar-Igen (komitat Also-Fehér), Arad, Borosjenö, Elek, Kis-Jenö, Pécska, Radna, Ternova, Világos (komitat Arad), Apatin, Bács-Almás, Baja, Hódság, Kula, Német-Palánka, O.Becse, Topolya, Ujvidek, Zombor (komitat Bács-Bodrog), Baranyavár, Hegyhát, Mohács, Pécs, Siklós, Szent-Lörincz (komitat Baranya), Léva łącznie z miastem tej samej nazwy, (komitat Bárs), Békés, Békés-Csaba, Gyula łącznie z miastem tej samej nazwy, Orosház, Sarvas (komitat Békés), Felvidek, Latorcza, Munkács łącznie z miastem tej samej nazwy Szolyva (komitat Bereg) Bél, Berettyó-Ujfalu, Derecske, Elesd, Er-Mihályfalva, Köspont, Magyar-Cséke, Margitta, Mezö-Keresztes, Nagy-Szalonta, Szalárd, Székelyhyd, Tenke, (komitat Bihar), Eger, Mezöcsát, Miskolcz łącznie z miastem tej samej nazwy Szendrö (komitat Borsod), Battonya, Kovácsbáz, Központ łącznie z miastem Makó, Nagylák (komitat Csanád), Csongrad, Tiszán-Tul, łącznie z miastem Szentes (komitat Csongrád), Esztergom, łącznie z miastem tej samej nazwy, Párkány (komitat Esztergom) Adony, Mór, Sárbogárd, Székes-Fejérvár (komitat Fejér), Rimaszécs, Rimaszombat łącznie z miastem tej samej nazwy Tornalia (komitat Gömör-Kis-Hont), Puszta, Sokoróalja, Tosziget-Csilizköz (komitat Györ), Hajdú-Böszörmeny łącznie z miastami Hajdú-Böszörmenyi, Hajdu-Nánás, Hajdú-Szoboszló łącznie z miastem tej samej nazwy. Központ (komitat Hajdú), Eger łącznie z miastem tej samej nazwy, Gyöngyös łącznie z miastem tej samej nazwy, Hatvan, Heves, Pétervására, Tisza-Füred (komitat Heves), Ipolyság, Szob (komitat Hont), Algyógy, Brád, Déva łącznie z miastem tej samej nazwy, Hunyad łącznie z miastem Vajda-Hunyad, Körösbánya, Maros-Illye, (komitat Hunyad), Alsó-Jászság, AlsóTisza, Felsö - Jászság łącznie z miastem Jász-Berény, (komitat Jasz-Nagy-Kun-Szolnok), Dicsö-Szent-Márton, Radnót (komitat Kis-Küküllö), Koloszvár łącznie z miastem Kolosz, Mezö - Örményes, Nagy-Sármás (komitat Kolosz), Csallóköz, Gesztes, Udvárd (komitat Komarom), Bega, Fascet, Karánsebes łącznie z miastem tej samej nazwy, Lugos łącznie z miastem tej samej nazwy, Maros, Resicza, Temes, (komitat Krassó - Szöreny), Huszt, Sziget łącznie z miastem Máramaros-Sziget, Sugatag, Taraczvis, Técsö, Tiszavölgy (komitat Máramaros), Felsö - Maros, (komitat Maros-Torda), Magyar-Ovar, Nezsider, Rajka (komitat Moson), Balassa-Gyarmat, Fülek, Losoncz łącznie z miastem tej samej nazwy, Nógrád, Szécsény, Szirak (komitat Nógrád, Abony łącznie z miastami Czegléd i Nagy-Körös, Alsó-Dabas, Duna-Vecse, Gödöllö, Kalocsa, Kis Kun Felegyháza łącznie z miastem tej samej nazwy, Kisköros, Kun-Szént-Miklós, Monor, Nagy-Káta, Pomáz łącznie z miastem Szent-Endre, Raczkeve (komitat Pest-Pilis-Solt-Kiskun), Alsotarcza, Siroka, łącznie z miastem Eperjes, Tapoly (komitat Sáros), Barcs, Csurgó, Igal Kaposvár łącznie z miastem tej samej nazwy, Lengyeltót, Marczal, Nagy-Atád, Szigetvár, Tab, (komitat Somogy), Csepreg, Csorna, Felsöpulya, Kapuvár, (komitat Sopron), Alsó-Dada łącznie z miastem Nyiregyháza, Nagy-Kálló, Nyir-Bátor, (komitat Szabolcs), Csenger, Erdöd, Máteszalka, Nagy-Károly łącznie z miastem tej samej nazwy, Szatmár, Szinyér-Varalja (komitat Szát-mar), Szász-Sebes łącznie z mia-

*) Zakaz ten nie tyczy się koni wojskowych.

stem tej samej nazwy (komitat Szeben), Szilágy-Somlyó łącznie z miastem tej samej nazwy, Tasnád. Zilah łącznie z miastem tej samej nazwy, Zsibó (komitat Szilágy), Deés łącznie z miastem tej samej nazwy, Kékes, Szamos-Ujvár łącznie z miastem tej samej nazwy komitat Szolnok-Doboka), Csakova, Detta, Fehértémplom, łącznie z miastem tej samej nazwy Központ, Kubin, Lippa, Uj-Arad, Versecz, (komitat Temes), Dombovár, Dunaföldvár, Központ, Simontornya, Tamas, Völgysék (komitat Tolna), Felvincz, Maros-Ludas, Torda łącznie z miastem tej samej nazwy, Toroczkó, (komitat Torda-Aranyos), Alibunar, Bánlak, Módos, Nagy-Szent-Miklós, Pancsova, Párdány, Perjàmos, (komitat Torontál), Felsöör, Kis-Czell, Körmend, Köszeg łącznie z miastem tej samej nazwy, Németujvar, Sárvár, Szombathely łącznie z miastem tej samej nazwy, Vasvár (komitat Vas), Devecser, Enying Pápa łącznie z miastem tej samej nazwy, Veszprém łącznie z miastem tej samej nazwy, Zircz (komitat Veszprém), Alsó - Lendva, Csáktornya, Kanizsa łącznie z miastem Nagy-Kanizsa, Keszthely, Letenye, Nova, Pacsa, Perlak, Sümeg, Tapolcza, Zala - Egerszeg łącznie z miastem tej samej nazwy. Zala-Szent-Grót (komitat Zala), Szerencs, Tokay (komitat Zemplén), jakoteż z municypalnych miast Arad, Baja, Debreczen, Györ, Kecskemét, Komárom, Szabadka, Szátmár-Németi, Székesfehérvár.

2. Z Kroacyi-Slawonii:

z powodu zawleczenia pomoru zakaz przywozu świń z następujących powiatów: Belovar łącznie z miastem tej samej nazwy, Garešnica, Gjurgjevac, Grubišnopolje, Koprivnica łącznie z miastem tej samej nazwy, Križevci łącznie z miastem tej samej nazwy, (komitat Belovar-Križevci), Vojnić (komitat Modrus-Rieka), Brod łącznie z miastem tej samej nazwy, Daruvar, Požega, łącznie z miastem tej samej nazwy, (komitat Požega), Ilok, Vinkovci, Zemun, Zupanja, (komitat Syrmien) Ivanec, Klanjec, Krapina, Ludbrieg, Novimarof, Pregrada, Varaždin, Zlatar (komitat Varaždin), Djakovo, Miholjac dolnji, Nasice, Osiek, Slatina, Virovitica (komitat Virovitica), Dugoselo, Karlovac łącznie z miastem tej samej nazwy, Petrinja łącznie z miastem tej samej nazwy, Pisarovina, Sveti Ivan-Zelina, Sisak łącznie z miastem tej samej nazwy, Stubica, Velika Gorica, Vrginmost, Zagreb (komitat Zagreb), jakoteż z municypalnych miast Varaždin, Zemun (Semlin).

III.

Z powodu zaraz w granicznych powiatach i tak:

a) z powodu **zarazy pyska i racic** w powiatach sądowych Rajka (komitat Moson), Szakolcza łącznie z miastem tej samej nazwy, (komitat Nyitra), Malaczka, Pozsony łącznie z miastem Szent-György (komitat Pozsony), Kismarton, łącznie z miastami Kismarton i Ruszt, Nagymarton (komitat Sopron), Köszeg łącznie z miastem tej samej nazwy (komitat Vas), na Węgrzech zakazany jest przywóz zwierząt racicowych (bydła rogatego, owiec, kóz, świń).

b) z powodu **pomoru** w powiatach sądowych Ökörmezö, Visó, (komitat Maramaros), Pozsony, łącznie z miastem Szent-György (komitat Pozsony), Szepesofalva, Szepesszombat, łącznie z miastem Poprad (komitat Szepes), Vág-Beszterczo (komitat Trencsén), Berezna (komitat Ung), Homonna (komitat Zemplén) na Węgrzech i w powiatach Dolnij Lapac, Gospic, łącznie z miastem Karlobag, Senj, łącznie z miastem tej samej nazwy (komitat Lika Krbava). Cirkvenica, (komitat Modrus Rieka), Jaska. Samobor (komitat Zagrzeb) w Kroacyi Slawonii;

c) z powodu **róży wąglikowej świń** w powiatach Trsztena (komitat Arva), Liptóujvár (komitat Liptó). Szenic (komitat Nyitra), Malaczka, Pozsony, łącznie z miastem Szentgyörgy, (komitat Pozsony), Felsötarcza łącznie z miastem Kis-Szeben Szökcö, łącznie z miastem Bartfá (komitat Sáros), Nagymarton (komitat Sopron), Olublo, łącznie z miastem tej samej nazwy, Késmárk, łącznie z miastem Késmárk, Leibicz i Szepes-Béla, Szepes-Szombat łącznie z miastem Poprád (komitat Szepes), Trencsén, łącznie z miastem tej samej nazwy Vágbeszterczе (komitat Trencsén), Szentgcttbárd (komitat Vas), na Węgrzech i w powiatach Gospič, łacznie z miastem Karlobag (komitat Lika-Krbava), Samobor, (komitat Zagrzeb), w Kroacyi-Slawonii zakazany jest przywóz świń.

z powyżej nazwanych powiatów do królestw i krajów reprezentowanych w Radzie państwa na podstawie zarządzeń wydanych przez c k. Starostwa w Benkovac, Bruk n. L., Feldbach, Gänserndörf Gorlice, Göding, Gurkfeld, Kosów, Knin, Lisku, Lussin, Mistelbach, Mödling, Nowym Sączu, Nowym Targu, Rudolfswert, Stryju, Tschernembl, Turce,Ung. Brod, Wallachisch-Meseritsch, WienerNeustadt, Zara jakoteż przez Magistrat miasta Wiener Neustadt.

Dla zwierząt przeznaczonych do przywozu, winny być dostarczone paszporty bydlęce, wydane urzędownie i udowadniające, że w miejscu pochodzenia zwierząt ani w gminach sąsiednich, względnie w okręgach granicznych w ciągu ostatnich 40 dni przed wysłaniem dotyczących zwierząt nie panowała żadna choroba stadna, którąby się mogła udzielić tym zwierzętom i względem której istnieje obowiązek donoszenia.

Gdyby u zwierząt takiego pochodzenia stwierdzono w stacyi przeznaczenia istnienie jakiejś zarazy, natenczas należy odnośny transport — o ileby nie można zezwolić na przywóz zwierząt wprost do publicznej rzeźni połączonej torem ze stacyą kolejową — przy zachowaniu obowiązujących pod tym względem szczególnych przepisów, zwrócić do stacyi nadawczej obszaru pochodzenia zwierząt.

Posyłki świeżego mięsa mają być zaopatrzone certyfikatami, stwierdzającymi, że zwierzęta przy oględzinach przedsięwziętych według przepisu tak przed, jakoteż i po rzezi uznał weterynarz urzędowy za zdrowe.

Niniejsze rozporządzenie znosi rozporządzenie c. k. Ministerstwa spraw wewnętrznych z 21. i 29. września 1904 L. 43141 i 43516, ogłoszone tutejszemi obwieszczeniami 22. i 30. września 1904 L. 135460 i 139642 („Gazeta Lwowska" z 25. września i 5. października 1904 Nr. 220 i 227).

Przekroczenia niniejszego zakazu karane będą według §§. 44. i 45. ogólnej ustawy o tłumieniu chorób stadnych, a do transportów zwierząt, wprowadzonych z Węgier i z Kroacyi-Slawoni wbrew zakazowi, będą zastosowane przepisy §. 46 ustawy z 29. lutego 1880 (Dz. u. p. Nr. 35).

Powyższe zarządzenia wchodzą natychmiast w życie.

Co się podaje do powszechnej wiadomości.

Z c. k. Namiestnictwa.

Lwów, dnia 14. października 1904.

L. 146.698.

Obwieszczenie

c. k. Namiestnictwa we Lwowie z 17. października 1904 l. 146.698 o zarządzeniach z powodu zarazy pyska i racic w powiatach: brodzkim, brzeżańskim, gródeckim, kamioneckim, lwowskim, podhajeckim, rawskim, skałackim, sokalskim, tarnopolskim, zbaraskim i żółkiewskim.

Ze względu na obecny stan zarazy pyska i racic w powiatach politycznych: brodzkim, brzeżańskim, grodeckim, kamioneckim, lwowskim, podhajeckim, rawskim, skałackim, sokalskim, tarnopolskim, zbaraskim i żółkiewskim c. k. Namiestnictwo, znosząc swe obwieszczenie z 30. września br. L. 138.551 zarządza na podstawie §§ 3, 7, 20 i 26 ustawy o chorobach stadnych z 29 lutego 1880 (Dzup. Nr. 35) i rozporządzenia wykonawczego z 12 kwietnia 1880 (Dzup. Nr. 36) aż do odwołania co następuje:

1. Zwierzęta racicowe (bydło rogate, owce, kozy, świnie) wolno z zachowaniem obowiązujących przepisów pędzić pieszo z miejscowości jednego powiatu politycznego tylko do miejscowości tego samego lub sąsiedniego powiatu politycznego.

2. Do powiatów politycznych dalej położonych, wolno zwierzęta racicowe tylko przewozić koleją lub wozami o zaprzęgach końskich.

3. Zwierzęta przeznaczone do transportu należy pędzić do lub od najbliższej stacyi kolejowej, najbliższą drogą dopędową z omijaniem miejscowości zapowietrzonych i obszarów zamkniętych.

4. Zwierzęta racicowe (bydło rogate, owce, kozy i świnie) przypędzone z jednego powiatu politycznego na targowicę znajdującą się w sąsiednim powiecie politycznym lub przewiezione na targowicę koleją albo wozami z dalszych powiatów, mogą być z tej targowicy odpędzone do którejkolwiek miejscowości bezpośrednio przylegającego powiatu, jeżeli są zaopatrzone legalnymi paszportami z klauzulą podpisaną przez weterynarza pełniącego nadzór targowy, że ich stan zdrowia jest zupełnie niepodejrzany.

5. Celem powstrzymania dalszego rozszerzenia się zarazy i rychłego jej stłumienia ustanawia się zapowietrzoną przestrzeń obejmującą następujące gminy z przysiółkami i obszary dworskie:

I. **w powiecie politycznym Brody:** Baryłow, Bordulaki, Chmielno Dubie, Dudyń, Grzymałówka, Hołoskowice Hrycowola, Komorówka, Korsów, Kustyń, Leszków, Leszniów, Łopatyn, Manastyrek, Mikołajów, Pon kowica. Ponikwa, Romanówka, Smarzów, Stanisławczyk, Strzemilcze, Suchodoły, Szczurowice, Sznyrów, Uwin, Wołochy, Zawidcze;

II. **w powiecie politycznym Brzeżany:** Dmuchawiec, Kozłów;

III. **w powiecie politycznym Gródek** Jamelna, Karaczynów, Malczyce, Mszana Schönthal, Suchowola, Wroców;

IV. **w powiecie politycznym Kamionka strumił.:** Dernów, Dobrotwór, Jagonia, Józefów, Kamionka strumił., Łany polskie, Łapajówka, Manastyrek, Niewice, Niestanice, Obydów, Ohladów, Opłucko, Peratyn, Podzamcze, Radziechów, Romanówka, Ruda sielecka, Sabinówka, Sapieżanka, Sielec-Bieńków, Stojanów, Stryhanka, Wólka suszańska, Tetewczyce, Witków nowy, Wolica baryłowa;

V. **w powiecie politycznym Lwów:** Barszczowice, Biłka królewska, Biłka szlachecka, Biłohorszcze, Ceperów, Czyżyków, Jaryczów nowy, Jaryczów stary, Kamienopol, Kaltwasser, Kukizów, Mikłaszów, Pikułowice, Podbereżce, Podliski wielkie, Podborce, Remenów, Rudańce, Rudno, Rzęsna polska, Rzęsna ruska, Weinbergen, Winniki, Zapytów, Zimnawoda;

VI. **w powiecie politycznym Podhajce:** Bobatkowce;

VII. **w powiecie politycznym Przemyślany:** Połonice;

VIII. **w powiecie politycznym Rawa ruska:** Brukental, Chlewczany, Chorosów, Domaszów, Dyniska, Horodzów, Hujcze, Józefówka, Kamionka Wołoska, Karów, Korczmin, Korczów, Kornie, Krzewica, Ławryków, Machnów, Michałówka, Mosty małe, Nowosiółki Kardynalskie, Nowosiółki przednie, Ostobuż, Poddubce, Rzeczyca, Rzyczki, Sałasze, Staje, Szczepiatyn, Tarnoszyn, Teblów, Tyniatyska, Ubnów, Ulhówek, Wasylków, Wierzbica, Woronów, Wulka mazowiecka, Zaborze, Zastawie, Żurawce;

IX. **w powiecie politycznym Skałat:** Borki małe, Dorofiówka, Kokoszynce, Magdalówka, Panasówka, Podwołoczyska, Sorocko, Staromiejszczyzna, Zadniszówka;

X. **w powiecie politycznym Sokal:** Baranie-Peretoki, Bobiatyn, Byszów, Hohołów, Horbków, Horodłowice, Jastrzębica, Leszczatów, Łubów, Łuczyce, Mianowice, Nuśmice, Perespa, Perwiatycze, Pieczygóry, Poździmierz, Prusinów, Sielec, Skomorochy, Spasów, Starogród, Steniatyn, Szarpsńce, Tartaków miasto, Tartaków wieś, Tartakowiec, Torki, Tudorkowice, Tyszyca, Uhrynów, Witków, Wołswin, Zboisko;

XI. **w powiecie politycznym Tarnopol:** Baworów, Białoskórka, Chodaczków mały, Domamorycz, Dubowce, Grabowiec, Konopkówka, Kozówka, Konstantynówka, Krasówka, Krzywki, Ładyczyn, Mikulińce, Pokropiwna, Proszowa, Smolanka, Skomorochy, Stechnikowce, Toustoług, Wola mazowiecka, Zabójki, Zastawie;

XII. **w powiecie politycznym Trembowla:** Nałuże, Strusów, Warwaryńce;

XIII. **w powiecie politycznym Zbaraż:** Białozórka, Bazarzyńce, Czernichowce, Czumale, Dobrowody, Hłuboczek mały, Hołotki, Iwaszkowce, Kapuścińce, Koszlaki, Krasnosielce, Łubianki niżne, Netreba, Nowiki, Opryłowce, Palczyńce, Roznoszyńce, Sieniachówka, Sieniawa, Tarasówka, Toki, Worobijówka, Załuże, Zarubińce, Zbaraż, Zbaraż stary, Zarudeczko;

XIV. **w powiecie politycznym Zborów:** Jezierna;

XV. **w powiecie politycznym Żółkiew:** Batiatycze, Bojaniec, Błyszczywody, Dalnicz, Derewnia, Dobrosin, Fujna, Glińsko, Krasiczyn, Krechów, Kulawa, Kunin, Kupiczwola, Lipina, Lubella, Macoszyn, Majdan, Mokrotyn, Piły, Polany, Rekliniec, Różanka, Ruda krechowska, Strzemień, Skwarzawa nowa, Skwarzawa stara, Soposzyn, Teodorshof, Turynka, Wiązowa, Wola wysocka, Zameczek, Zełdec, Żółkiew i Zubowmosty.

Te obszary są zamknięte dla wprowadzania, przeprowadzenia i wyprowadzania żywych zwierząt racicowych (bydła rogatego, owiec, kóz, świń) bez różnicy wieku.

W tych obszarach zamkniętych wzbronione jest:

a) Odbywanie targów oraz wystaw na zwierzęta racicowe (bydło rogate, owce, kozy i świnie;

b) Ładowanie i wyładowanie tych zwierząt na stacyach kolejowych: Barszczowice, Jezierna, Mikulińce-Strusów, Podwołoczyska. Ubnów i Zółkiew leżących w zamkniętym okręgu.

Przewóz zwierząt racicowych przez zamknięte obszary dozwolony jest wyłącznie koleją i to bez przeładowania.

Obrót wewnętrzny w obszarach zamkniętych dozwolony jest o tyle, o ile właściwe starostwa z powodu wybuchu zarazy pyskowo racicowej w pewnych miejscowościach nie wydały specyalnych zarządzeń ograniczających. Starostwa w Brodach, Brzeżanach, Gródku, Kamionce strumiłowej, Lwowie, Podhajcach, Przemyślanach, Rawie ruskiej, Skałacie, Sokalu, Tarnopolu, Trembowli, Zbarażu, Zborowie i Żółkwi upoważnione są udzielać, w wypadkach uwzględnienia godnych, pozwoleń na przywóz zwierząt racicowych celem aprowizacyi miejsc konsumcyjnych rejonów zamkniętych na natychmiastową rzeź, przy zachowaniu przepisów ogólnych o ruchu tych zwierząt i przy zarządzeniu właściwych środków ostrożności.

W celu zapobieżenia zawleczenia tej zarazy do państwa niemieckiego i utrzymania wolnego exportu do tego państwa odnośnie do obwieszczeń z 28. lutego, 23. czerwca i 30. lipca 1902 L. 22.805, 69.507 i 88.885 postanawia się, że z powiatów politycznych: Borszczów, Brody, Brzeżany. Buczacz, Cieszanów, Czortków, Gródek, Husiatyn, Jaworów, Kamionka str., Lwów, Podhajce, Przemyślany, Rawa, Skałat, Tarnopol, Trembowla, Zaleszczyki, Zbaraż, Zborów, Złoczów i Żółkiew wolno wywozić bydło rogate do Niemiec **tylko za specyalnem pozwoleniem c. k. Namiestnictwa.**

Z innych powiatów politycznych wolno, dopóki w nich nie panuje zaraza, wywozić i nadal bydło rogate do Niemiec przy zachowaniu obowiązujących w tej mierze przepisów pod warunkiem, że przed wyprowadzeniem zwierząt z miejsca pochodzenia weterynarz urzędowy sprawdzi każdym razem niepodejrzany stan zdrowia wszystkich zwierząt racicowych w tej miejscowości i uwidoczni to na dotyczących paszportach, oraz, że zwierzęta, przeznaczone do transportu, będą bezpośrednio po tem badaniu odstawione do stacyi nadawczej pod konwojem i tam natychmiast załadowane przy zachowaniu obowiązujących w tej mierze przepisów.

Koszta badania zwierząt w miejscu pochodzenia i koszta odkonwojowania zwierząt, przeznaczonych do transportu, ponosić ma strona.

Rorporządzenie to nie narusza w niczem tut. obwieszczenia z 30. marca 1904 L. 12.024, którem zarządzono, aby bydło rogate, wywożone do Niemiec, poddawane było superrewizyi weterynarskiej w Grzegórzkach koło Krakowa, względnie w Oświęcimie i Szczakowy.

Przekroczenia niniejszego rozporządzenia, które wchodzi w wykonanie w dniu ogłoszenia w urzędowej „Gazecie Lwowskiej", będą karane według § 45 ustawy z dnia 24. maja 1882 (Dz u. p. Nr. 51).

Co się podaje do powszechnej wiadomości.

Z. c. k. Namiestnictwa.

Lwów, dnia 16. października 1904.

L cz. C. I. 163/4 (1) (8647)

Przeciw Karolowi Markowskiemu, którego miejsce pobytu jest nieznane, wniesionym został do c. k. sądu powiatowego w Kozowie przez Józefa Rothsteina pozew o rozwiązanie współwłasności ciała hip. obj. lwh. 1003 gm. Słoboda.

Na podstawie pozwu wyznaczono audyencyę do ustnej rozprawy na dzień 27. października 1904 o godz. 9 rano.

Celem strzeżenia praw Karola Markowskiego, ustanawia się p. dr. Tadeusza Trzcinieckiego, adw. kraj. w Kozowie kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie tegoż w rzeczonej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział I.

Kozowa, dnia 8. października 1904.

L. cz. C. 284/4 (1) (8612)

Przeciw Wawrzyńcowi Kukli, którego miejsce pobytu jest nieznane, wniesionym został do c. k. sądu powiatowego w Bieczu przez Helenę Kukla pozew o 900 kor.

Na podstawie pozwu wyznaczono audyencyę na 26 października 1904 godz. 9 rano w tutejszym sądzie.

Celem strzeżenia praw Wawrzyńca Kukli ustanawia się p. dra Tadeusza Szajnoka c. k. substytuta notar. w Bieczu kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie pozwanego w rzeczonej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.

Biecz, dnia 9. października 1904.

L. cz. C. II. 311/4 (3) (8623)

Przeciw Aronowi Storchowi, którego miejsce pobytu jest nieznane, wniosła Helena Kodrębska pozew o rozwiązanie kontraktu dzierżawy, oddanie przedmiotu dzierżawy i uznanie kaucyi za przepadłą.

Ustną rozprawę wyznaczono na 19. października 1904 o godz. 11 rano, w biurze Nr. 2.

Ustanowiony dla strzeżenia praw Arona Storcha kuratorem dr. Łojasiewicz adwokat z Radomyśla, zastępywać go będzie dopóki on w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie ustanowi.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.

Radomyśl, dnia 11. października 1904.

L. cz. Cg. II. 218/4 (1) (8635 1—3)

Przeciw niewiadomemu właścicielowi obligacyi premiowej Banku hipotecznego węgier. Ser. 1.218 Nr. 062 na 100 złr. opiewającej z kuponami od 1. grudnia 1901 i 5% obligacyi Banku krajowego galic. S. B. Nr. 0070 na 500 złr. opiewającej z kuponami od 1. października 1901 wniosła Anna Weissmann we Lwowie przez adw. dr. Emanuela Krocha we Lwowie skargę o uznanie własności papierów wartościowych.

Pierwsza audyencya odbędzie się dnia 28. października 1904 godzina 9 przed południem w biurze Nr. 32.

Ustanowiony dla strzeżenia praw pozwanego kuratorem adwokat dr. Zygmunt Lisiewicz we Lwowie, będzie go zastępował, dopokąd się w sądzie nie zgłosi lub pełnomocnika nie ustanowi.

C. k. Sąd krajowy cywilny, Oddział II.

Lwów, dnia 11. października 1904.

Spadki.

L. cz. A. 29/4 (6) (8549 2—3)

C. k. sąd powiatowy w Bełzie podaje do wiadomości że Kseńka Harasym zmarła dnia 3. stycznia 1904 w Rusiniu z pozostawieniem kodycylarnego rozporządzenia ostatniej woli.

Gdy miejsce pobytu Iwana Harasyma i Michała Harasyma nie jest znanem wzywa się ich aby w przeciągu roku licząc od daty tego edyktu, zgłosili się w sądzie i wnieśli oświadczenie do spadku gdyż w przeciwnym razie zostanie przewód spadkowy przeprowadzony ze zgłaszającemi się spadkobiercami i z ustanowionym dla nich kuratorem

C. k. Sąd powiatowy, Oddział III.

Bełz, dnia 19. maja 1904

L. cz. A. VI. 1502/00 (17) (8548 2—3)

C. k. sąd powiatowy Odd. VI. w Tarnopolu zawiadamia że dnia 3. lutego 1900, zmarła Serla Schönhaut false Jungfrau z Tarnopola z pozostawieniem dwóch ustnych ostatniej woli rozporządzeń, których jednak w przewodzie spadkowym nie uwzględniono.

Do spadku po niej powołany jest z ustawy rodzony brat Schija Schönhaut syn bp. Kalmana i Marjem Schönhautów tudzież brat przyrodni Mechel Schönhaut syn bp Kalmana Schönhauta i Chai Mindli Jung frau.

Ponieważ miejsce pobytu tych spadkobierców nie jest sądowi znane, przeto wzywa się ich, aby ze swojemi prawami do spadku zgłosili się w tutejszym sądzie w przeciwnym razie spadek przeprowadzony zostanie z dziedzicami zgłaszającymi się i z kuratorem Drem Emilem Schmidtem.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział VI.

Tarnopol, dnia 15. sierpnia 1904

Amortyzacye.

L. cz. T. 49/4 (1) (8503 3—3)

Amortyzacya.

Na wniosek Ozyasza Landaua wdraża się postępowanie celem amortyzacyi następującego rzekomo przez wnioskodawcę zagubionego weksla na 5600 kor. opiewającego z terminem płatności w Krakowie w 6 miesięcy od daty wystawienia Kraków, 20. września 1904 a zaopatrzonego w podpisy akceptantki Maryi Teresy Wodzickiej, wystawcy i żyranta Grzegorza Lisowskiego, tudzież żyranta Władysława Lisowskiego.

Posiadacza powyższego weksla wzywa się przeto, aby zgłosił się ze swojemi prawami w ciągu 45 dni od dnia płatności tegoż, w przeciwnym bowiem razie po upływie powyższego czasokresu za nieistniejący uznany zostanie.

C. k. Sąd krajowy, Oddział VI.

Kraków, dnia 11. października 1904.

L. cz. T. 40/4 (2) (8423 3—3)

Amortyzacya.

Na wniosek Efroima Langera wdraża się postępowanie celem amortyzacyi rzekomo przez wnioskodawcę zagubionej książeczki wkładkowej Towarzystwa zaliczkowego w Brzesku 3124 na sumę 155 kor. 68 hal. opiewającej a na imię Efroima Langera wystawionej.

Posiadacza powyższej książeczki wkładkowej wzywa się przeto, aby zgłosił się ze swojemi prawami w ciągu 6 miesięcy, w przeciwnym bowiem razie po upływie powyższego czasokresu za nieistniejącą uznaną zostanie.

C. k. Sąd krajowy cywilny, Oddział VI.

Lwów, dnia 9. września 1904.

L. cz. T. 17/4 (1) (8505 3—3)

C. k. sąd obwodowy w Kołomyi wzywa posiadacza dwu blankietów wekslowych zaopatrzonych w angielski stępel wekslowy następującej treści: bill 7—4 six pence 0·4 or note a w kontexcie tej treści: „für 705 Kr. 20 h. drei Monate a dato drugi weksel opiewał Neun Monate a dato zahlen Sie für diesen Prima Wechsel an die Ordre von uns selbst die Summe von Siebenhundertfünf Kronen und zwanzig Heller den Wert in uns selbst und stellen ihn auf Rechnung laut Bericht Herrn N. Fadenhecht Kolomea Galizien“.

W poprzek obydwóch blankietów wekslowych umieszczony był napis „acceptire N. Fadenhecht. Zahlbar in Kolomea“, by do dni 45 od dnia ostatniego ogłoszenia edyktu w gazecie urzędowej rzeczone blankiety wekslowe w tut. sądzie zgłosił i przedłożył tem pewniej, ile że po bezskutecznym upływie tego czasokresu blankiety te zaumorzone i pozbawione mocy prawnej będą uznane.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział IV.

Kołomyja, dnia 27. września 1904.

L. cz. T. 13/4 (1) (8547 2—3)

C. k. Sąd powiatowy w Wadowicach wdraża postępowanie celem amortyzacyi następujących rzekomo przez wnioskodawców zagubionych książeczek wkładkowych:

a) Towarzystwa oszczędności i pożyczek w Kalwaryi L. 881 stanowiącej własność Stanisława Twardosza na 200 kor. opiewającej złożonej dnia 14. listopada 1903,

b) powiatowej Kasy oszczędności w Wadowicach L. 16 730 stanowiącej własność Stanisława Twardosza na kwotę 1200 kor. opiewającej złożonej 20. listopada 1902,

c) Towarzystwa oszczędności i pożyczek w Kalwaryi L. 516 stanowiącej własność Anny Gasidło na 200 kor. opiewającej, złożonej 17. sierpnia 1900 i wzywa każdego posiadacza tychże aby takowe tutejszemu sądowi w okresie sześciomiesięcznym licząc od dnia ostatniego ogłoszenia tego edyktu w „Gazecie Lwowskiej“, okazał.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział IV.

Wadowice, dnia 1. października 1904.

L. cz. P. V. 9/4 (2) (8509 3—3)

Na wniosek Zygmunta Błażyńskiego, gorzelnika w Białej obok Tarnopola zamieszkałego wdraża się urzędowanie w celu amortyzacyi rzekomo zatraconej karty zastawniczej Nr. 33642 przez Filię c. k. uprz. gal. akc. Banku hipotecznego w Tarnopolu na zegarek damski wraz z łańcuszkiem złotym wydanej.

Wzywa się zatem posiadacza tej karty by w przeciągu jednego roku 6 tygodni i 3 dni od dnia edyktu tem pewniej zgłosił swe prawa, gdyż inaczej dokument powyższy uznany zostanie za bezskuteczny.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział V.

Tarnopol, dnia 5. września 1904.

L. cz. T. 44/4 (2) (8500 3—3)

Amortyzacya.

Na wniosek Emilii Żarlikowskiej wdraża się postępowanie celem amortyzacyi następującej rzekomo podczas pożaru miasta Brzeska spalonej wkładkowej książeczki Towarzystwa zaliczkowego w Brzesku Nr. 5139 na kwotę 60 kor. 72 hal. opiewającej a na imię Emilii Żarlikowskiej wystawionej.

Posiadacza powyższej książeczki wkładkowej wzywa się przeto, aby zgłosił się ze swojemi prawami w ciągu sześciu miesięcy w przeciwnym bowiem razie po upływie powyższego czasokresu za nieistniejącą uznaną zostanie.

C. k. Sąd krajowy cywilny, Oddział VI.

Kraków, dnia 28. września 1904.

Doniesienia prywatne.

Kolej miejscowa Łupków-Cisna.

Ogłoszenie.

W myśl §. 33. statutu podpisana Rada Zawiadowcza kolei miejscowej Łupków-Cisna zwołuje niniejszem

Nadzwyczajne Walne Zgromadzenie

Towarzystwa akcyjnego Kolej miejscowa Łupków-Cisna na dzień 12. listopada 1904 o godzinie 11-tej przed południem w lokalu krajowego biura kolejowego we Lwowie.

Przedmiotem obrad będą:

1. Uchylenie uchwały IV. zwyczajnego Walnego Zgromadzenia z 30. czerwca 1902 dotyczącej rozdziału zysku za r. 1902.
2. Przeznaczenie czystego zysku r. 1902.
3. Przeznaczenie czystego zysku r. 1903.

Po myśli postanowień § statutu prawo udziału w Walnem Zgromadzeniu ma każdy posiadacz akcyi, który złoży co najmniej 10 sztuk tychże najpóźniej 8 dni przed dniem statutowo zwołanego Walnego Zgromadzenia w kasie Towarzystwa, w kasie krajowej, w Banku krajowym Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem krakowskiem we Lwowie, lub filii tegoż w Krakowie.

Co do akcyi będących w posiadaniu państwa i ciał autonomicznych (kraj, powiaty, gminy) wystarcza w miejsce ich złożenia przedstawienie odpowiedniego poświadczenia kasy lub instytucyi finansowej, w której są przechowane te akcye

Po złożeniu akcyi akcyonaryusze uprawnieni do głosu otrzymają razem z potwierdzeniem odbioru karty legitymacyjne na Walne Zgromadzenie.

W razie zastępstwa musi być przedłożone własnoręcznie podpisane pełnomocnictwo na odwrotnej stronie karty legitymacyjnej.

Lwów, dnia 15. października 1904.

Rada zawiadowcza:

Mieczysław Onyszkiewicz

wiceprezes

(Przedruk nie będzie płacony.)

Z drukarni Wł. Łozińskiego, (pod zarządem J. Niedopada), ul. Czarnieckiego l. 12. — Telefon Nr. 527. Papier z fabryki Braci Fiałkowskich.